

การสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติ
ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จังหวัดสตูล

ร้อยตรี สอและ นางา

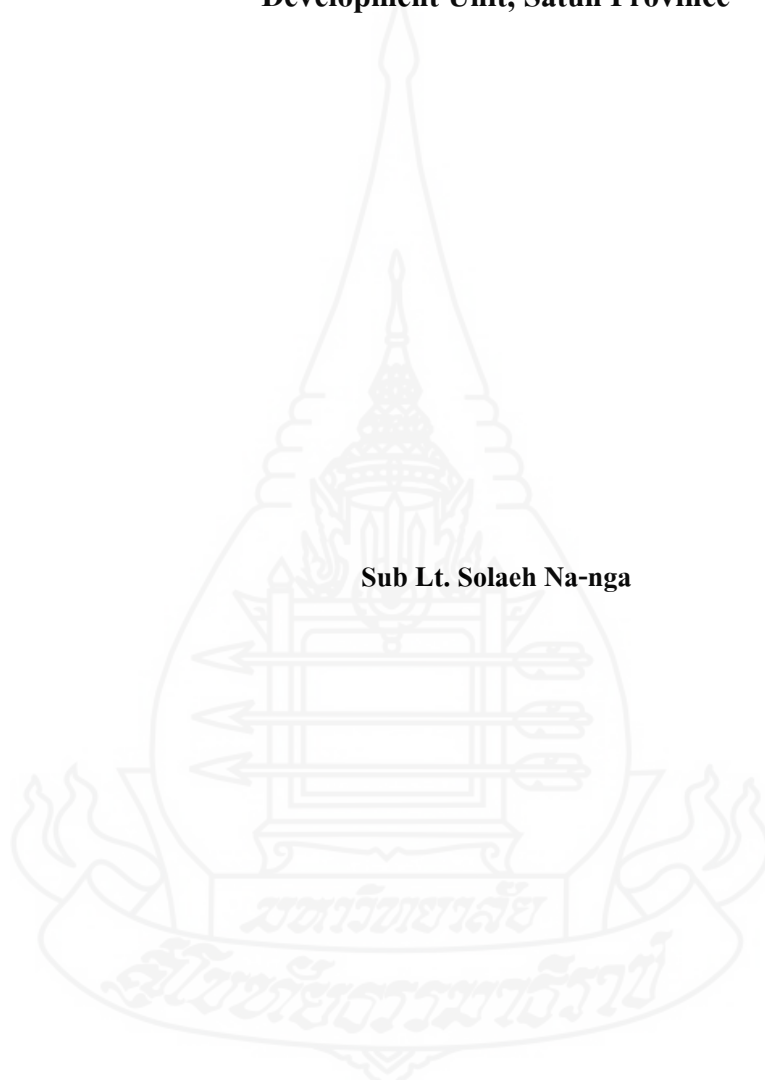

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต
แผนกวิชาพัฒนการสื่อสารทางบกเมืองและการปกครองท้องถิ่นสาขากิจนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมชิราษ

พ.ศ. 2564

**Communication for Promoting National Security by the 45th Mobile
Development Unit, Satun Province**

Sub Lt. Solaeh Na-nga

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Communication Arts in Communication Innovation for Political and Local Administration

School of Communication Arts

Sukhothai Thammathirat Open University

2021

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนา
การเคลื่อนที่ 45 จังหวัดสตูล
ชื่อและนามสกุล ร้อยตรี สอและ นางา
แขนงวิชา นวัตกรรมสื่อสารทางการเมืองและการปกครองท้องถิ่น
สาขาวิชา นิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา 1. อาจารย์ ดร.กานต์ บุญศิริ
2. รองศาสตราจารย์ ดร.วิทย์ธร ท่อแก้ว

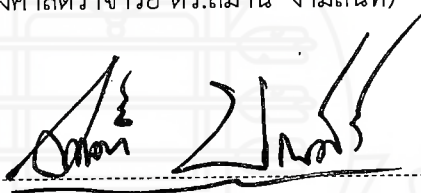
วิทยานิพนธ์นี้ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 18 สิงหาคม 2564

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

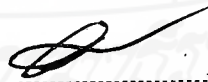
ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมาน งามสนิท)

กรรมการ

(อาจารย์ ดร.กานต์ บุญศิริ)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิทย์ธร ท่อแก้ว)

ประธานกรรมการบัณฑิตศึกษา

(รองศาสตราจารย์ ดร.เทพศักดิ์ บุญรัตน์)

ชื่อวิทยานิพนธ์ การสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จังหวัดสตูล
ผู้วิจัย ร้อยตรี สอและ นางา รหัสนักศึกษา 2611500899 **ปริญญา** นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต (นวัตกรรมการสื่อสารทางการเมืองและการปกครองท้องถิ่น) **อาจารย์ที่ปรึกษา** (1) อาจารย์ ดร.กานต์ บุญศิริ (2) รองศาสตราจารย์ ดร.วิทย์ธร ท่อแก้ว
ปีการศึกษา 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จังหวัดสตูลเกี่ยวกับ 1) สภาพปัญหาการสื่อสาร 2) รูปแบบการสื่อสาร และ 3) แนวทางการพัฒนาการสื่อสาร การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ด้วยการสัมภาษณ์แบบเชิงลึก เลือกผู้ให้ข้อมูลหลักแบบเจาะจง จากผู้ที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารในการเสริมสร้างความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ในพื้นที่ตำบลวังประจัน อำเภอควนโดน จังหวัดสตูล รวมจำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์เชิงลึกกึ่งมีโครงสร้าง และวิเคราะห์ข้อมูลโดยการสร้างข้อสรุป

ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัญหาการสื่อสาร ประกอบด้วย (1) ผู้ส่งสารไม่มีความถนัดในการใช้ภาษาได้ ภาษายาวีกับกลุ่มเป้าหมาย และขาดความรู้ความเข้าใจงานการประชาสัมพันธ์ จัดลำดับประเด็นและข้อมูลประกอบการอธิบายไม่ชัดเจน (2) เนื้อหาที่มีความเป็นทางการ และใช้ศัพท์วิชาการตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ (3) ช่องทางการสื่อสารโดยการเข้าไปพูดคุยเป็นรายครัวเรือนและรายกลุ่มโดยไม่มีสื่ออื่น ๆ ประกอบ (4) ผู้รับสารเป็นรับสารเพียงฝ่ายเดียวโดยไม่ได้มีส่วนร่วมในคิดอย่างเป็นระบบ 2) รูปแบบการสื่อสาร ประกอบด้วย (1) การสื่อสารภายในมีการใช้การสื่อสารระหว่างบุคคลโดยเจ้าหน้าที่ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 สื่อสารกับประชาชนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายในแต่ละโครงการ โดยเน้นข้อมูลโครงการและผลที่ประชาชนจะได้รับ (2) การสื่อสารภายนอกผ่านสื่อมวลชน เว็บไซต์ และสื่อสังคมออนไลน์ โดยเน้นการทำหน้าที่ของหน่วยงานในการช่วยเหลือประชาชนเพื่อความมั่นคง สำหรับการสื่อสารผ่านกิจกรรมโครงการ โดยมุ่งเน้นกิจกรรมการส่งเสริมอาชีพ พัฒนาการเกษตร สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น และการสร้างสังคมสันติสุข 3) แนวทางการพัฒนาการสื่อสาร ประกอบด้วย (1) พัฒนาการที่ผู้ส่งสารด้านความรู้ความเข้าใจและทักษะในการสื่อสารชุมชน การใช้ภาษาถิ่น การเรียนรู้วัฒนธรรมชุมชน จิตวิทยามวลชน การสร้างสัมพันธ์กับชุมชน การสร้างการมีส่วนร่วม การพัฒนากิจกรรมเชิงรุกที่มีความยั่งยืนกับกลุ่มเป้าหมาย (2) พัฒนาวิธีการสื่อสารกับกลุ่มเป้าหมายในพื้นที่โครงการและสาธารณชนผ่านสื่อสังคมออนไลน์ โดยให้ผู้รับสารที่เป็นกลุ่มเป้าหมายมีส่วนร่วมในการเป็นผู้ผลิตเนื้อหาไปยังผู้รับสารอื่นๆ เกี่ยวกับรายละเอียดโครงการและผลประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากโครงการและกิจกรรมของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ในการร่วมพัฒนาชุมชนเพื่อความมั่นคงของชาติ

คำสำคัญ การสื่อสาร การส่งเสริมความมั่นคงของชาติ หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45

Thesis title: Communication for Promoting National Security by the 45th Mobile Development Unit, Satun Province

Researcher: Sub Lt. Solaeh Na-nga; **ID:** 2611500899;

Degree: Master of Communication Arts (Communication Innovation for Political and Local Administration); **Thesis advisors:** (1) Dr. Karn Boonsiri;

(2) Dr. Wittayatorn Torkaew, Associate Professor; **Academic year:** 2021

Abstract

The objective of this research was to study communication for promoting national security by the Royal Thai Army's 45th Mobile Development Unit, Satun Province, in terms of 1) the status of communication problems; 2) communication patterns; and 3) approaches to improving communications.

This was a qualitative research using the method of in-depth interviews. The twenty key informants were chosen by criterion based selection from among people directly involved with communication for promoting national security by the 45th Mobile Development Unit in Wang Prachan Subdistrict, Khuan Don District, Satun Province. The data collection tool was a semi-structured in-depth interview form. Data were analyzed by drawing conclusions.

The results showed that 1) the status of communication problems consisted of (1) message senders were not good at using either Southern dialect or Yawee language and they lacked understanding of public relations work; they were not good at prioritizing or arranging topics and did not explain things clearly; (2) the content was very formal and official, and used academic and military jargon; (3) the communication channels were to go in and speak to households and groups directly without using supplementary media for aiding understanding; and (4) the message receivers were on the receiving end of one-sided communication and were not systematically invited to participate in the thinking process. 2) communication patterns consisted of (1) internalized organization communications that used personal communication by officials within the 45th Mobile Development Unit communicating to local citizens in target groups for each project with an emphasis on project data and expected benefits to citizens; (2) externalized organization communications through mass media, the website and online social media with an emphasis on agencies' work in performing their duties to help citizens and maintain security. Another medium of communication was the project activities, which were mainly occupational promotion activities, agricultural development activities, construction of necessary infrastructure and activities to build a peaceful society. 3) Approaches to improving communications included (1) develop the message senders in terms of knowledge, understanding, community communication skills, local languages, local culture, psychology, community relationship-building, participation-building, and the development of proactive activities that are also sustainable for the target groups; (2) develop methods of communicating with the target groups in project areas and the general public via social media, and allow message receivers to participate in creating content about the project details and benefits to the public, as well as content about the 45th Mobile Development Unit's community development activities to promote national security.

Keywords: Communication, National security promotion, 45th Mobile Development Unit

กิตติกรรมประกาศ

ก่อนที่ผู้วิจัยจะกล่าวถึงผู้ที่มีส่วนในความสำเร็จครั้งนี้ขอกล่าวถึงผู้มีส่วนผลักดันให้ผู้วิจัยสามารถเรียนต่อในระดับปริญญาโทคือผู้มีพระคุณที่เป็นคุณพ่อและคุณแม่ ขอขอบคุณครอบครัวของข้าพเจ้าทุกคน พี่ๆ น้องๆ รวมถึงเพื่อนๆ ที่เป็นแรงผลักดันหนุนเสริมและให้กำลังใจให้ผู้วิจัยได้มีกำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้

การทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สามารถสำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาเป็นอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.วิฑาธร ท่อแก้ว รองศาสตราจารย์ ดร.ธิติพัฒน์ เอี่ยมนิรันดร์ และอาจารย์ ดร.กานต์ บุญศิริ อาจารย์ประจำสาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ที่ได้ให้ความกรุณาให้คำแนะนำและติดตามการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้อย่างใกล้ชิดตลอดมา นับตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งสำเร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่งขอขอบพระคุณ คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิรองศาสตราจารย์ ดร.สมาน งามสนิท ที่สละเวลาอันมีค่าเป็นประธานสอบปกป้องวิทยานิพนธ์และให้ข้อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณคณาจารย์แขนงวิชานวัตกรรมการสื่อสารทางการเมืองและการปกครองท้องถิ่นมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชเพื่อนักศึกษาและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ทุกท่านที่ได้กรุณาให้การสนับสนุนช่วยเหลือและให้กำลังใจตลอดมา.

สอและ นางา

ตุลาคม 2564

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญภาพ	ฌ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
คำถามการวิจัย	3
วัตถุประสงค์การวิจัย	4
กรอบแนวคิดการวิจัย	4
ขอบเขตการวิจัย	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
ประโยชน์ที่ได้รับ	6
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	7
แนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสาร	7
ประเภทของการสื่อสาร	8
แนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสาร	11
แบบจำลองการสื่อสารของอริสโตเติล	11
แบบจำลองการสื่อสารของเบอร์โล	12
แนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสารเพื่อการพัฒนา	14
ทฤษฎีเกี่ยวกับการสื่อสารเพื่อการพัฒนา	16
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ	17
ทฤษฎีแรงจูงใจ	17
ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ	18
งานวิจัยที่เกี่ยวกับกับแนวคิดการสื่อสาร	21

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	23
แบบการวิจัยเชิงคุณภาพ	23
ผู้ให้ข้อมูลหลักเชิงคุณภาพ	23
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	24
การเก็บรวบรวมข้อมูล	25
การวิเคราะห์ข้อมูล	26
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	27
ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาสภาพปัญหาการสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคง ของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จังหวัดสตูล	27
ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษารูปแบบการสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคง ของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จังหวัดสตูล	37
ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาแนวทางการพัฒนาการสื่อสารในการส่งเสริม ความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จังหวัดสตูล	50
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	58
สรุปผลการวิจัย	58
อภิปรายผล	63
ข้อเสนอแนะ	66
บรรณานุกรม	69
ภาคผนวก	72
ก ข้อมูลทั่วไปจังหวัดสตูล	73
ข ข้อมูลทั่วไปหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45	76
ค ภาพการเก็บข้อมูลการสัมภาษณ์	81
จ แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย	86
ประวัติผู้วิจัย	90

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1	กรอบแนวคิดการวิจัย..... 4
ภาพที่ 2.1	แบบจำลองการสื่อสารของอริสโตเติล..... 11
ภาพที่ 2.2	แบบจำลองการสื่อสารของเบอร์โล..... 12
ภาพที่ 2.3	ลำดับชั้นความต้องการตามทฤษฎีมาสโลว์ (Maslow's hierarchy of human needs).... 19
ภาพที่ 4.1	สภาพปัญหาการสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติ ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45..... 28
ภาพที่ 4.2	ภาพการสัมภาษณ์ ร้อยโท ธนวัฒน์ อนุมาตร..... 30
ภาพที่ 4.3	ภาพการลงพื้นที่ในการสื่อสารของหน่วยพัฒนาคุณภาพชีวิต..... 31
ภาพที่ 4.4	ภาพการสัมภาษณ์ พันโท พุรคอน สายวารี..... 33
ภาพที่ 4.5	ภาพการสื่อสารผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45..... 35
ภาพที่ 4.6	ภาพการทำประชาคมของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่..... 37
ภาพที่ 4.7	รูปแบบการสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติ ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45..... 38
ภาพที่ 4.8	ภาพการสื่อสารกับผู้รับสารแบบกลุ่มย่อย..... 40
ภาพที่ 4.9	ภาพการสื่อสารแบบกลุ่มใหญ่..... 41
ภาพที่ 4.10	ภาพการสื่อสารผ่านสื่อมวลชน..... 43
ภาพที่ 4.11	ภาพการสื่อสารผ่านเว็บไซต์..... 44
ภาพที่ 4.12	ภาพการสื่อสารผ่าน โซเชียลมีเดีย..... 45
ภาพที่ 4.13	ภาพกิจกรรมการส่งเสริมกลุ่มอาชีพ..... 47
ภาพที่ 4.14	ภาพกิจกรรมการส่งเสริมกลุ่มอาชีพ..... 48
ภาพที่ 4.15	ภาพการจัดการอบรม..... 49
ภาพที่ 4.16	ภาพการจัดการอบรม..... 49
ภาพที่ 4.17	แนวทางการพัฒนาการสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติ ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45..... 50
ภาพที่ 4.18	ภาพการศึกษาตามแนวทางรับราชการ..... 52

ญ

สารบัญภาพ (ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 4.19 ภาพการศึกษาตามแนวทางการรับราชการ.....	53
ภาพที่ 4.20 ภาพการศึกษาตามแนวทางราชการ.....	54
ภาพที่ 4.21 ภาพการอบรมเพิ่มพูนความรู้.....	55

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การวิจัยเรื่องการสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จังหวัดสตูล โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) สภาพปัญหาการสื่อสาร 2) รูปแบบการสื่อสาร และ 3) แนวทางการพัฒนาการสื่อสาร โดยบทที่ 1 ซึ่งเป็นบทนำ ประกอบด้วย ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา คำถามการวิจัย วัตถุประสงค์การวิจัย กรอบแนวคิดการวิจัย ขอบเขตการวิจัย นิยามศัพท์เฉพาะ และประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ มีรายละเอียดดังนี้

ปัจจุบันสถานการณ์โลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในทุกมิติทั้งทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และ เทคโนโลยี อันเป็นผลมาจากการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งมีความเชื่อมโยงระหว่างกันมากขึ้น โลกที่แคบกว้างใหญ่กลับเล็กลงดินแดนแต่ละประเทศที่อยู่ห่างไกลกันสามารถติดต่อกันได้ภายในเวลาเสี้ยววินาทีประดุจเป็นหมู่บ้าน (Global Village) ภูเขาและทะเลซึ่งเป็นพรมแดนธรรมชาติที่เคยเป็นอุปสรรคในการติดต่อไปมาหาสู่ดูเหมือนเลือนหายไปจนกลายเป็นโลกไร้พรมแดน สถานการณ์โลกได้เปลี่ยนแปลงไปเข้าสู่โลกยุคโลกาภิวัตน์ (กนกวรรณพรหมสอน และคณะ, 2538) การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นนั้นส่งผลให้คนในสังคมต้องปรับตัวและติดตามให้ทันต่อสิ่งต่างๆ ที่เปลี่ยนแปลงไป ปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้คนในสังคมก้าวทันการปรับเปลี่ยนต่างๆ ได้อยู่เสมอ นั่นก็คือการสื่อสาร ไม่ว่าจะเป็นการสื่อสารในรูปแบบ วิธีการหรือพฤติกรรมสื่อสารใดๆ ล้วนส่งผลต่อการรับรู้ เรียนรู้ การปรับตัวและก้าวตามความเปลี่ยนแปลงนั้นๆ การสื่อสารจึงเป็นหนึ่งช่องทางที่ช่วยให้คนในสังคมสามารถรับมือกับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นได้ทันทั่วทั้งที่ การสื่อสารนั้นมีหลายรูปแบบ หลายวิธีการ ไม่ว่าจะเป็นระดับการสื่อสาร ทิศทางการสื่อสาร การสื่อสารแบบทางการ การสื่อสารแบบไม่เป็นทางการ การสื่อสารแบบวงจรรายบุคคล หรือแม้แต่การสื่อสารแบบอวัจนภาษา เนื่องจากการสื่อสารถือเป็นการถ่ายทอด ส่งผ่านข้อมูล ข่าวสารจากคนหนึ่งไปยังอีกคนหนึ่ง เพื่อให้เกิดการถ่ายทอดข่าวสาร แลกเปลี่ยนข้อมูล และสร้างความเข้าใจระหว่างกันให้เป็นที่ไปในทิศทางเดียวกัน

ประเทศไทยได้มีการจัดตั้งกระทรวงกลาโหม ให้เป็นหน่วยงานทหารที่มีบทบาทหน้าที่หลักในการปกป้องรักษา และป้องกันประเทศต่อภัยคุกคามต่างๆ ตั้งแต่ในอดีตเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน เช่นการสู้รบในสงครามอินโดจีน และกรณีพิพาทยุทธการร่มเกล้า เป็นต้น จึงเห็นได้ว่ากระทรวงกลาโหม หรือทหาร เป็นผู้มีบทบาทหน้าที่สำคัญในประเทศทั้งสิ้น แต่เมื่อสถานการณ์ของโลกมีการเปลี่ยนแปลง การรบในรูปแบบสงครามจึงไม่

เป็นที่ต้องการของนานาประเทศ จึงมีการเปลี่ยนรูปแบบเป็นการรบด้วยเทคโนโลยี การแข่งขันด้วยระบบเศรษฐกิจ กำลังทหารจึงต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบเปลี่ยนแปลง บทบาทหน้าที่ของตนเอง

รัฐธรรมนูญของประเทศไทยจึงได้บัญญัติบทบาทหน้าที่ของทหารเพิ่มเติมไว้ในหมวด 5 มาตรา 52 วรรค 2 โดยมีความว่า“กำลังทหารให้ใช้เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาประเทศด้วย” (รัฐธรรมนูญราชอาณาจักรไทย ,2560) จากบทดังกล่าวจึงเห็นได้ว่าประเทศไทย ได้มีการเปลี่ยนแปลง โดยเพิ่มบทบาทหน้าที่ของหน่วยทหารจากหน่วยงานซึ่งเป็นผู้ที่มีหน้าที่ปกป้อง พิทักษ์รักษาประเทศจากข้าศึก ได้เพิ่มบทบาทหน้าที่เป็นผู้ช่วยเหลือประชาชนในยามภัยพิบัติ และพัฒนาประเทศในด้านต่าง ซึ่งเป็นการส่งเสริมความมั่นคงของชาติในอีกรูปแบบ อีกมิติหนึ่งที่เปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์โลกปัจจุบัน เช่น การจัดตั้งศูนย์บรรเทาสาธารณภัยกองทัพไทย เพื่อมีหน้าที่เป็นหน่วยงานที่สนับสนุนกับภาคส่วนต่างๆ ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยตั้งแต่ท้องถิ่นจนถึงระดับชาติ เป็นต้น (กรมยุทธการทหาร, 2560)

หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 เป็นหน่วยงานทหารภายใต้สังกัดกระทรวงกลาโหม มีหน้าที่ในการดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาประเทศเพื่อส่งเสริมความมั่นคงของชาติ รวมทั้งการช่วยเหลือประชาชนในพื้นที่ที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งมีพื้นที่รับผิดชอบครอบคลุม 5 จังหวัดภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามัน ตั้งแต่ จ.ภูเก็ต ถึง จ.สตูล ถือได้ว่าเป็นพื้นที่ทองคำในเชิงแหล่งท่องเที่ยว ทรัพยากรธรรมชาติ การค้าชายแดนที่สำคัญพื้นที่หนึ่งของภาคใต้ และเป็นหน่วยงานที่สำคัญในระดับปฏิบัติที่ต้องลงพื้นที่เพื่อสร้างความเข้าใจความรับรู้ให้แก่ประชาชน โดยมีบทบาทในการพัฒนาเพื่อส่งเสริมความมั่นคงของชาติ สนับสนุนความต้องการของชุมชนท้องถิ่น และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งการบูรณาการความร่วมมือจากส่วนราชการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ รวมถึงการประสาน งานด้านการพัฒนากับจังหวัด อำเภอ และท้องถิ่น โดยน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เป็นแนวทางในการพัฒนา ตามหลัก “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา” (กองยุทธการ, 2554)

เมื่อสถานการณ์ของโลกได้เปลี่ยนแปลงหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ซึ่งเป็นหน่วยงานทหาร เดิมมีหน้าที่ในการรบ ในการป้องกันประเทศจากภัยคุกคามต่างๆ ด้วยการใช้อาวุธ ยุทธโศปกรณ์ ได้เปลี่ยนแปลงบทบาทหน้าที่เป็นส่งเสริมความมั่นคงของชาติ ด้วยการพัฒนาประเทศ

การต่อสู้ภัยคุกคามด้วยการช่วยเหลือประชาชนต่อสู้จากภัยคุกคามจากความยากจน ภัยพิบัติ สร้างความมั่นคงโดยส่งเสริมความเข้มแข็งให้กับชุมชนสังคม

ดังที่ชาวบ้านได้มีคำเรียกหน่วยงานนี้ว่า “นักรบสีน้ำเงิน” แต่เนื่องจากการดำเนินการ ส่งเสริมความมั่นคงของชาติ ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ยังคงดำเนินการได้อย่างล่าช้า ไม่ได้รับ ความร่วมมือจากการบูรณาการในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติร่วมกับหน่วยงานราชการในท้องที่ ชาวบ้านในชุมชน บางครั้งไม่สามารถที่จะเข้าไปในพื้นที่เพื่อดำเนินการส่งเสริมความมั่นคงได้

ทั้งที่การดำเนินการของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 นั้นเป็นการดำเนินการโดยการเข้าไปช่วยเหลือประชาชนในชุมชน เพื่อให้ประชาชนมีความเป็นอยู่และมีความสามารถในการดำรงชีพที่ดีขึ้น

ผู้ศึกษาวิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาการสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของ หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 เพื่อศึกษาทำความเข้าใจสภาพปัญหาในการสื่อสาร และรูปแบบการ สื่อสารที่มีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติที่ตรงความต้องการของ ประชาชนให้มากที่สุด พร้อมทั้งสามารถเข้าใจถึงความต้องการในด้านต่างๆ ของประชาชนในการ ส่งเสริมความมั่นคงของประเทศผ่านการสื่อสารอีกด้วย แต่ด้วยข้อจำกัดในการศึกษาทั้งในด้านของ พื้นที่ งบประมาณ ระยะเวลา จะเป็นการยากที่จะศึกษาทุกพื้นที่ที่หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 เข้าไปดำเนินการพัฒนาได้ ผู้ศึกษาวิจัยจึงศึกษาวิจัยเฉพาะในพื้นที่ตำบลวังประจัน อำเภอควนโดน จังหวัดสตูล เนื่องจากเป็นพื้นที่เป้าหมายในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติ ตามแผนการ ดำเนินงานของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2563

จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจในการศึกษาสภาพปัญหา รูปแบบการสื่อสาร และแนวทาง การพัฒนาการสื่อสาร ในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติ ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ดังกล่าว

2. คำถามการวิจัย

2.1 สภาพปัญหาการสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จังหวัดสตูลเป็นอย่างไร

2.2 รูปแบบการสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จังหวัดสตูลเป็นอย่างไร

2.3 แนวทางการพัฒนาการสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จังหวัดสตูล

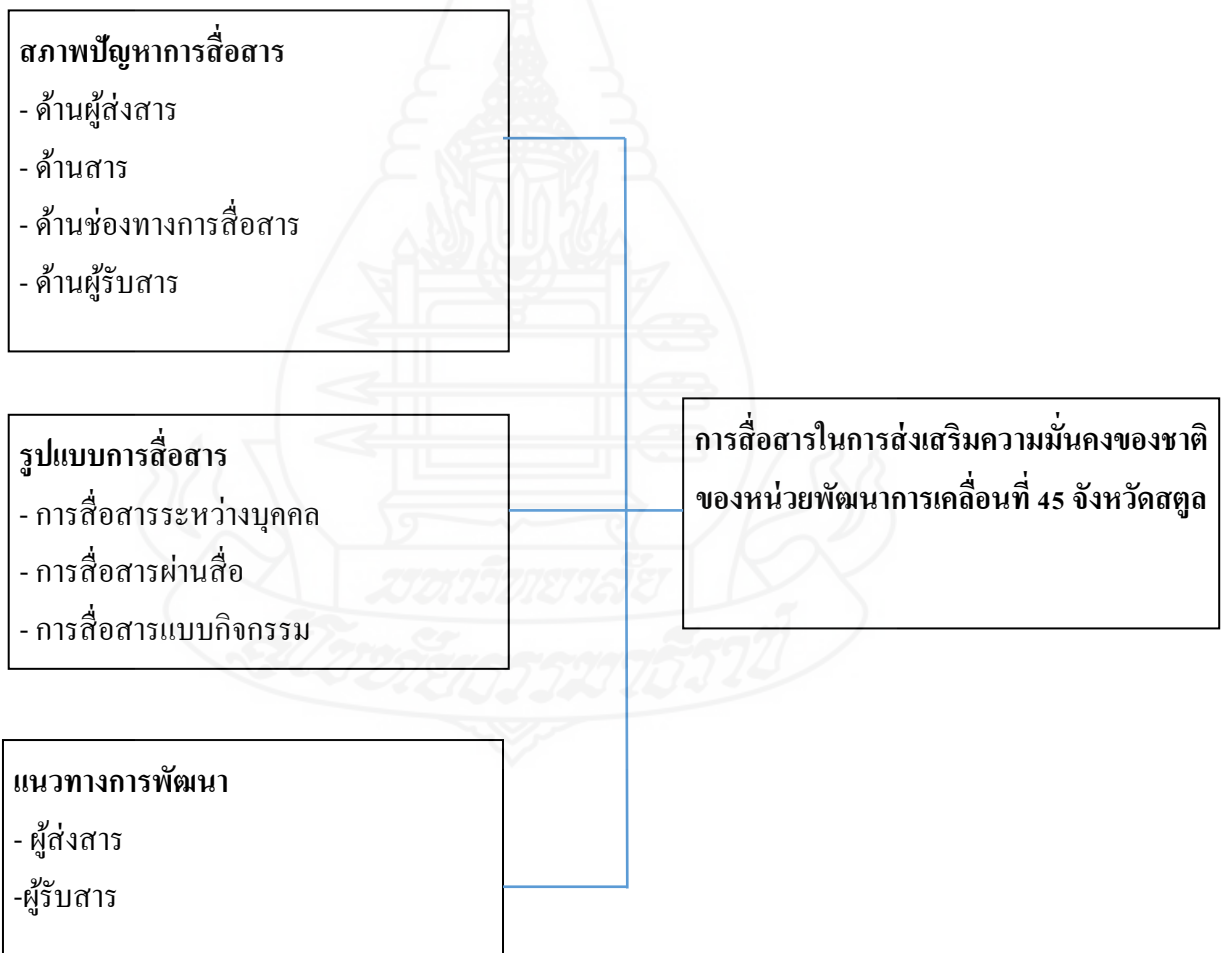
3. วัตถุประสงค์การวิจัย

3.1 เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จังหวัดสตูล

3.2 เพื่อศึกษารูปแบบการสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จังหวัดสตูล

3.3 เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จังหวัดสตูล

4. กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

5. ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยเรื่องการสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จังหวัดสตูล โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) สภาพปัญหาการสื่อสาร 2) รูปแบบการสื่อสาร และ 3) แนวทางการพัฒนาการสื่อสาร โดยมีขอบเขตดังนี้

5.1 ขอบเขตด้านเนื้อหาโดยมุ่งเน้นศึกษาเกี่ยวกับ 1) สภาพปัญหาการสื่อสาร 2) รูปแบบการสื่อสาร และ 3) แนวทางการพัฒนาการสื่อสาร

5.2 ขอบเขตด้านผู้ให้ข้อมูลหลัก เป็นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการส่งเสริมความมั่นคงของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จังหวัดสตูล รวมจำนวน 20คน จาก 4 กลุ่ม คือ กลุ่มหน่วยงานราชการ องค์การบริหารส่วนตำบลวังประจัน 1) ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลวังประจัน 2 คน 2) ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลวังประจัน 1 คน 3) ผู้อำนวยการกอง/ฝ่าย ที่เกี่ยวข้องจำนวน 2 คน กลุ่มผู้ประกอบการที่ ตำบลวังประจัน 1) ปลัดอำเภอประจำตำบลวังประจัน 1 คน 2) กำนันตำบลวังประจัน 1 คน 3) ผู้ใหญ่บ้านในตำบลวังประจัน จำนวน 4 คน กลุ่มประชาชนในตำบลวังประจัน 1) ประธานกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ในตำบลวังประจัน 5 คน และกลุ่มนักวิชาการหรือผู้เชี่ยวชาญด้านการวางแผนการสื่อสาร 5 คน โดยเลือกแบบเจาะจง

5.3 ขอบเขตด้านพื้นที่ ตำบลวังประจัน อำเภอควนโดน จังหวัดสตูล

5.4 ขอบเขตด้านเวลา ระหว่างเดือนพฤษภาคม – สิงหาคม 2563

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

6.1 การสื่อสาร หมายถึง กระบวนการในการแลกเปลี่ยนข้อมูล ความต้องการระหว่างบุคคลกับบุคคล หรือระหว่างหน่วยงานกับบุคคล โดยการแลกเปลี่ยนข้อมูลในแต่ละครั้ง จะมีวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกันออกไปตามความต้องการของผู้สื่อสาร

6.2 การส่งเสริมความมั่นคงของชาติ หมายถึง การพัฒนาประเทศ และช่วยเหลือประชาชน ด้วยการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมจิตวิทยา การดำเนินการด้านประชาสัมพันธ์ การเสนอข่าวสารข้อเท็จจริง และความรู้ต่อประชาชน การรักษา ประเพณี และวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น สนับสนุนการประกอบอาชีพแก่ราษฎร สนับสนุนกิจกรรมเพื่อสนับสนุนการพัฒนาประเทศ

6.3 หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 หมายถึง หน่วยงานราชการทหาร สังกัด กองบัญชาการกองทัพไทย กระทรวงกลาโหม ที่มีหน้าที่ภารกิจเกี่ยวกับการพัฒนาประเทศเพื่อส่งเสริมความมั่นคง

ของชาติ รวมถึงการช่วยเหลือประชาชน ทั้งในถิ่นที่ขาดแคลนและในถิ่นทุรกันดาร ตามพื้นที่ที่ได้รับมอบหมาย มีที่ตั้งอยู่บ้านสะพานเคียน ตำบลควนโดน อำเภอควนโดน จังหวัดสตูล

6.4 สภาพปัญหาการสื่อสาร หมายถึง ปัจจัยที่ส่งผลให้การดำเนินการสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคง ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ไม่สามารถดำเนินการให้เป็นไปตามเป้าหมาย วัตถุประสงค์ที่วางไว้ใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านบุคคลผู้สื่อสาร ด้านข่าวสารที่ใช้สื่อสาร และด้านมวลชนผู้รับสาร

6.5 รูปแบบการสื่อสาร หมายถึง การสื่อสารเพื่อให้สามารถสื่อความหมายในการสื่อสารนั้น ได้ตามเป้าหมายการสื่อสาร ไม่ว่าจะเป็นการสื่อสารระหว่างบุคคล การสื่อสารผ่านสื่อ การสื่อสารผ่านสื่อ และการสื่อสารแบบกิจกรรม เพื่อให้การสื่อสารนั้นบรรลุตามวัตถุประสงค์ของการสื่อสาร

6.5 แนวทางการพัฒนา หมายถึง แนวทางในการ ปรับปรุงแก้ไขการสื่อสาร ให้สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ บรรลุวัตถุประสงค์ของการสื่อสาร โดยการนำผลการติดตาม ประเมินผลของการสื่อสารเดิม มาวิเคราะห์ และแก้ไขปัญหาการสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคง ของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45

7. ประโยชน์ที่ได้รับ

7.1 ได้องค์ความรู้ทางวิชาการเกี่ยวกับสภาพปัญหาการสื่อสาร รูปแบบ และแนวทางการพัฒนาการสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติ ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45

7.2 นำองค์ความรู้ทางวิชาการไปแก้ปัญหาและปรับใช้ในการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45

7.3 องค์กรหรือหน่วยงานที่มีลักษณะเดียวกันสามารถนำองค์ความรู้ทางวิชาการที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความมั่นคงของชาติ

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องการสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จังหวัดสตูล โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) สภาพปัญหาการสื่อสาร 2) รูปแบบการสื่อสาร และ 3) แนวทางการพัฒนาการสื่อสาร โดยบทที่ 2 ซึ่งเป็นบทที่ว่าด้วยวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับ 1) แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการสื่อสาร 2) แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการสื่อสารเพื่อการพัฒนา 3) แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ และ 4) การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการสื่อสาร โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสาร

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 171) อธิบายว่า การสื่อสาร เป็นการติดต่อระหว่างบุคคลที่เกี่ยวข้องกับคนอื่นและการติดต่อสื่อสารนั้น ต้องการการแลกเปลี่ยนความหมายในเรื่องต่างๆ เพื่อให้ผู้อื่นได้รับรู้หรือมีส่วนร่วมในความรู้สึกนั้น ซึ่งต้องการความเข้าใจในความหมายที่ติดต่อสื่อสาร การสื่อสารต้องการสัญลักษณ์ ซึ่งอาจจะออกมาเป็นภาษา สัญลักษณ์ เสียงบันทึกข้อความ จดหมาย ที่สื่อความหมายที่ต้องการได้

สมยศ นาวิการ (2546 : 417) อธิบายว่า การติดต่อสื่อสาร หมายถึง การถ่ายทอดข้อมูลจากบุคคลหนึ่งไปยังอีกบุคคลหนึ่งผ่านทางการใช้สัญลักษณ์บางอย่าง เพื่อความสำเร็จของการติดต่อสื่อสารของบุคคลทั้งสองจะต้องเข้าใจถึงที่ถูกถ่ายทอด หน้าที่ทางการบริหารทุกอย่างจะเกี่ยวพันกับการติดต่อสื่อสารดังนั้นความเข้าใจและการใช้การติดต่อสื่อสารอย่างถูกต้องจะสำคัญต่อการบรรลุความสำเร็จทางการบริหาร

กล่าวโดยสรุปได้ว่า

การสื่อสารเป็นการติดต่อระหว่างบุคคล เพื่อถ่ายทอดข้อมูลจากบุคคลหนึ่งไปยังบุคคลหนึ่งหรือแลกเปลี่ยนความหมายในเรื่องต่างๆ ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้รับรู้ หรือมีส่วนร่วมในความรู้สึกนั้น โดยการสื่อสารอาจจะใช้สัญลักษณ์บางอย่าง ช่องทางในการถ่ายทอด เช่น ภาษา สัญลักษณ์ เสียงบันทึกข้อความ จดหมาย ที่

สื่อความหมายที่ต้องการได้ทั้งนี้ความสำเร็จของการสื่อสาร คือผู้ที่มีส่วนร่วมหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับในการสื่อสาร สามารถทำความเข้าใจ และใช้การติดต่อสื่อสารอย่างถูกต้อง บรรลุความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ในการสื่อสาร

ประเภทของการสื่อสาร

ปาริชาติ สถาปิตานนท์ (2551 : 75) ได้จำแนกประเภทของการสื่อสารไว้แตกต่างกันหลายลักษณะ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่าจะใช้อะไรเป็นเกณฑ์ในการจำแนก ในที่นี้จะแสดงการจำแนกประเภทของการสื่อสาร โดยอาศัยเกณฑ์ในการจำแนกที่สำคัญ 3 ประการ คือ

1. จำแนกตามกระบวนการหรือการไหลของข่าวสาร แบ่งเป็น 2 ประเภทคือ

1.1 การสื่อสารทางเดียว (one-way communication) คือการสื่อสารที่ข่าวสารจะถูกส่งจากผู้ส่งไปยังผู้รับในทิศทางเดียว โดยไม่มีการตอบโต้กลับจากฝ่ายผู้รับ เช่น การสื่อสารผ่านสื่อ วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ การออกคำสั่งหรือมอบหมายงาน โดย ฝ่ายผู้รับไม่มีโอกาสแสดงความคิดเห็น ซึ่งผู้รับอาจไม่เข้าใจข่าวสาร หรือเข้าใจไม่ถูกต้องตามเจตนาของผู้ส่งและทางฝ่ายผู้ส่งเมื่อไม่ทราบปฏิกิริยาของผู้รับจึงไม่อาจปรับการสื่อสารให้เหมาะสมได้ การสื่อสารแบบนี้สามารถทำได้รวดเร็วจึงเหมาะสำหรับการสื่อสารในเรื่องที่เข้าใจง่ายในสถานการณ์ของการสื่อสารบางอย่าง มีความจำเป็นต้องใช้การสื่อสารทางเดียว แม้ว่าเรื่องราวที่สื่อสารจะมีความ ซับซ้อนก็ตาม เช่น กรณีผู้รับและผู้ส่งไม่อาจพบปะ หรือติดต่อสื่อสารกันได้โดยตรง การสื่อสาร แบบกลุ่มใหญ่ และการสื่อสารมวลชนซึ่งไม่อาจทราบผู้รับที่แน่นอน

1.2 การสื่อสารสองทาง (two-way communication) คือการสื่อสารที่มีการส่งข่าวสารตอบกลับไปมาระหว่างผู้สื่อสาร ดังนั้นผู้สื่อสารแต่ละฝ่ายจึงเป็นทั้งผู้ส่งและผู้รับใน ขณะเดียวกัน ผู้สื่อสารมีโอกาสทราบปฏิกิริยาตอบสนองระหว่างกัน ทำให้ทราบผลของการสื่อสารว่าบรรลุจุดประสงค์หรือไม่ และช่วยให้สามารถปรับพฤติกรรมในการสื่อสารให้ เหมาะสมกับสถานการณ์ ตัวอย่างการสื่อสารแบบสองทาง เช่น การพบปะพูดคุยกัน การพูด โทรศัพท์ การออกคำสั่งหรือมอบหมายงานโดยฝ่ายรับมีโอกาสแสดงความคิดเห็น

การสื่อสาร แบบนี้จึงมีโอกาสประสบความสำเร็จได้มากกว่า แต่ถ้าเรื่องราวที่จะสื่อสารเป็นเรื่องง่าย อาจทำให้ เสียเวลาโดยไม่จำเป็นในสถานการณ์ของการสื่อสารบางอย่าง เช่น ในการสื่อสารมวลชน ซึ่งโดย ปกติมีลักษณะเป็นการสื่อสารทางเดียว นักสื่อสาร มวลชนก็มีความพยายามที่จะทำให้มีการสื่อสาร 2 ทางเกิดขึ้น โดยการให้ประชาชนส่งจดหมาย โทรศัพท์ ตอบแบบสอบถาม กลับไป ยังองค์กรสื่อมวลชน เพื่อนำผลไปปรับปรุงการสื่อสารให้บรรลุผลสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

2. จำแนกตามภาษาสัญลักษณ์ที่แสดงออก

2.1 การสื่อสารเชิงวัจนะ (verbal communication) หมายถึงการสื่อสารด้วยการใช้ภาษาพูด หรือเขียนเป็นคำพูด ในการสื่อสาร

2.2 การสื่อสารเชิงอวัจนะ (non-verbal communication) หมายถึงการสื่อสารโดยใช้รหัสสัญญาณอย่างอื่น เช่น ภาษาท่าทาง การแสดงออกทางใบหน้า สายตา ตลอดจนจนถึงน้ำเสียง ระดับเสียง ความเร็วในการพูด เป็นต้น

3. จำแนกตามจำนวนผู้สื่อสารกิจกรรมต่างๆ ของบุคคลและสังคม ถือว่าเป็นผลมาจากการสื่อสารทั้งสิ้น

ดังนั้นการสื่อสารจึงมีขอบข่ายครอบคลุมลักษณะการสื่อสารของมนุษย์ 3 ลักษณะคือ

3.1 การสื่อสารส่วนบุคคล (intrapersonal communication)

3.2 การสื่อสารระหว่างบุคคล (interpersonal communication)

3.3 การสื่อสารมวลชน (mass communication)

เกรียงศักดิ์ เจริญแปลง (2551:9) อธิบายว่า เกี่ยวกับประเภทของการสื่อสารขึ้นอยู่กับเกณฑ์ที่นำมาใช้ในการพิจารณาเกี่ยวกับสถานการณ์การสื่อสาร โดยทั่วไปเกณฑ์ในการพิจารณาแบ่งประเภทของการสื่อสารมี 5 เกณฑ์ คือ 1. เกณฑ์จำนวนของผู้ที่ทำการสื่อสาร 2. เกณฑ์ในเรื่องภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร 3. เกณฑ์การเห็นหน้าค่าตากันระหว่างผู้ที่ทำการสื่อสาร 4. เกณฑ์ความแตกต่างระหว่างผู้ที่ทำการสื่อสาร และ 5. ลักษณะของเนื้อหาวิชาที่มีการนำการสื่อสารเข้าไปใช้ ซึ่งทั้ง 5 เกณฑ์นี้ ได้แบ่งประเภทการสื่อสารออกไปตามลักษณะของเกณฑ์ต่างๆ ดังนี้

1. การสื่อสารระหว่างบุคคล หมายถึง การสื่อสารเฉพาะหน้า สื่อสารกันในรูปแบบเผชิญหน้า และหรือทำการสื่อสารระหว่างคนสองคนในลักษณะที่มีสื่อเป็นตัวกลางในการสื่อสาร เช่น การพูดคุยระหว่างคนสองคน การทักทาย แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ผู้ที่ทำการสื่อสารจะเป็นทั้งผู้ส่งสารและผู้รับสาร เพื่อสร้างและกระชับความสัมพันธ์ที่มีต่อกัน

2. การสื่อสารภายในตัวบุคคล หมายถึง การสื่อสารของบุคคลคนเดียว ซึ่งทำหน้าที่เป็นทั้งผู้ส่งสารและผู้รับสาร โดยมีระบบประสาทส่วนกลางเป็นศูนย์กลางในการแบ่งการส่งและการรับข่าวสารภายในตัวของบุคคล ตัวอย่างได้แก่ การรำพึงกับตัวเอง การทบทวนงานต่างๆ ที่ได้เขียนหรือทำมา หรือการร้องเพลงฟังคนเดียว

3. การสื่อสารกลุ่มใหญ่ หมายถึง การสื่อสารระหว่างคนจำนวนมาก ซึ่งมารวมอยู่ในที่เดียวกัน หรือในที่ที่ใกล้เคียงกัน โดยการเข้ามารวมกันของคนจำนวนมากนี้ ทำให้ผู้ส่งสารสามารถควบคุมสถานการณ์ได้น้อย เนื่องจากผู้รับสารมีลักษณะในเรื่องความแตกต่างของบุคคลค่อนข้างมาก การสื่อสารกลุ่มใหญ่อาจปรากฏออกมาในทางสร้าง สรรค์ เช่น การฟังอภิปรายการสอนของอาจารย์

ที่มีผู้เรียนจำนวนมากๆ หรือการรวมกลุ่มกันในทางที่อาจก่อให้เกิดความสับสนวุ่นวายทางสังคม ที่เรียกว่า การจลาจล เช่น การเดินขบวนประท้วง

4. การสื่อสารมวลชน หมายถึง การสื่อสารไปยังคนหมู่มากที่อยู่ในสถานที่ต่างกัน และผู้รับสารจะมีคุณลักษณะทางด้านประชากรศาสตร์ อันได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน การส่งข่าวสารให้กับคนจำนวนมากที่มีความแตกต่างกัน และอยู่ในที่ที่ต่างกันได้อย่างทั่วถึงในเวลาอันรวดเร็ว ผู้ส่งสารจำเป็นต้องอาศัยสื่อมวลชนที่มีประสิทธิภาพและมีสมรรถนะสูงในการเข้าถึงคนจำนวนมากได้ ประเภทของสื่อจึงแบ่งออกตามสถานการณ์ที่แตกต่างกันออกไป ดังนี้ สื่อสิ่งพิมพ์ (Print Media) ได้แก่ หนังสือ นิตยสาร ภาพถ่าย สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Media) ได้แก่ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ สื่อที่รับรู้โดยการฟัง (Audio Media) ได้แก่ เทป วิทยุกระจายเสียง สื่อที่รับรู้โดยการมองเห็น (Visual Media) ได้แก่ หนังสือ ภาพถ่าย สื่อที่รับรู้โดยการฟังและการมองเห็น ได้แก่ วิทยุโทรทัศน์ ภาพยนตร์

5. การสื่อสารในองค์กร หมายถึง กระบวนการแลกเปลี่ยนข่าวสารระหว่างบุคคลในองค์กรทุกระดับ ทุกหน่วยงาน โดยบุคคลที่มาติดต่อสื่อสารกันในองค์กรนั้นจะมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ภายใต้สภาพแวดล้อมบรรยากาศขององค์กร ที่สามารถปรับเปลี่ยนไปตามกาลเทศะ และตัวบุคคล ตลอดจนสาระเรื่องราวและวัตถุประสงค์ของการสื่อสาร

ชาญเวช ศรีธธาพุทธ (2552 : 5) ได้แบ่งประเภทของการสื่อสารเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. การสื่อสารภายในตนเอง หมายถึง บุคคลผู้นั้นเป็นทั้งผู้ส่งและผู้รับในขณะเดียวกัน
2. การสื่อสารระหว่างบุคคล เป็นการสื่อสารระหว่างคน 2 คน เช่น การสนทนา หรือการโต้ตอบจดหมายระหว่างกัน เป็นต้น
3. การสื่อสารแบบกลุ่มชน เป็นการสื่อสารระหว่างบุคคลกับกลุ่มชนซึ่งประกอบด้วยคนจำนวนมาก เช่น การสอนในห้องเรียนระหว่างครูเพียงคนเดียวกับนักเรียนทั้งห้อง หรือระหว่างกลุ่ม ชนกับบุคคล เช่น กลุ่มชนมา ร่วมกันฟังคำปราศรัยหาเสียงของผู้สมัครรับเลือกตั้ง เป็นต้น
4. การสื่อสารมวลชน เป็นการสื่อสารโดยการอาศัยสื่อมวลชนประเภทวิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ และสื่อ สิ่งพิมพ์ต่างๆ เช่น นิตยสาร หนังสือพิมพ์ แผ่นพับ แผ่น โปสเตอร์ ฯลฯ เพื่อการติดต่อไปยังผู้รับสารจำนวนมาก ซึ่งเป็นมวลชนให้ได้รับข้อมูลข่าวสารเดียวกันในเวลาพร้อมๆ หรือไล่เลี่ยกัน

กล่าวโดยสรุปได้ว่า

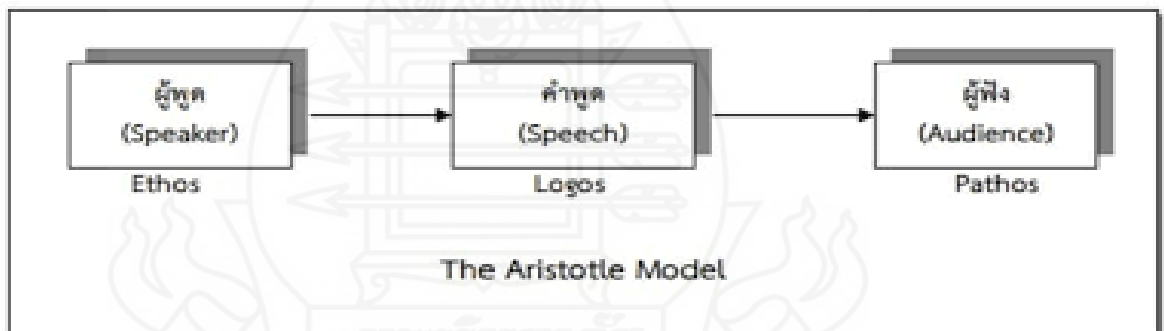
การแบ่งประเภทของการสื่อสาร สามารถแบ่งออกได้หลากหลายประเภท ตามวัตถุประสงค์ ที่ผู้ศึกษาจะทำการศึกษารหัสสื่อสารในลักษณะใด เช่น การแบ่งประเภทการสื่อสารตามช่องทางสื่อสาร การแบ่งประเภทการสื่อสารตามสัญลักษณ์ที่ใช้ในการสื่อสาร และการแบ่งประเภทการสื่อสารตาม

จำนวนของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการสื่อสาร เป็นต้น ซึ่งประเภทของการสื่อสารที่แตกต่างกันนั้นย่อมส่งผลถึงประสิทธิภาพในการสื่อสารในรูปแบบต่างๆ ดังนั้น การที่ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการสื่อสารมีความจำเป็นต้องเลือกประเภทการสื่อสารที่เหมาะสม กับวัตถุประสงค์ในการสื่อสาร เพื่อให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์ในการสื่อสารนั้น

2. ทฤษฎีเกี่ยวกับการสื่อสาร

2.1 แบบจำลองการสื่อสารของอริสโตเติล (The Aristotelian Model)

อริสโตเติลเป็นนักปราชญ์ชาวกรีก ซึ่งมีอายุอยู่ในช่วง 384-322 ปี ก่อนคริสตกาล นับว่าเป็นบุคคลในยุคต้นๆ ของการศึกษาเรื่องวาทศิลป์ หรือวิชาที่ว่าด้วยศาสตร์และศิลปะในการพูด มีความสนใจเกี่ยวกับการสื่อสารและวาทศิลป์ ได้วิเคราะห์กระบวนการติดต่อสื่อสารว่ามีองค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ ผู้พูด (Speaker) คำพูด (Speech) และผู้ฟัง (Audience) โดยแบบจำลองการสื่อสารในยุคแรกเป็นแบบจำลองการสื่อสารที่ผู้ส่งสารนั้นส่งสารไปยังผู้ฟังเพียงอย่างเดียว ไม่มีการสื่อสาร ย้อนกลับ (กาญจนา มีศิลปวิภักย์, 2553 : 30) ดังภาพที่ 2.1

ภาพที่ 2.1 แบบจำลองการสื่อสารของอริสโตเติล

จากภาพที่ 2.1 การสื่อสารจะประสบความสำเร็จขึ้นอยู่กับผู้พูด (Speaker) ซึ่งจะต้องประกอบด้วยบุคลิกลักษณะที่ดี ได้แก่ ความรู้ ประสบการณ์ ค่านิยม ความรู้สึก และทักษะในการสื่อสาร ฯลฯ ทั้งนี้คำพูด (Speech) จะต้องมีเหตุผลน่าเชื่อถือ (Logic)

ซึ่งประกอบด้วย การเรียบเรียง การส่งสาร กรอบความคิด ภาษา และการยกตัวอย่าง เป็นต้น และผู้ฟัง (Audience) ขึ้นอยู่กับ อารมณ์ความรู้สึกที่ถูกเร้า หรือ โน้มน้าวจากคำพูดของผู้พูด

ซึ่งประกอบด้วย วิธีการเข้าถึง ความรู้ ประสบการณ์ ค่านิยม ความรู้สึกและทักษะในการสื่อสาร เป็นต้น

ตัวอย่างเช่นการรณรงค์การหาเสียงเลือกตั้งของผู้สมัคร ซึ่งพบว่าปัจจัยที่ผู้สมัครจะชนะการเลือกตั้งหรือได้รับความนิยมมากน้อยเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการนับตั้งแต่บุคลิกลักษณะของผู้สมัครในช่วงการพูดหาเสียง อาทิ รูปร่างหน้าตา ลักษณะท่าทางและกิริยาอาการต่างๆ ความมีไหวพริบและสติปัญญา ความเชื่อมั่นใจตนเองและความคล่องแคล่วในการพูด การพูดที่เข้าใจง่ายและน่าสนใจ ตลอดจนการนำเสนอเนื้อหาด้วยเหตุผล ซึ่งเหตุผลและความน่าเชื่อถือของคำพูดอาจมาจากการอ้างอิงจากเอกสารหรือพยานบุคคล ฯลฯ ทั้งนี้ความชื่นชมในตัวผู้พูดและการเชื่อคำพูดของผู้พูด จนทำให้ผู้ฟังเกิดความรู้สึกอยากร่วมมือกันผู้พูดมากน้อยเพียงใด จะขึ้นอยู่กับความสามารถและความสำเร็จของผู้พูดในการเร้าอารมณ์ความรู้สึกของผู้ฟังเป็นสำคัญ

2.2 แบบจำลองการสื่อสารของเบอร์โล

แบบจำลองการสื่อสารของเบอร์โล หรือ ทฤษฎี SMCR ของเบอร์โล (Berlo) โดย เดวิด เค.เบอร์โล (David K. Berlo) ได้พัฒนาทฤษฎีที่ผู้ส่งจะส่งสารอย่างไร และ ผู้รับจะรับแปลความหมาย และมีการโต้ตอบกับสารนั้นอย่างไร ทฤษฎี SMCR ประกอบด้วย ดังภาพที่ 2.2

ภาพที่ 2.2 แบบจำลองการสื่อสารของเบอร์โล

1. ผู้ส่ง (source) ต้องเป็นผู้ที่มีทักษะความชำนาญในการสื่อสาร โดยมีความสามารถในการ “การเข้ารหัส” (encode) เนื้อหาข่าวสาร มีทัศนคติที่ดีต่อผู้รับเพื่อผลในการสื่อสารมีความรู้ที่ดีเกี่ยวกับข้อมูล ข่าวสารที่จะส่ง และควรจะสามารถในการปรับระดับของข้อมูลนั้นให้เหมาะสมและง่ายต่อระดับ ความรู้ของผู้รับ ตลอดจนพื้นฐานทางสังคมและวัฒนธรรมที่สอดคล้องกับผู้รับด้วย

2. ข้อมูลข่าวสาร (message) เกี่ยวข้องด้านเนื้อหา สัญลักษณ์ และวิธีการส่งข่าวสาร
 3. ช่องทางในการส่ง (channel) หมายถึง การที่จะส่งข่าวสารโดยการให้ผู้รับได้รับข่าวสาร ข้อมูล โดยผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 หรือเพียงส่วนใดส่วนหนึ่ง คือ การได้ยิน การดู การสัมผัส การลิ้มรส หรือการได้กลิ่น
 4. ผู้รับ (receiver) ต้องเป็นผู้มีทักษะความชำนาญในการสื่อสารโดยมีความสามารถใน “การถอดรหัส” (decode) สาร เป็นผู้ที่มีทัศนคติ ระดับความ และพื้นฐานทางสังคมวัฒนธรรม เช่น เดียวหรือ คล้ายคลึงกันกับผู้ส่งจึงจะทำให้การสื่อสารความหมายหรือการสื่อสารนั้นได้ผล
- ตามลักษณะของทฤษฎี SMCR นี้ มีปัจจัยที่มีความสำคัญต่อขีดความสามารถของผู้ส่งและรับที่ จะทำการสื่อสารความหมายนั้น ได้ผลสำเร็จหรือไม่เพียงใด ได้แก่

1. ทักษะในการสื่อสาร (communication skills) หมายถึง ทักษะซึ่งทั้งผู้ส่งและผู้รับ ควรจะมีความชำนาญในการส่งและการรับเพื่อให้เกิดความเข้าใจกันได้อย่างถูกต้อง เช่น ผู้ส่ง ต้องมีความสามารถในการ เข้ารหัสสาร มีการพูดโดยใช้ภาษาพูดที่ถูกต้อง ใช้คำพูดที่ชัดเจนฟังง่าย มีการแสดงสีหน้าหรือ ท่าทางที่เข้ากับการพูด ท่วงทำนองลีลาในการพูดเป็นจังหวะ น่าฟัง หรือการเขียน ด้วยถ้อยคำสำนวนที่ ถูกต้องสละสลวยน่าอ่าน เหล่านี้เป็นต้น ส่วนผู้รับต้องมีความสามารถในการ ถอดรหัสและมีทักษะที่เหมือนกันกับผู้ส่ง โดยมีทักษะการฟังที่ดี ฟังภาษาที่ผู้ส่งพูดมารู้เรื่องหรือ สามารถอ่านข้อความที่ส่งมานั้นได้ เป็นต้น

2. ทัศนคติ (attitudes) เป็นทัศนคติของผู้ส่งและผู้รับซึ่งมีผลต่อการสื่อสาร ถ้าผู้ส่ง และผู้รับ มีทัศนคติที่ดีต่อกันจะทำให้การสื่อสาร ได้ผลดี ทั้งนี้เพราะทัศนคติย่อมเกี่ยวข้องไปถึงการ ยอมรับซึ่งกันและกันระหว่างผู้ส่งและผู้รับด้วย เช่น ถ้าผู้ฟังมีความนิยมชมชอบในตัวผู้พูดก็มักจะมี ความเห็นคล้อยตามไปได้ง่าย แต่ในทางตรงข้าม ถ้าผู้ฟังมีทัศนคติไม่ดีต่อผู้พูดก็จะฟังแล้วไม่ เห็นชอบด้วยและมีความเห็นขัดแย้งใน สิ่งที่พูดมานั้นหรือถ้าทั้งสองฝ่ายมีทัศนคติไม่ดีต่อกัน ท่วงทำนอง หรือน้ำเสียงในการพูดก็อาจจะห้วนห้าวไม่น่าฟัง แต่ถ้ามีทัศนคติที่ดีต่อกันแล้วมักจะ พูดกันด้วยความไพเราะอ่านหวานน่าฟังเหล่านี้เป็นต้น

3. ระดับความรู้ (knowledge levels) ถ้าผู้ส่งและผู้รับมีระดับความรู้เท่าเทียมกันก็ จะทำให้การสื่อสารนั้นลุล่วงไปด้วยดี แต่ถ้าหากความรู้ของผู้ส่งและผู้รับมีระดับที่แตกต่างกันย่อม จะต้องมีการปรับปรุง ความยากง่ายของข้อมูลที่จะส่งในเรื่องความยากง่ายของภาษาและถ้อยคำ สำนวนที่ใช้ เช่น ไม่ใช่คำศัพท์ ทางวิชาการ ภาษาต่างประเทศ หรือถ้อยคำยาวๆ สำนวนสลับซับซ้อน ทั้งนี้เพื่อให้สะดวกและง่ายต่อความเข้าใจ

ตัวอย่างเช่น การที่หมอรัรักษาคณไขแล้วพูดแต่คำศัพท์การแพทย์เกี่ยวกับโรคต่างๆ ย่อมทำให้คนไข้ไม่เข้าใจว่าตนเองเป็นโรคอะไรแน่หรือพัฒนาการจากส่วนกลางออกไปพัฒนา

หมู่บ้านต่างๆ ในชนบทเพื่อให้คำแนะนำทางด้านการเกษตรและเลี้ยงสัตว์แก่ชาวบ้าน ถ้าพูดแต่ศัพท์ทางวิชาการโดยไม่อธิบายด้วยถ้อยคำภาษาง่ายๆ หรือไม่ใช้ภาษาท้องถิ่นก็จะทำให้ชาวบ้านไม่เข้าใจหรือเข้าใจผิดได้ หรือในกรณีของการใช้ภาษามือของผู้พิการทางโสต ถ้าผู้รับไม่เคยได้เรียนภาษามือมาก่อนทำให้ไม่เข้าใจและไม่สามารถสื่อสารกันได้เหล่านี้เป็นต้น

4. ระบบสังคมและวัฒนธรรม (socio - culture systems) ระบบสังคมและวัฒนธรรมในแต่ละชาติ เป็นสิ่งที่มีส่วนกำหนดพฤติกรรมของประชาชนในประเทศนั้นๆ ซึ่งเกี่ยวข้องไปถึงขนบธรรมเนียม ประเพณีที่ยึดถือปฏิบัติ สังคมและวัฒนธรรมในแต่ละชาติย่อมมีความแตกต่างกัน เช่น การให้ความเคารพ ต่อผู้อาวุโส หรือวัฒนธรรมการกินอยู่ ฯลฯ ดังนั้น ในการติดต่อสื่อสารของบุคคลต่างชาติต่างภาษา จะต้องมีการศึกษาถึงกฎข้อบังคับทางศาสนาของแต่ละศาสนาด้วย

กล่าวโดยสรุปได้ว่า

การสื่อสารในแต่ละครั้งจะต้องมีองค์ประกอบของการสื่อสารนั้นๆ ซึ่งเรียกว่ากระบวนการสื่อสารต่างๆ ในอดีตกระบวนการสื่อสารจะเป็นกระบวนการสื่อสารที่ไม่ซับซ้อน องค์ประกอบของกระบวนการสื่อสารในอดีตจะเป็นไปในรูปแบบที่เรียบง่ายไม่มีความสลับซับซ้อนตามแบบจำลองของอริสโตเติล ซึ่งจะประกอบไปด้วย ผู้พูด หรือผู้ส่งสาร, คำพูด หรือสารที่ต้องการถ่ายทอด และผู้ฟัง หรือผู้รับสาร ภายหลังกระบวนการสื่อสารมีความสลับซับซ้อนมากขึ้นจึงพบว่าในกระบวนการสื่อสารนั้น ยังมีปัจจัยอื่นๆ ที่ส่งผลกระทบต่อสื่อสาร ตามแบบจำลองการสื่อสารของเบอร์โล จึงพบว่า กระบวนการสื่อสาร นอกจากผู้พูด สาร และผู้ฟัง ซึ่งเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อสื่อสารและ ยังมีปัจจัยอื่น เช่น ทักษะการสื่อสาร ทักษะการส่งสาร เป็นต้น ซึ่งเป็นปัจจัยที่เราไม่สามารถกำหนด หรือคาดการณ์ได้ และเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อกระบวนการสื่อสาร

2.3 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการสื่อสารเพื่อการพัฒนา

2.3.1 แนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสารเพื่อการพัฒนา

สุรสิทธิ์ วิทยารัฐ (2549 : 153) อธิบายว่า การสื่อสารเพื่อการพัฒนา หมายถึง การนำเอา การสื่อสารทุกรูปแบบมาช่วยส่งเสริม สนับสนุนกระบวนการพัฒนาประเทศไทยว่าเป็นด้าน เศรษฐกิจ การเมือง สังคมและวัฒนธรรม

พนม คลีณา (2549 : 1) อธิบายว่า การสื่อสารเพื่อการพัฒนา หมายถึง การใช้ การสื่อสาร เพื่อเป้าหมายการพัฒนา มุ่งเน้นการใช้การสื่อสารเพื่อให้เกิดการสร้าง ปรับเปลี่ยน ทัศนคติ และพฤติกรรมของบุคคล เพื่อเป็นไปในทิศทางที่มุ่งหวัง อันนำไปสู่การพัฒนาบุคคล กลุ่ม ชุมชน สังคมและประเทศ

Servaes (2003 : 275) อธิบายว่า การสื่อสารเพื่อการพัฒนาเป็นการแบ่งปันความรู้เพื่อ บรรลุถึงข้อยุติเกี่ยวกับการปฏิบัติโดยพิจารณาถึงความสนใจ ความต้องการ และขีดความสามารถของ ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ดังนั้นจึงเป็นกระบวนการสังคมอย่างหนึ่ง

กล่าวโดยสรุปได้ว่า

การสื่อสารเพื่อการพัฒนา คือ การนำเอาการสื่อสารมาช่วยส่งเสริม เพื่อให้เกิดการสร้าง ปรับเปลี่ยนสนับสนุนกระบวนการพัฒนาประเทศไทยว่าจะเป็นด้าน เศรษฐกิจ การเมือง สังคมและวัฒนธรรม เพื่อเป็นทิศทาง อันนำไปสู่การพัฒนาบุคคล กลุ่ม ชุมชน สังคมและประเทศ ดังนั้น การสื่อสารเพื่อการพัฒนา จึงเป็นกระบวนการในการที่จะใช้ช่องทางการสื่อสาร เป็นส่วนในการสนับสนุนการพัฒนาประเทศ โดยการสื่อสารจะถ่ายทอดความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมของบุคคล ซึ่งถือเป็นกระบวนการทางสังคม ซึ่งส่งผลให้เกิดการพัฒนาและเป็นทิศทางในการพัฒนาที่มุ่งหวัง บรรลุตามวัตถุประสงค์

2.3.2 ลักษณะของการสื่อสารเพื่อการพัฒนา

เสถียร เขยประทับ (2540 : 281-282) อธิบายว่าการสื่อสารที่เป็นเครื่องมือสำหรับการพัฒนา อย่างแท้จริง ควรมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. ต้องให้ประชาชนเข้ามาเกี่ยวข้องกับกระบวนการสื่อสาร ประชาชนต้องเข้ามาเกี่ยวข้อง ทั้งในฐานะผู้รับสารและผู้มีส่วนร่วมในการวางแผนและผลิตเนื้อหาของสื่อ การสื่อสารเพื่อการพัฒนา ควรมีลักษณะที่ผู้รับสารสามารถควบคุมกระบวนการสื่อสารได้มากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน และผู้ส่งสารสามารถควบคุมกระบวนการสื่อสารได้น้อยลง ในปัจจุบันผู้ทำหน้าที่ส่งสารคือผู้กำหนดกิจกรรม การสื่อสารว่าจะเกิดขึ้นที่ไหน อย่างไร เมื่อไร และความถี่เป็นอย่างไร

2. ต้องเป็นการผลิตในท้องถิ่น ปัจจัยที่สำคัญของการสื่อสารเพื่อการพัฒนา คือ เนื้อหาของ สื่อควรได้รับการจัดทำขึ้นในท้องถิ่น เนื้อหาที่ผลิตในท้องถิ่นจะเป็นสิ่งที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดเพราะเกี่ยวข้องโดยตรงและเข้ากับสภาพของผู้รับสารการผลิตสื่อ ต้องเริ่มจากสภาพความเป็นจริงที่มีอยู่และต้องมีลักษณะสอดคล้องกับสิ่งที่ชุมชนมีเช่น ด้านการผลิตสื่อ ควรใช้วัสดุจากท้องถิ่น เทคโนโลยีจาก ท้องถิ่นเพื่อตลาดท้องถิ่น เพราะลักษณะที่สอดคล้องกับความจริงและความต้องการของชุมชนจะทำให้สื่อในแต่ละชุมชนมีลักษณะเป็นตัวของตัวเอง

3. ต้องสนับสนุนบทบาทของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการพัฒนา คือ ระบบการทำงานของเจ้าหน้าที่ในท้องถิ่น เจ้าหน้าที่เหล่านี้มีความสำคัญอย่างยิ่งในกระบวนการพัฒนาแต่มีข้อจำกัดหลาย ประการที่ทำให้ไม่สามารถใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ได้อย่างเต็มที่

4. ด้านมนุษยธรรม การสื่อสารต้องมีมนุษยธรรม หมายความว่า การสื่อสารและการใช้สื่อต้องถือเอาคน เป็นเป้าหมาย มิใช่เอาเทคโนโลยีหรือผลกำไรเป็นเป้าหมาย

5. ด้านคุณค่า การสื่อสารและการใช้สื่อ ต้องช่วยให้ประชาชนเชื่อมั่นในระบบคุณค่าดั้งเดิม อันดีงามที่ตนมีอยู่ หากจะมีการเปลี่ยนแปลงอันใด การเปลี่ยนแปลงนั้นต้องสอดคล้องกับคุณค่าเดิม

6. ด้านการสร้างความเข้าใจ การใช้สื่อต้องช่วยให้ผู้รับสารสามารถเข้าใจปัญหาและสภาพแวดล้อมของตนเอง เช่น ชาวบ้านจำเป็นต้องรู้ว่าเหตุใดในหมู่บ้านของตนจึงแห้งแล้งแห้งๆ ที่ในอดีตเคยสมบูรณ์การรู้สาเหตุที่แท้จริงนั้นเป็นก้าวสั้นๆ ก้าวหนึ่ง แต่เป็นก้าวที่สำคัญที่จะนำไปสู่การ แก้ไขปัญหาด้วยตนเอง

7. ด้านความเป็นชุมชน การใช้สื่อจะต้องเป็นหนทางที่ทำให้ประชาชนเข้าใจความหมายของ “การเป็นชุมชน” อย่างแท้จริงและในขอบเขตที่กว้างขวางขึ้น

กล่าวโดยสรุปได้ว่า

การสื่อสารเพื่อการพัฒนา เป็นลักษณะการสื่อสาร เพื่อเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนเนื่องจากการพัฒนาในด้านต่างๆ นั้น จำเป็นต้องได้รับความร่วมมือจากผู้ที่เกี่ยวข้องหลากหลายฝ่าย ดังนั้นการที่จะทำให้ผู้คนที่มีความแตกต่างกัน สามารถที่จะร่วมมือกันในการพัฒนาให้เป็นไปตามทิศทางเดียวกัน

และบรรลुวัตถุประสงค์ได้ นั้น ส่วนที่สำคัญที่สุดคือ การสื่อสารระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้องนั้น หากการสื่อสารไม่สามารถที่จะถ่ายทอดให้ผู้ที่เกี่ยวข้องมีความเข้าใจในแนวทางเดียวกับได้ การพัฒนานั้นก็จะไม่ประสบผลสำเร็จ ดังนั้น ลักษณะของการสื่อสารเพื่อการพัฒนาจึงเป็นลักษณะของการสื่อสารแบบมีส่วนร่วม

2.4 ทฤษฎีเกี่ยวกับการสื่อสารเพื่อการพัฒนา

2.4.1 ทฤษฎีของแคเนียล เลินเนอร์

เลินเนอร์ จำแนกการสื่อสารเพื่อการพัฒนาได้ 2 ระดับคือ ระดับสังคม (Societal Level) เรียกว่าการพัฒนาประเทศ และระดับบุคคล (Individual Level) เรียกว่า การทำให้คนทันสมัย โดยเลินเนอร์ได้เสนอขั้นตอนการพัฒนาของสังคมมนุษย์ว่าจะเริ่มจากสังคมโบราณผ่านสังคมที่กำลังเปลี่ยนรูปไปสู่สังคมสมัยใหม่ (Modern Society) และชี้ให้เห็นว่าระบบการสื่อสารในสังคมโบราณและสังคมสมัยใหม่มีลักษณะแตกต่างกัน ซึ่งในสังคมโบราณนั้นระบบการสื่อสารเป็นการติดต่อโดยอาศัยปากเปล่า (Oral Communication)

การแลกเปลี่ยนข่าวสารจำกัดอยู่เฉพาะภายในกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องเพียงส่วนน้อย เนื้อหาข่าวสารส่วนใหญ่เป็นเรื่องของระเบียบข้อบังคับความประพฤติของสมาชิกภายในกลุ่ม และผู้ที่ทำหน้าที่เป็นตัวกลางในการติดต่อสื่อสารมักเป็นผู้ที่มีตำแหน่งทางสังคมสูง

ส่วนในสังคมสมัยใหม่นั้น ระบบการติดต่อสื่อสารเป็นในรูปแบบการติดต่อสื่อสารโดยอาศัยสื่อกลาง (Mediated Systems) การแลกเปลี่ยนข่าวสารจึงขยายขอบเขตกว้างขวางครอบคลุมไปถึงกลุ่มชนต่างๆ ที่กระจัดกระจายกันอยู่ เนื้อหาข่าวสารมักเป็นการรายงานเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งภายในและภายนอกกลุ่มชน และผู้ที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการสื่อสารมักเป็นผู้ที่ได้รับการฝึกอบรมและมีความชำนาญในด้านนี้โดยตรง ทั้งนี้ลินเนอร์ได้กล่าวถึงขั้นตอนการพัฒนาการสื่อสารว่าจะเริ่มจากปากเปล่า (Oral) ในสังคมโบราณไปสู่ระบบสื่อกลาง (Media) ในสังคมสมัยใหม่ ดังนั้น การพัฒนาระบบการสื่อสารจึงขนานเคียงคู่ไปกับการพัฒนาสังคมด้วย ประเด็นสำคัญตามข้อเสนอของลินเนอร์ คือ การพัฒนาระบบการสื่อสารถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาระบบสังคมส่วนรวมทั้งหมด และมีความสัมพันธ์กับการพัฒนาส่วนอื่นๆ ในสังคมด้วยอัน ได้แก่ การพัฒนาเศรษฐกิจ การเมือง สังคมและวัฒนธรรม ลินเนอร์กล่าวว่า “ระบบการสื่อสารเป็นทั้งเครื่องชี้ (Index) และตัวแทน (Agent) การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในระบบสังคมใหญ่ทั้งหมด แต่ทั้งนี้มิได้หมายถึงความสัมพันธ์เชิงเหตุผล (Causality) ระหว่างปรากฏการณ์ที่เกี่ยวข้องกันที่กระบวนการพัฒนาเริ่มต้น ดังเช่น ใก่กับใ้ต่างก็เป็สาเหตุ (Cause) ซึ่งกันและกัน”

กล่าวโดยสรุปได้ว่า

กระบวนการสื่อสารเพื่อการพัฒนา เป็นการพัฒนาที่ควบคู่กันไประหว่างระบบการสื่อสารและระบบสังคม โดย ลินเนอร์ มีแนวคิดว่ เมื่อบระบบสังคมได้เกิดกระบวนการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาขึ้น การติดต่อสื่อสารเพื่อแลกเปลี่ยนข่าวสารจึงได้ขยายขอบเขตกว้างขวางขึ้น ระบบการสื่อสารจึงเกิดกระบวนการ พัฒนาไปในรูปแบบสมัยใหม่ขึ้น ดังนั้น การสื่อสารเพื่อการพัฒนาจึงเป็นการควบคู่ไปกับการพัฒนาระบบสังคม

3. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ

3.1 แนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจ

มัลลิกา ต้นสอน (2547 : 194) กล่าวว่าแรงจูงใจ หมายถึงความยินดีและเต็มใจที่บุคคลจะทุ่มเท ความพยายามเพื่อให้การทำงานนั้นบรรลุเป้าหมาย บุคคลที่มีแรงจูงใจจะแสดงออกมาในการปฏิบัติด้วยความกระตือรือร้น มีทิศทางที่เด่นชัดและไม่ย่อท้อเมื่อเผชิญอุปสรรคหรือปัญหา ซึ่งเราสามารถกล่าว ได้ว่าบุคคลที่มีแรงจูงใจจะมีลักษณะคือมีเป้าหมายในการแสดงออก ได้มีเวลาในการแสดงออกและมีความพยายามในการแสดงออก

พิภพ วงษ์เงิน (2547 : 55) กล่าวว่าแรงจูงใจเป็นการชักนำให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคลเกิดความเต็มใจที่จะใช้ความพยายามเพื่อบรรลุเป้าหมายที่ต้องการ

กล่าวโดยสรุปได้ว่า

แรงจูงใจเป็นปัจจัยสำคัญในการชักนำให้บุคคลเกิดความเต็มใจ ความทุ่มเท หรือเกิดความพยายามในการกระทำ ดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อให้งาน หรือการดำเนินงานนั้น บรรลุวัตถุประสงค์ โดยบุคคลที่มีแรงจูงใจจะมีการแสดงออกในการดำเนินการต่างๆ อย่างเด่นชัด และไม่ย่อท้อเมื่อเผชิญอุปสรรค หรือปัญหา

3.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ

3.2.1 ทฤษฎีแรงจูงใจของมาสโลว์

ทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นของมาสโลว์ (Maslow's Need Hierarchy Theory) อับบราฮัม เอช มาสโลว์ นักจิตวิทยาชาวอังกฤษได้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องแรงจูงใจและมีความเชื่อว่ามนุษย์มีความต้องการและพฤติกรรมของมนุษย์จะเป็นไปเพื่อตอบสนองความต้องการเหล่านั้น เขาได้ตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับความต้องการของมนุษย์ไว้ดังนี้

- 1) มนุษย์ทุกคนมีความต้องการและความต้องการนี้จะมีอยู่ตลอดเวลาไม่มีสิ้นสุด
- 2) ความต้องการที่ได้รับการตอบสนองแล้วจะไม่เป็นแรงจูงใจสำหรับพฤติกรรมนั้นอีกต่อไป
- 3) ความต้องการที่จะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมจะต้องเป็นความต้องการที่ยังไม่ได้รับการตอบสนอง
- 4) ความต้องการของมนุษย์จะมีลักษณะเป็นลำดับขั้น จากระดับต่ำไปหา ระดับสูงตามลำดับ ของความสำคัญ เมื่อความต้องการในระดับต่ำได้รับการตอบสนองแล้วความต้องการลำดับที่สูงขึ้น ลำดับต่อไปก็จะตามมาซึ่งมาสโลว์ได้อธิบายไว้ในลำดับขั้นความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ 5 ชั้นลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ประกอบด้วยดังภาพที่ 2.3

ภาพที่ 2.3 ลำดับขั้นความต้องการตามทฤษฎีมาสโลว์ (Maslow's hierarchy of human needs)

(1) ความต้องการทางกายภาพ (Physiological Needs) คือความต้องการทางด้านร่างกาย เช่น ความต้องการอาหาร น้ำ อุณหภูมิที่เหมาะสม เป็นต้น ในกรณีที่มนุษย์ขาดสิ่งต่างๆ ทุกอย่างอยู่แล้ว การตอบสนองความต้องการชนิดนี้ได้รับการตอบสนองแล้ว การแสวงหาการตอบสนองทางกายภาพนี้มนุษย์ทั่วไปจำเป็นต้องดิ้นรนเพื่อให้สามารถดำรงชีพอยู่ได้ในสังคม

(2) ความต้องการทางด้านความปลอดภัยหรือความมั่นคง (Safety Security Needs) คือ ความต้องการทางด้านความปลอดภัย หรือความมั่นคงต่างๆ เช่น ปราบปรามได้รับความคุ้มครองให้พ้นจากอันตรายต่างๆ ที่จะมีต่อร่างกาย เช่น อุบัติเหตุอาชญากรรมและยังหมายรวมถึงความมั่นคงในการทำงานมีบ้านหนึ่งบ้าน

(3) ความต้องการทางด้านความรักหรือทางสังคม (Love or Social Needs) คือความต้องการ ที่จะให้ผู้อื่นชอบตนเป็นผู้ที่มีความสำคัญต่อผู้อื่น ภายหลังจากที่ได้รับการตอบสนองในสองขั้นข้างต้นแล้ว

ความต้องการทางด้านสังคมและความรักซึ่งเป็นความต้องการในระดับที่สูงขึ้นจะเข้ามามีบทบาท เป็นความต้องการการยอมรับจากเพื่อนร่วมองค์กร ต้องการการยอมรับจากเพื่อนร่วมงานในฐานะสมาชิกของกลุ่ม ต้องการความรักความเอื้ออาทรน้ำใจไมตรีจากเพื่อนร่วมงานหรือจากสมาชิกขององค์กรคนอื่น ต้องการทางด้านสังคมนี้มักจะเข้าไปในรูปของความ

ต้องการที่ก่อให้เกิดความรู้สึกว่าตนเองเป็นผู้มีความสำคัญต่อสังคมกลุ่มนั้น รวมทั้งต้องการที่จะมีสถานภาพทางสังคมที่สูงขึ้น ซึ่งเป็นความต้องการทางด้านจิตใจ

(4) ความต้องการความเคารพยกย่อง (Esteem Needs) คือความต้องการให้เกิดความเคารพตนเอง (Self – Respect) ความรู้สึกที่ตนเองเป็นผู้ประสบความสำเร็จและได้รับการยอมรับเช่นนั้นจากผู้อื่น ความต้องการสถานภาพ (Status) ความมีชื่อเสียงเกียรติยศ (Prestige) เป็นส่วนสำคัญของความต้องการเคารพยกย่องในความสามารถและรู้สึกว่าตนเองเป็นผู้ที่มีประโยชน์และมีความสำคัญในสังคมเช่นได้รับความไว้วางใจจากผู้บังคับบัญชาให้ทำงานสำคัญ การให้มีอิสระในการทำงานหรือการยกย่องชมเชยให้กำลังใจต่อสาธารณะการขอคำปรึกษาในเรื่องสำคัญๆ หรือการให้ได้รับตำแหน่งระดับที่สูงขึ้น เป็นต้น มาสโลว์กล่าวว่าจะมีคนเพียงบางส่วนที่ได้รับการตอบสนองความต้องการในขั้นนี้

(5) ความต้องการความสำเร็จในชีวิต (Self – Actualization Needs) คือความต้องการในระดับสูงสุด ซึ่งหมายถึง บุคคลผู้นั้นใช้ความสามารถของตนในทุกด้านได้และเป็นทุกอย่างที่ตัวเองอยากจะเป็นซึ่งแต่ละคนไม่เหมือนกันสุดแต่ความสามารถและความต้องการของเขามนุษย์ไม่ได้ต้องการเพียงเศรษฐกิจหรือความต้องการทางร่างกายอย่างเดียวเท่านั้น แต่ต้องการที่จะทำอะไรให้สำเร็จตามที่นึกคิด

มาสโลว์อธิบายว่า ความต้องการจะเป็นสิ่งทำให้เกิดความพอใจ เรามักจะทำสิ่งต่างๆ เพื่อให้ได้รับความพึงพอใจบ่อยๆ นอกจากนั้นคนเราจะทำสิ่งต่างๆ ที่เหมาะสมกับตนเอง เช่นนักดนตรีก็ต้องการที่จะเล่นดนตรีนักกลอนต้องเขียนโคลงฉันท์ซึ่งถ้าได้ทำแล้วก็จะมีความสุข นั่นคือเมื่อคนเรามีความสามารถในด้านใดก็ควรจะทำในสิ่งนั้น ความต้องการทำในสิ่งเหล่านี้เรียกว่ามีความสำเร็จสมหวังในชีวิต

กล่าวโดยสรุปได้ว่า

แรงจูงใจ หรือความต้องการของมนุษย์ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่จะชักจูงให้บุคคลกระทำหรือ ดำเนินการใด นั้นมีอยู่ 5 ระดับ โดยความต้องการของบุคคลนั้น ต่างมีความต้องการอย่างต่อเนื่องและไม่มีสิ้นสุด ความต้องการที่ได้รับการตอบสนองแล้วจะไม่เป็นแรงจูงใจสำหรับพฤติกรรมนั้นอีกต่อไป แต่ความต้องการที่จะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมสำหรับความต้องการที่ยังไม่ได้รับการตอบสนองดังนั้น เมื่อการดำเนินการใดๆ หรือการพัฒนาในด้านใดๆ ก็ตามหากเป็นไปตามความต้องการของประชาชนแล้ว ประชาชนจะมีแรงจูงใจในการที่จะเข้ามามีส่วนร่วมและให้ความร่วมมือในการดำเนินการนั้นๆ แม้จะมีปัญหาอุปสรรคก็ตาม

4. งานวิจัยที่เกี่ยวกับกับแนวคิดการสื่อสาร

ในการศึกษาครั้งนี้ พบว่ามีงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จำนวน 3 เรื่องดังนี้

1. งานวิจัยของวรารักษ์ สุรสิทธิ์เรื่องชัย (2558) โดยได้ทำการศึกษาวิจัย เรื่อง การติดต่อสื่อสาร ในโรงเรียนศึกษานารีวิทยา เพื่อศึกษาการติดต่อสื่อสารในโรงเรียนศึกษานารีวิทยา และแนวทางการพัฒนาการติดต่อสื่อสารในโรงเรียนศึกษานารีวิทยา โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูล คือกลุ่มผู้บริหารสถานศึกษา กรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและครูผู้สอน จำนวน 97 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารตามแนวคิดของเบอร์โกล และแบบสัมภาษณ์ พบว่า

1. การติดต่อสื่อสารในโรงเรียนศึกษานารีวิทยาเรียงตามลำดับจากมากไปน้อยในแต่ละด้านดังนี้ ช่องทางการสื่อสาร ผู้รับสาร ข่าวสาร และผู้ส่งสาร

2. แนวทางการพัฒนาการติดต่อสื่อสารในโรงเรียนศึกษานารีวิทยา มีแนวทางดังนี้
1) ผู้บริหารควรส่งเสริมให้บุคลากรทำกิจกรรมร่วมกันมากขึ้น 2) ผู้บริหารควรแบ่งการทำงานในด้านช่องทางการสื่อสารและสื่อให้เหมาะสมกับบุคลากร 3) ผู้บริหารควรปรับปรุงเทคโนโลยีสารสนเทศและเครื่องมือสื่อสารให้ทันสมัย 4) ผู้บริหารควรเปิดโอกาสให้บุคลากรในโรงเรียนแสดงความคิดเห็นที่หลากหลายช่องทาง

2. งานวิจัยของกรวรรณ เวชานุกเคราะห์ (2558) โดยได้ทำการศึกษาวิจัย เรื่อง การสื่อสาร เพื่อการพัฒนาการมีส่วนร่วมของชุมชน กรณีศึกษาการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์พื้นที่ชุมชนคลองโคกน จังหวัดสมุทรสงคราม เพื่อศึกษารูปแบบและวิธีการดำเนินงานการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น กระบวนการสื่อสารที่จะสร้างการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และศึกษาถึงปัญหาอุปสรรค ปัจจัยที่สนับสนุนการสื่อสารเพื่อการพัฒนาที่ทำให้เกิดการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของพื้นที่ชุมชนคลองโคกน จังหวัดสมุทรสงคราม

เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้การเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ในกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา นำเสนอแบบพรรณนาวิเคราะห์ พบว่า

1. องค์ประกอบการสื่อสารเพื่อสร้างการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของพื้นที่ชุมชนคลองโคกน จังหวัดสมุทรสงคราม คือ SMCR ซึ่ง (S) คือ ผู้นำทางความคิด Opinion Leader ทำการแพร่กระจายนวัตกรรม (Diffusion of Innovation) ซึ่งก็คือ (M) ผ่านสื่อต่างๆ ที่ใช้ในที่นี่ก็คือ (C) ได้แก่ สื่อบุคคล (Personal Media), สื่อการประชุม, เสียงตามสาย และสื่อกิจกรรมไปยังผู้รับสาร (R) ในที่นี้คือชาวบ้านในชุมชนคลองโคกน ผลที่เกิดจากองค์ประกอบการสื่อสารในชุมชนจะทำให้เกิดเครือข่ายความร่วมมือและการมีส่วนร่วม (Participation) เมื่อชาวบ้านส่วนใหญ่

ยอมรับ นวัตกรรมแล้วนำไปปฏิบัติจนเกิดผลสำเร็จ จึงมีการชักชวนผู้อื่นหรือการบอกกันปากต่อปาก ทำให้ ชาวบ้านที่ยังไม่ยอมรับนวัตกรรมหรือลังเลเกิดความมั่นใจในนวัตกรรมมากขึ้น มีความคล้อยตามผู้ ชักชวนและเปิดรับนวัตกรรมในที่สุด

2. รูปแบบการสื่อสารในการสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น การสนับสนุน กิจกรรม ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ภายใต้บริบทของการร่วมรับรู้ปัญหา ร่วมคิด และร่วมปฏิบัติของ ชุมชนในท้องถิ่น และการกระจายรายได้

3. งานวิจัยของชนพรรณ ภูณาสะสิริ (2558) โดยได้ทำการศึกษาวิจัย เรื่อง รูปแบบการ สื่อสารเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานเป็นทีมในหน่วยงานผ่าตัด โรงพยาบาลเอกชนแห่งหนึ่งใน จังหวัดนครสวรรค์ เพื่อศึกษาการทำงานเป็นทีมในหน่วยงานผ่าตัด ศึกษารูปแบบการสื่อสารในการ ทำงานเป็นทีมของบุคลากรที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานผ่าตัด และศึกษาสภาพปัญหา อุปสรรคและ แนวทางในการแก้ปัญหาการสื่อสารเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานเป็นทีมของบุคลากรที่ ปฏิบัติงานในหน่วยงานผ่าตัด โรงพยาบาลเอกชนแห่งหนึ่งในจังหวัดนครสวรรค์ โดยใช้วิธีการ สัมภาษณ์เชิงลึกเป็นรายบุคคล จากบุคลากรที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานผ่าตัด จำนวน 11 คน และใช้ วิธีการสังเกตแบบ ไม่มีส่วนร่วมและการวิจัยเอกสาร พบว่า กระบวนการทำงานเป็นทีมใน หน่วยงานผ่าตัด ประกอบ ด้วยการทำงานของบุคลากรภายในหน่วยงานผ่าตัด และบุคลากร ภายนอกหน่วยงานผ่าตัดที่เป็นหน่วยงานสนับสนุนบุคลากรที่เป็นสมาชิกทีมมีความเชี่ยวชาญ เฉพาะสาขาวิชาชีพปฏิบัติงานตามหัวหน้าทีมมอบหมาย รูปแบบการสื่อสารข้อมูลทั่วไป ส่วนมากมี การสื่อสารแบบเป็นทางการ มีการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ การสื่อสารข้อมูลภายใน ทีมงานตามกระบวนการทำงานมีรูปแบบการสื่อสารโดยทางวาจา การสื่อสารเป็นลายลักษณ์อักษร และการสื่อสารโดยใช้อวจนภาษา ปัญหาสำคัญในการสื่อสารเกิดจากตัวบุคคลที่ขาดความรู้ใน ประเด็นที่ต้องการสื่อสาร ขาดทักษะการสื่อสาร ข้อมูลข่าวสารไม่ครบถ้วน การใช้ภาษาไม่ชัดเจน ช่องทางการสื่อสารไม่พร้อมใช้งาน โดยเฉพาะในช่วงโมเมนต์เร่งด่วน บุคลากรไม่เพียงพอต่อปริมาณงาน ทำให้การสื่อสารไม่มีประสิทธิภาพ การเชื่อมต่อระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตยังไม่ครอบคลุมทุก หน่วยงาน ปัญหาเสียงรบกวน แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการสื่อสารคือควรมีการจัดอบรม พัฒนาบุคลากรในด้านกระบวนการทำงาน ทักษะการสื่อสารและส่งเสริมทัศนคติที่ดีในการสื่อสาร มีการจัดระบบช่องทางการสื่อสารที่หลากหลายมากขึ้นหน่วยงานควรมีการบริหารจัดการอัตรากำลัง ให้เหมาะสมมีการจัดระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตให้ครอบคลุมทุกหน่วยงาน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จังหวัดสตูล โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) สภาพปัญหาการสื่อสาร 2) รูปแบบการสื่อสาร และ 3) แนวทางการพัฒนาการสื่อสาร โดยบทที่ 3 ซึ่งเป็นบทที่ว่าด้วยวิธี การดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย แบบการวิจัย ผู้ให้ข้อมูลหลัก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และการตรวจสอบข้อมูล โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. แบบการวิจัยเชิงคุณภาพ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ การสัมภาษณ์เชิงลึกและด้วยการการสังเกต

2. ผู้ให้ข้อมูลหลักเชิงคุณภาพ

เป็นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการสื่อสารและรับสาร ในการทำความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่ และรับฟังความต้องการของประชาชน ในการร่วมส่งเสริมความมั่นคงของชาติ ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ตำบลวังประจัน อำเภอควนโดน จังหวัดสตูลเลือกแบบเจาะจง จำนวน 20 คน โดยแบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม ได้แก่

2.1 กลุ่มองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อบต.วังประจัน) จำนวน 4 คน

2.1.1 นายมะหะหมัดซุกรี แหมถีน รองนายก อบต.วังประจัน

2.1.2 นายอาแมน เหมสลาหมาด สมาชิก อบต.วังประจัน

2.1.3 นายหมาดสลาด ใจดี สมาชิก อบต.วังประจัน

2.1.4 นายมานัน อำมะลี สมาชิก อบต.วังประจัน

2.2 กลุ่มผู้ประกอบการท้องถิ่น ตำบลวังประจัน จำนวน 4 คน

2.2.1 นายเรวัต บูธิตำ กำนันตำบลวังประจัน

2.2.2 นายซุกรี นาปาเลน สารวัตรกำนัน

2.2.3 นายมาแอน ปานกลาย ผู้ใหญ่บ้านหมู่ 1 ตำบลวังประจัน

- 2.2.4 นายขวัญหนี บินดอละ ผู้ใหญ่บ้านหมู่ 3 ตำบลวังประจัน
- 2.3 กลุ่มเจ้าหน้าที่หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จำนวน 4 คน
 - 2.3.1 พันโท ฟุรกอน สายวาริ นายทหารยุทธการและการข่าว หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45
 - 2.3.2 ร.อ.หญิง ปุญญวีย์ ขาวดี นายทหารหน่วยพัฒนาคุณภาพชีวิต หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45
 - 2.3.3 ร.ท.ชนวัฒน์ อนุมาตร นายทหารกิจการพลเรือน หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45
 - 2.3.4 ร.ท.ชานนพ ไตรสนธิ นายทหารกำลังพล หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45
- 2.4 กลุ่มอาชีพตำบลวังประจัน จำนวน 4 คน
 - 2.4.1 นางสีติฝาคีมีะ โต๊ะเร๊ะ ประธานกลุ่มรวมดาวเบเกอรี่
 - 2.4.2 นางสาวนัฐญา รุบามา ประธานกลุ่มตัดเย็บเสื้อผ้า
 - 2.4.3 นางมัฆมูอะ อะไบ โดย ประธานกลุ่มขนมพื้นเมือง
 - 2.4.4 นางสาวรณิ บูอิคำ ประธานกลุ่มขนมพื้นเมือง
- 2.5 กลุ่มผู้สื่อข่าวท้องถิ่น 4 คน
 - 2.5.1 นายสุไหล โภชิตก
 - 2.5.2 นายสุรศักดิ์ สลีหมิน
 - 2.5.3 นางกอดีเยาะ เงินเจริญ
 - 2.5.4 นางสาวชัชกรณั์ สารพัน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้ศึกษาวิจัยดำเนินการศึกษาวิจัยโดยใช้แบบสังเกตและสัมภาษณ์เชิงลึก ที่มีโครงสร้างที่สร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์ โดยสร้างเครื่องมือขึ้นจากทฤษฎีต่างๆ และภารกิจของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 โดยแบ่งประเด็นการสอบถามเป็น 2 ชุดดังนี้

ชุดที่ 1 ศึกษาสภาพปัญหาในการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความมั่นคง ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 โดยใช้สัมภาษณ์กลุ่มองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กลุ่มผู้ประกอบการที่ กลุ่มเจ้าหน้าที่หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 และกลุ่มอาชีพตำบลวังประจัน โครงสร้างประกอบด้วยประเด็นคำถาม ดังต่อไปนี้ 1) ผู้ส่งสาร ในการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความมั่นคงของชาติ ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 คือใคร 2) สารที่ใช้ในการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความมั่นคงของชาติ ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 มีลักษณะเป็นอย่างไร 3) ช่องทางการสื่อสาร ในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติ

ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 มีอะไรบ้าง 4) ผู้รับสาร ในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติ ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 คือใคร

ชุดที่ 2 การศึกษารูปแบบการสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ใช้สัมภาษณ์กลุ่มเจ้าหน้าที่ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 กลุ่มอาชีพ ตำบลวังประจัน กลุ่มผู้สื่อข่าวท้องถิ่น โครงสร้างประกอบด้วยประเด็นคำถาม ดังต่อไปนี้

- 1) รูปแบบการสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 มีอะไรบ้าง
- 2) รูปแบบการสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 มีลักษณะอย่างไร
- 3) รูปแบบการสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 มีเป้าหมายอย่างไร

ชุดที่ 3 การศึกษาแนวทางการพัฒนาการสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ใช้สัมภาษณ์กลุ่มเจ้าหน้าที่ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 กลุ่มอาชีพตำบลวังประจัน โครงสร้างประกอบด้วยประเด็นคำถาม ดังต่อไปนี้

- 1) แนวทางในการพัฒนาผู้ส่งสาร การสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติ ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 เป็นอย่างไร
- 2) แนวทางในการพัฒนาผู้รับสาร การสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติ ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 เป็นอย่างไร
- 3) การพัฒนาการสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติ ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 มีเป้าหมายอย่างไร

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล แบบตัวต่อตัว ตามวัตถุประสงค์ และแบบสัมภาษณ์เชิงลึกถึง โครงสร้าง ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง ตามบัญชีรายชื่อ โดยมีขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ติดต่อประสานงาน ผู้วิจัยติดต่อด่วน วัน เวลาในการขอเข้าสัมภาษณ์เพื่อเก็บ ข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลหลัก

ขั้นตอนที่ 2 การสัมภาษณ์ โดยผู้วิจัยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกถึง โครงสร้าง แบบไม่เป็นทางการ ตามแนวคำถามเป็นกรอบการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก ซึ่งได้กำหนดข้อคำถามไว้ล่วงหน้า และใช้คำถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ให้ข้อมูลหลักสามารถให้ข้อมูลการสัมภาษณ์แก่ผู้วิจัย ได้อย่างเต็มที่ ตามประเด็นคำถามที่ผู้วิจัยได้วางกรอบไว้ และยืดหยุ่นได้ตามสถานการณ์ในการสัมภาษณ์

ขั้นตอนที่ 3 การสังเกต ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมข้อมูลด้วยการสังเกต ในระหว่างสัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลหลัก ทั้งในตัวของผู้ให้สัมภาษณ์ และ สภาพแวดล้อมทั่วไป

ขั้นตอนที่ 4 บันทึกข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บบันทึกข้อมูล จากการสัมภาษณ์ การสังเกต และเก็บรวบรวมข้อมูลโดยทันที

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

โดยการสร้างข้อสรุปนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกมาวิเคราะห์ ตีความ แปลความหมาย โดยการวิเคราะห์เนื้อหา และสร้างข้อสรุป

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องการสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จังหวัดสตูล โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) สภาพปัญหาการสื่อสาร 2) รูปแบบการสื่อสาร และ 3) แนวทางการพัฒนาการสื่อสาร โดยบทที่ 4 ซึ่งเป็นบทที่วิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งการนำเสนอผลการวิจัยออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

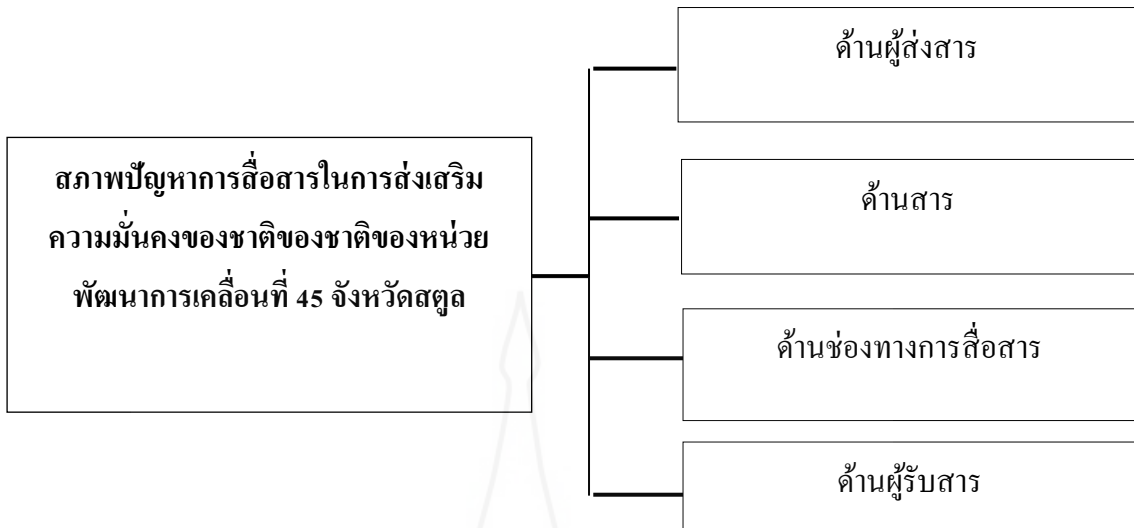
ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาสภาพปัญหาการสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จังหวัดสตูล

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษารูปแบบการสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จังหวัดสตูล

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาการสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จังหวัดสตูล

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สภาพปัญหาการสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จังหวัดสตูล

ในการศึกษาสภาพปัญหาการสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จังหวัดสตูล มีการศึกษาข้อมูล 1) ผู้ส่งสาร 2) ด้านสาร 3) ด้านช่องทางการสื่อสาร และ 4) ด้านผู้รับสาร

ภาพที่ 4.1 สภาพปัญหาการสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45

ผลการศึกษา สภาพปัญหาการสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 โดยผู้ศึกษาวิจัยได้ใช้แนวคิดทฤษฎีของเบอร์โลวี่วิเคราะห์ข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลหลัก พบข้อมูลตรงกันดังนี้ 1) ด้านผู้ส่งสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ผู้ให้ข้อมูลหลักมีความเห็นตรงกันว่า ผู้ส่งสารของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 โดยส่วนใหญ่จะเป็นเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการบรรจุจากส่วนกลางเพื่อมาปฏิบัติหน้าที่ตามตำแหน่งที่หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 กำหนด ซึ่งจะเป็นบุคคลที่มีภูมิลำเนาอยู่ในพื้นที่ต่างๆ ทั่วประเทศ มีจำนวนน้อยที่จะเป็นบุคคลที่มีภูมิลำเนาอยู่ในพื้นที่ ซึ่งทำให้การสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 นั้น บางครั้งไม่สามารถสื่อสารให้ชาวบ้านที่อาศัยอยู่ในชุมชนมีเข้าใจได้โดยง่าย เนื่องจากเจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่ที่เป็นบุคคลที่มีภูมิลำเนาอยู่นอกพื้นที่นั้น ไม่สามารถที่จะสื่อสารด้วยภาษาท้องถิ่นได้ และยังไม่เข้าใจหรือมีความเข้าใจในลักษณะวิถีชีวิต ทัศนคติเฉพาะของชุมชนค่อนข้างน้อย จึงทำการสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติคลาดเคลื่อน 2) ด้านสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ผู้ให้ข้อมูลหลักมีความเห็นตรงกันว่า หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 เลือกใช้สารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติ ด้วยลักษณะที่เป็นทางกลาง ตามแบบแผนของทางราชการ จึงทำให้ชาวบ้านในส่วนใหญ่ซึ่งมีระดับการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา เกิดความสับสนไม่เข้าใจในสารที่ ผู้ส่งสารของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 สื่อสารทำความเข้าใจกับชาวบ้าน เนื่องจากสารแบบที่เป็นทางการเป็นภาษาราชการนั้น ใช้ระดับภาษาที่ค่อนข้างสูง มีลักษณะเนื้อหาที่เป็นแนววิชาการ ทำให้คำบางคำชาวบ้านไม่เข้าใจหรือเข้าใจคลาดเคลื่อน 3) ด้านช่องทางการสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของ

ชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ผู้ให้ข้อมูลหลักมีความเห็นตรงกันว่า หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ได้ใช้ช่องทางในการสื่อสารด้วยการแลกเปลี่ยนความข้อมูล ความคิดเห็น โดยการจัดทำประชาคม ประชาภิวิจารณ์ เพื่อสร้างความเข้าใจให้แก่ชาวบ้านในการเข้าดำเนินการส่งเสริมความมั่นคงของชาติ และรับฟังความต้องการข้อคิดเห็นต่อการดำเนินการส่งเสริมความมั่นคงของชาติ แต่ด้วยส่วนใหญ่ผู้ส่งสารของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ซึ่งเป็นผู้ที่ไม่ได้มีภูมิลำเนาอาศัยอยู่ในพื้นที่ชุมชน จึงทำให้ผู้ส่งสารเลือกใช้ภาษากลาง ในการสื่อสารกับชาวบ้านในพื้นที่ ซึ่งชาวบ้านนั้นใช้ภาษาท้องถิ่นได้ จึงทำให้การสื่อสารบางครั้งเกิดความคลาดเคลื่อนที่ ไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์

4) ด้านผู้รับสารการสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ผู้ให้ข้อมูลหลักมีความเห็นตรงกันว่า ผู้รับสารที่เป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จะมีความตั้งใจ มีความสนใจในการสื่อสารและจะให้ความร่วมมือในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติ ได้ดีกว่าผู้รับสารที่ไม่มีส่วนได้ส่วนเสียในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติ ซึ่งเพียงแค่รับสารเท่านั้น ไม่ได้มีส่วนร่วมในการดำเนินการส่งเสริมความมั่นคงของชาติ จึงให้ความสนใจในการสื่อสารได้น้อย

1.1 การศึกษาด้านผู้ส่งสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จังหวัดสตูล

ผลการวิจัยการด้านบุคคลผู้สื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติ ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักส่วนใหญ่พบว่าผู้ส่งสารของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จะเป็นผู้ที่มิได้รับการบรรจุตามตำแหน่งหน้าที่จากส่วนกลาง ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่ไม่ได้มีภูมิลำเนาอยู่ในพื้นที่ และบางครั้งอาจเป็นผู้ที่ขาดทักษะในการสื่อสารกับประชาชนในพื้นที่ โดยมีรายละเอียดดังนี้

“เจ้าหน้าที่ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ที่เข้ามาประชาสัมพันธ์กับชาวบ้านในพื้นที่ชุมชน บางคนเป็นคนที่มิภูมิลำเนาในภาคอื่น ซึ่งไม่สามารถสื่อสารภาษาท้องถิ่นกับชาวบ้านในชุมชนได้ ทำให้บางครั้งการสื่อสารก็เป็นไปโดยพลัดพลว”

(นายเรวัต บูธิตำ, 12 สิงหาคม 2563)

“เจ้าหน้าที่กำลังพลของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 โดยส่วนใหญ่จะเป็นที่ได้รับการบรรจุซึ่งเป็นบุคคลที่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างภูมิภาค ต่างจังหวัด ซึ่งทำให้บางครั้งยังไม่มี ความเข้าใจในบริบทพฤติกรรมของประชาชนจังหวัดสตูล ซึ่งเป็นอุปสรรคที่สำคัญในการเข้า

ดำเนินการในพื้นที่กับชาวบ้าน เช่นผมเองก็เป็นคนจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ บ้างครั้งก็สื่อสารกับชาวบ้านไม่เข้าใจ”

(ร้อยโท ธนวัฒน์ อนุมาตร, 12 สิงหาคม 2563)

หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ได้มีการจัดอัตราเฉพาะกิจซึ่งเปรียบเสมือนโครงสร้างตำแหน่งหน้าที่ของกำลังพลภายในหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้กำหนดหน้าที่ของกำลังพลแต่ละนาย ว่ามีขอบเขตหน้าที่ความรับผิดชอบอย่างไร ในส่วนการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความมั่นคงของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 นั้น ได้กำหนดให้ผู้มีหน้าที่ในการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความมั่นคง เป็นสองส่วนหลักๆ คือ

1) ผู้มีหน้าที่สื่อสาร โดยการประชาสัมพันธ์ในภาพรวม คือกำลังพลที่บรรจุในตำแหน่งหน้าที่ของฝ่ายกิจการพล และหน่วยพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยผู้มีหน้าที่สื่อสารในส่วนหลักนั้น ได้กำหนดไว้ตามตำแหน่งหน้าที่ของตนเอง และตามคำสั่งเพิ่มเติมของผู้บังคับหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 และอีกส่วนหนึ่งที่สำคัญในการเป็นผู้สื่อสาร ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 คือกำลังพลเจ้าหน้าที่ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ทั้งหมด

2) เจ้าหน้าที่ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในพื้นที่ตำบลเป้าหมายในการดำเนินการพัฒนาของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ซึ่งจะสามารถสื่อสารทำความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่ได้อย่างดีที่สุด เนื่องจากเป็นบุคคลในชุมชน ซึ่งจะมีความรู้ ความเข้าใจ ความต้องการ และเป็นผู้ได้รับความไว้วางใจจากชุมชน จึงทำให้การสื่อสารนั้นอาจประสบความสำเร็จได้เป็นอย่างดี

ภาพที่ 4.2 ภาพการสัมภาษณ์ ร้อยโท ธนวัฒน์ อนุมาตร

ผู้ส่งสารประกอบด้วย

1. ฝ่ายกิจการพลเรือน หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 รับผิดชอบในการสื่อสารประชาสัมพันธ์ในภาพรวมของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ในการจัดทำสื่อตามช่องทางการสื่อสารต่างๆ เช่น การสื่อสารออนไลน์ สปอตโฆษณา และการรายงานข่าวทั้งทางโทรทัศน์และวิทยุ
2. ชุดพัฒนาการเคลื่อนที่ หน่วยพัฒนาคุณภาพชีวิต มีหน้าที่รับผิดชอบในการสื่อสารประชาสัมพันธ์ในการสื่อสารเฉพาะกลุ่มในเชิงปฏิบัติ ซึ่งจะทำการสื่อสารในพื้นที่ตำบลเป้าหมายที่จะดำเนินกิจกรรมหรือภารกิจ เพื่อสร้างความรับรู้ความเข้าใจให้กับประชาชนในพื้นที่ตำบลเป้าหมาย เช่น การทำประชาคม ทำประชาวิจารณ์ หรือการสอบถามข้อมูลสัมภาษณ์เชิงลึก
3. กำลังพลเจ้าหน้าที่ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ในการสื่อสารของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ถือว่ากำลังพลเจ้าหน้าที่ทุกคนมีหน้าที่ที่จะเผยแพร่กระจายข่าวสารประชาสัมพันธ์ข้อมูลการดำเนินการของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 เพื่อที่จะสร้างความรับรู้ให้แก่ประชาชน สร้างความเข้าใจกับดีให้แก่ประชาชนต่อหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ให้มากที่สุด

ภาพที่ 4.3 ภาพการลงพื้นที่ในการสื่อสารของหน่วยพัฒนาคุณภาพชีวิต

การกำหนดหน้าที่ผู้ส่งสาร การกำหนดหน้าที่ผู้ส่งสารของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 แบ่งออกเป็น 3 ลักษณะได้แก่ 1. กำหนดโดยตำแหน่งอัตราหน้าที่ของกำลังพล 2. กำหนดโดยคำสั่ง

เฉพาะของผู้บังคับหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 3. กำหนดโดยความรู้ความสามารถเฉพาะพิเศษของกำลังพล เช่น เป็นผู้มีความรู้ภาษาในพื้นที่มีลักษณะเฉพาะทางภาษา เป็นต้น

พื้นที่จังหวัดสตูล เป็นพื้นที่ที่มีลักษณะเฉพาะทางศาสนา ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีผู้นับถือศาสนาอิสลามเป็นส่วนใหญ่ของจังหวัด หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จึงมีการกำหนดผู้มีหน้าที่ส่งสารเพิ่มเติมนอกเหนือจากตำแหน่งโดยเฉพาะการสื่อสารแบบเฉพาะกลุ่มที่เข้าไปทำการสื่อสารในพื้นที่ โดยคัดเลือกจากผู้มีภูมิลำเนาอยู่ในพื้นที่ตำบลเป้าหมายเป็นลำดับแรก และผู้ที่มีทักษะความสามารถทางศาสนา เป็นต้น

1.2 การศึกษาด้านสารที่ใช้สื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จังหวัดสตูล

ผลการวิจัยด้านสารที่ใช้สื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติ ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักส่วนใหญ่พบว่า ชาวสารที่ใช้จะต้องมีเนื้อหาที่เป็นมีลักษณะเป็นทางการ มีลักษณะเนื้อหาตามแบบแผนของราชการ และมีความเป็นวิชาการมากเกินไป ทำให้ชาวบ้านส่วนใหญ่มีความเข้าใจคลาดเคลื่อน จึงควรใช้สารที่มีเนื้อหาเหมาะกับระดับความรู้ การศึกษากับชาวบ้านในพื้นที่ จึงจะสามารถสื่อสารให้ประชาชนในพื้นที่มีความเข้าใจบรรลุวัตถุประสงค์ของการสื่อสารได้ โดยมีรายละเอียดดังนี้

“ด้วยความที่หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 เป็นหน่วยงานราชการ ในการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 นั้น จึงได้เลือกใช้สารที่เป็นทางการโดยส่วนใหญ่ ซึ่งเมื่อสื่อสารกับชาวบ้านในพื้นที่แล้ว บางครั้งชาวบ้านยังไม่เข้าใจ เป็นอุปสรรคในการดำเนินการของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45”

(พันโท ฟูรทอน สายวาริ, 5 สิงหาคม 2564)

“ชาวบ้านส่วนใหญ่ของหมู่บ้านเราส่วนใหญ่ก็จบการศึกษาในระดับมัธยม เวลาเจ้าหน้าที่หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 เข้ามาทำประชาคมในหมู่บ้าน ชอบใช้ภาษาทางการ ใช้คำที่ชาวบ้านไม่เข้าใจ ต้องให้ผู้นำชุมชนมาพูดเป็นภาษาบ้านเรา ในสร้างความเข้าใจกับชาวบ้านอีกครั้งชาวบ้านก็จะเข้าใจ”

(นางสีดีฝาดิม๊ะ โตะเร๊ะ, 5 สิงหาคม 2564)

ภาพที่ 4.4 ภาพการสัมภาษณ์ พันโท ฟูรคอน สายวาริ

การสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 โดยการดำเนินการเข้าสู่สื่อสารกับชาวบ้านในพื้นที่ จะใช้ข่าวสารในการสื่อสารที่ได้รับมาจากส่วนกลางส่วนใหญ่ก็จะ เป็นเนื้อหาที่มีความเป็นวิชาการสูง แต่ เพื่อสร้างความเข้าใจ ความรับรู้ให้แก่ประชาชนในพื้นที่ หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 กำหนดให้ประชาชนในพื้นที่เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม หรือโครงการให้มากที่สุด โดยการเลือกใช้สารในการสื่อสารนั้นจะพยายามกำหนดสารตามบริบท ของชุมชนในพื้นที่ตามความเหมาะสม แต่บางเนื้อหาที่จำเป็นจะต้องใช้ความเป็นวิชาการในการ สร้างความรู้ความเข้าใจให้กับชาวบ้าน ก็ยังมีความจำเป็นในการที่จะใช้สารดังกล่าวในการสื่อสาร จึงทำให้บางครั้งเกิดอุปสรรคในการสื่อสารทำให้การสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติ ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ยังไม่สามารถบรรลุตามวัตถุประสงค์ได้

1.3 ด้านช่องทางการสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45

ผลการวิจัยการด้านช่องทางการสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติ ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักส่วนใหญ่พบว่า เจ้าหน้าที่ผู้ส่ง สารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จะใช้ภาษากลางในการ เป็นช่องทางสื่อสารกับประชาชนทั้งในการทำประชาคม ประชาวิจารย์ หรือแม้กระทั่งในการ สนทนาทั่วไป มีเจ้าหน้าที่จำนวนน้อยที่สามารถใช้ภาษาท้องถิ่นได้ ในการสื่อสารกับชาวบ้านใน

พื้นที่ได้ ทำให้การสื่อสารระหว่างเจ้าหน้าที่ กับชาวบ้านในพื้นที่เกิดความเข้าใจคลาดเคลื่อน จำเป็นต้องมีการอธิบายซ้ำเพื่อจะให้การสื่อสารบรรลุตามวัตถุประสงค์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

“ต้องเข้าใจว่าเจ้าหน้าที่ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ที่มาเป็นผู้ส่งสารในการสื่อสารทำความเข้าใจกับชาวบ้านในพื้นที่นั้น เป็นบุคคลที่มีภูมิชำนาญอาศัยอยู่หลากหลายพื้นที่ในประเทศไทยจึงทำให้ในการสื่อสารโดยเลือกที่จะใช้ภาษากลางในการสื่อสารกับชาวบ้าน ทำให้ชาวบ้านเกิดความเข้าใจในการสื่อสารคลาดเคลื่อนรู้สึกถึงความแตกต่างในการสื่อสารระหว่างเจ้าหน้าที่และชาวบ้าน”

(ร้อยโท ธานนพ ไตรสนธิ, 5 สิงหาคม 2564)

“ชาวบ้านในพื้นที่ของตำบลผม ใช้ภาษาได้ในการใช้ชีวิตประจำวันเกือบทั้งหมด บางคนก็ใช้ภาษามลายู แต่ในการเข้ามาดำเนินการของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ส่วนใหญ่ก็มาพูดกลางกับชาวบ้านบางครั้งชาวบ้านเองก็ยังเกิดความสงสัยเนื่องจากไม่ชินกับการพูดภาษากลาง และไม่กล้าที่จะสื่อสารกับเจ้าหน้าที่”

(นายเรวัฒน์ บุษิตำ, 12 สิงหาคม 2564)

การใช้ช่องทางการสื่อสาร

1. การสื่อสารประชาสัมพันธ์ตามสื่อต่างๆ จะเลือกใช้ข่าวสาร ภาษาที่เป็นกลาง เพื่อให้การสื่อสารสามารถเข้าถึงประชาชนได้เป็นวงกว้าง
2. การสื่อสารเฉพาะกลุ่มในพื้นที่ จะเลือกข่าวสารตามกลุ่ม ชุมชน ที่จะเข้าทำการสื่อสารประชาสัมพันธ์ อาจแยกตามระดับความรู้ของกลุ่ม โดยส่วนใหญ่ การใช้ภาษาที่จะทำให้ผู้รับสารเข้าใจได้ง่าย หรือการสื่อสารตามกลุ่มของศาสนา เป็นต้น

ภาพที่ 4.5 ภาพการสื่อสารผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45

ประเด็นและผู้กำหนดข่าวสาร ประเด็นข่าวสารที่หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ใช้ในการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความมั่นคงนั้น จะใช้ข่าวสารที่จะสร้างความรับรู้ ความเข้าใจให้แก่ประชาชน เพื่อเข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนการดำเนินการพัฒนาเพื่อส่งเสริมความมั่นคงของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45

โดยมี ฝ่ายยุทธการและการข่าว ร่วมกับ ฝ่ายกิจการพลเรือนเป็นผู้กำหนดประเด็นข่าวสาร ซึ่งจะต้องได้รับการอนุมัติจากผู้บังคับหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45

พื้นที่จังหวัดสตูล โดยส่วนใหญ่ในการสื่อสารประชาสัมพันธ์ผ่านทางสื่อต่างๆ จะดำเนินการตามปกติโดยใช้ข่าวสารที่สามารถรับรู้และเข้าใจได้โดยทั่วไปในการสื่อสาร แต่เมื่อเข้าทำการสื่อสารในระดับพื้นที่ชุมชนนั้น หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จะเลือกใช้ข่าวสารที่มีความเฉพาะ ทั้งในด้านความเชื่อทางศาสนา

โดยเข้าทำความเข้าใจกับกลุ่มผู้นำทางศาสนาเพื่อให้เผยแพร่ประชาสัมพันธ์และการใช้ข่าวสารที่เป็นภาษาถิ่นได้ โดยบางชุมชนอาจจำเป็นต้องใช้ภาษามลายู เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่เข้าใจข่าวสารได้อย่างถูกต้อง

1.4 ด้านผู้รับสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45

ผลการวิจัยการด้านมวลชนผู้รับสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติ ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักเสียงส่วนใหญ่พบว่า กลุ่มมวลชนที่สนใจเสีย หรือมีผลกระทบทั้งโดยตรงและทางอ้อม จะเป็นกลุ่มมวลชนผู้รับสารที่มีความสนใจการสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 โดยมีรายละเอียดดังนี้

“ประชาชนในพื้นที่ตำบลเป้าหมายซึ่งเป็นผู้รับสาร ในการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความมั่นคงของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ในพื้นที่จังหวัดสตูล ได้ดำเนินการแบ่งกลุ่มผู้รับสารตามกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และประชาชนในพื้นที่”

(ร้อยเอกหญิง ปุณณวิทย์ ขาวดี, 5 สิงหาคม 2563)

“การสื่อสารกับกลุ่มมวลชนที่มีผลกระทบในการส่งเสริมความมั่นคงของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จะต้องใช้การสื่อสารเชิงลึก เพื่อสร้างความรับรู้ให้กับประชาชน ให้การสื่อสารนั้นบรรลุตามวัตถุประสงค์ได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม ”

(พันโท พุรกอน สายวาริ, 5 สิงหาคม 2563)

กลุ่มมวลชนผู้รับสารในการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความมั่นคงของชาติ ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ในพื้นที่จังหวัดสตูลนั้น ได้กำหนดกลุ่มผู้รับสารไว้เพื่อจะสามารถเลือกใช้ข่าวสาร และช่องทางการสื่อสารที่เหมาะสมในแต่ละกลุ่มของผู้รับสาร ให้ผู้รับสารสามารถเข้าใจได้อย่างถูกต้อง ตามวัตถุประสงค์ในการสื่อสารของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 โดย ได้กำหนดกลุ่มของผู้รับสาร ตามช่องทางการสื่อสาร และวัตถุประสงค์ของการสื่อสาร โดยแบ่งได้ 3 กลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่มผู้รับสารทั่วไป คือ ผู้รับสารกลุ่มใหญ่ที่มีความแตกต่างหลากหลาย ทั้งในด้านอายุ การศึกษา ศาสนา และภูมิถิ่น เป็นต้น การสื่อสารกับกลุ่มผู้รับสารทั่วไปจึงต้องใช้ข่าวสารที่เข้าใจง่าย เข้าถึงได้หลากหลาย ใช้ภาษาที่เป็นกลาง มีวัตถุประสงค์ในการสื่อสารเพื่อประชาสัมพันธ์การปฏิบัติการกิจของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45

2. กลุ่มผู้รับสารตำบลเป้าหมาย คือ ผู้รับสารที่มีภูมิถิ่น หรืออาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลเป้าหมายที่หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จะดำเนินการพัฒนาเพื่อส่งเสริมความมั่นคงของชาติ กลุ่มผู้รับสารกลุ่มนี้จะใช้ข่าวสารที่มีความเฉพาะ ตามลักษณะสังคมของชุมชน มีวัตถุประสงค์เพื่อประชาสัมพันธ์ทำความเข้าใจการดำเนินกิจกรรมหรือโครงการของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 โดยการประชาสัมพันธ์ ประชาวิจารณ์ เป็นต้น

3. กลุ่มผู้รับสารเป็นการเฉพาะ คือ กลุ่มผู้รับสารที่มีส่วนได้ส่วนเสียกับการดำเนินกิจกรรม โครงการของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 โดยตรง เป็นกลุ่มย่อยขนาดเล็ก เช่น กลุ่มแม่บ้าน กลุ่มวิสาหกิจชุมชน กลุ่มอาชีพอื่นๆ เป็นต้น ข่าวสารที่ใช้ในการสื่อสารกับผู้รับสารกลุ่มนี้จะเลือกใช้สารที่มีความเป็นลักษณะเฉพาะค่อนข้างสูง เนื่องจากเป็นกลุ่มที่มีผู้รับสารจำนวนน้อย และเป็นกลุ่มผู้รับสารที่มีลักษณะความรู้ อายุ ภาษา และภูมิถิ่น ใกล้เคียงกัน โดยมีวัตถุประสงค์ในการสื่อสาร

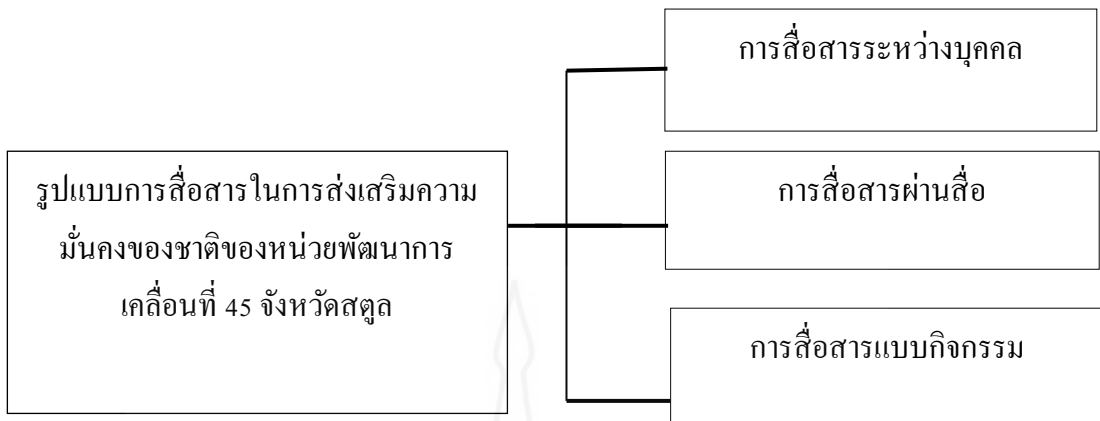
เพื่อประชาสัมพันธ์การดำเนินกิจกรรม หรือโครงการ รับฟังปัญหาข้อเสนอแนะ และความต้องการ
ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยตรง

ภาพที่ 4.6 ภาพการทำประชาคมของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์รูปแบบการสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของ หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จังหวัดสตูล

ในการศึกษารูปแบบการสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จังหวัดสตูล มีผลการศึกษาประกอบด้วยข้อมูล 2.1) รูปแบบในการสื่อสารระหว่างบุคคลในการส่งเสริมความมั่นคงของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 2.1.1) การสื่อสารกลุ่มย่อย 2.1.2) การสื่อสารแบบกลุ่มใหญ่ 2) รูปแบบในการสื่อสารผ่านสื่อในการส่งเสริมความมั่นคงของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 2.2.1) การสื่อสารผ่านสื่อมวลชน 2.2.2) การสื่อสารผ่านสื่ออินเทอร์เน็ต โซเชียลมีเดีย 3) รูปแบบในการสื่อสารแบบกิจกรรมในการส่งเสริมความมั่นคงของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 2.3.1) กิจกรรมส่งเสริมอาชีพ 2.3.2) กิจกรรมฝึกอบรม

ภาพที่ 4.7 รูปแบบการสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45

ผลการศึกษารูปแบบการสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของ หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จังหวัดสตูล โดยใช้วิธีการจำแนกประเภทของการสื่อสารตามทิศทางการไหลของสาร และวัตถุประสงค์เป้าหมายในการสื่อสาร วิเคราะห์ข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลหลัก พบข้อมูลตรงกันดังนี้

1) รูปแบบการสื่อสารระหว่างบุคคลในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ผู้ให้ข้อมูลหลักมีความเห็นตรงกันว่า รูปแบบการสื่อสารระหว่างบุคคลในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติ ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 เป็นการสื่อสารที่มีทิศทางการไหลของสารแบบสองทาง โดยการสื่อสารรูปแบบดังกล่าวเป็นการสื่อสาร โดยผู้ส่งสารและผู้รับสารสามารถสื่อสารโต้ตอบแลกเปลี่ยนข่าวสารซึ่งกันและกันได้ ซึ่งการสื่อสารในรูปแบบระหว่างบุคคลนั้น หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 มีวัตถุประสงค์ในการใช้รูปแบบการสื่อสารระหว่างบุคคลในการสื่อสารที่มีวัตถุประสงค์เพื่อสื่อสารประชาสัมพันธ์ ซึ่งแจ้งรายละเอียดในการดำเนินการเพื่อส่งเสริมความมั่นคงของชาติ และรับฟังความคิดเห็น ความต้องการของผู้รับสาร รวมถึงการสอบถามความเข้าใจในสารที่ผู้ส่งสาร ได้สื่อสารประชาสัมพันธ์แก่ผู้รับสาร เพื่อให้การสื่อสารนั้นบรรลุไปตามวัตถุประสงค์ในการสื่อสาร 2) รูปแบบการสื่อสารผ่านสื่อในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ผู้ให้ข้อมูลหลักมีความเห็นตรงกันว่า รูปแบบการสื่อสารผ่านสื่อในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 เป็นการสื่อสารที่มีทิศทางการไหลของสารเพียงทิศทางเดียว คือผู้ส่งสารมีหน้าที่ในการส่งสารให้แก่ผู้รับสารเพียงอย่างเดียว โดยไม่ต้องการโต้ตอบจากผู้รับสาร ซึ่งรูปแบบการสื่อสารแบบผ่านสื่อ นั้น หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 มีวัตถุประสงค์ในการใช้รูปแบบการสื่อสารดังกล่าว ในการสื่อสารเพื่อประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงาน กิจกรรมต่างๆ ที่หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ได้จัดทำดำเนินการขึ้น เพื่อสร้างความรับรู้ให้แก่ผู้รับสาร สร้าง

ภาพลักษณ์ทัศนคติที่ีระหว่างผู้รับสารกับหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 อีกด้วย 3) รูปแบบการสื่อสารแบบกิจกรรมในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ผู้ให้ขอมูลหลักมีความเห็นตรงกันว่า รูปแบบการสื่อสารแบบกิจกรรมในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 เป็นการสื่อสารที่มีทิศทางไหลของสารแบบสองทิศทางพร้อมทั้งมีกิจกรรมที่ทำให้ผู้ส่งสารและผู้รับสารได้มีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันโดยหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 มีวัตถุประสงค์ในการใช้การสื่อสารรูปแบบกิจกรรมในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติเพื่อเป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ีระหว่างผู้ส่งสารที่เป็นเจ้าหน้าที่ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 กับผู้รับสารซึ่งเป็นชาวบ้านในพื้นที่เป้าหมายในการดำเนินการเพื่อส่งเสริมความมั่นคงของชาติ ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 เพื่อที่จะให้การดำเนินการในการส่งเสริมความมั่นคงต่างๆ ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ได้รับความร่วมมือจากประชาชนชาวบ้านในพื้นที่ ให้สามารถดำเนินการบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ได้

2.1 การศึกษาการสื่อสารระหว่างบุคคลในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จังหวัดสตูล

ผลการวิจัยการรูปแบบการสื่อสารระหว่างบุคคลในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักส่วนใหญ่พบว่า การสื่อสารระหว่างบุคคลทั้งในรูปแบบสื่อสารกับกลุ่มย่อย หรือการสื่อสารแบบกลุ่มใหญ่จะเป็นการสื่อสารแบบสองทางทำให้ผู้ส่งสารสามารถโต้ตอบการสื่อสารกับผู้รับ และสามารถทราบได้ถึงความเข้าใจของผู้รับต่อข่าวสารที่ได้สื่อสาร ว่ามีความเข้าใจได้ถูกต้องบรรลุตามวัตถุประสงค์ในการสื่อสารหรือไม่ โดยมีรายละเอียดดังนี้

“ในการสื่อสารโดยใช้บุคคลเป็นผู้สื่อสารของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ก่อนที่จะดำเนินการในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติ จะมีการสร้างความความรับรู้ความเข้าใจโดยการจัดทำกิจกรรม และการทำประชาพิจารณ์ เพื่อจะได้รับทราบความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ได้”

(พันโท พุรทอน สายวาริ, 5 สิงหาคม 2563)

“การลงพื้นที่ในการสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจให้กับประชาชนในพื้นที่ ที่หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ได้เข้ามาทำการประชาคมในชุมชนนั้น ทำให้ชาวบ้านรู้สึกมีส่วนร่วมในการดำเนินการของหน่วยงานรัฐชาวบ้านเกิดความเข้าใจ และสามารถแสดงความคิดเห็น ความต้องการของชาวบ้านได้”

(นายมะหะหมาดชุกกรี แหมถิน, 5 สิงหาคม 2563)

การสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติ ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ในรูปแบบการสื่อสารระหว่างบุคคล ซึ่งแบ่งออกเป็นตามวัตถุประสงค์ของการสื่อสาร ในส่วนใหญ่ การใช้รูปแบบการสื่อสารระหว่างบุคคลนั้น จะใช้ในการสื่อสารที่ต้องการประชาสัมพันธ์ในการสร้างความรับรู้ รับทราบความเข้าใจ และข้อเสนอแนะต่อข้อมูลข่าวสาร ของผู้รับสาร เพื่อที่จะสามารถทราบได้ว่าผู้รับสารนั้นเข้าใจข่าวสารที่ได้สื่อสารอย่างถูกต้อง บรรลุตามวัตถุประสงค์ของการสื่อสารหรือไม่ โดยการสื่อสารรูปแบบระหว่างบุคคลของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติ สามารถแบ่งออกได้เป็นสองรูปแบบ คือ

1) แบบกลุ่มย่อย ซึ่งเป็นการสื่อสารระหว่างบุคคลที่จะมุ่งเน้นในการประชาสัมพันธ์ เพื่อการทำความเข้าใจกับผู้รับสารเป็นการเฉพาะ โดยมีวัตถุประสงค์ในการสร้างความรับรู้ และรับฟังความคิดเห็น ความเข้าใจของผู้รับสาร ในลักษณะที่เป็นการเฉพาะบุคคล เช่น การสัมภาษณ์ เป็นต้น

ภาพที่ 4.8 ภาพการสื่อสารกับผู้รับสารแบบกลุ่มย่อย

2) แบบกลุ่มใหญ่ ซึ่งจะเป็นการสื่อสารในการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความรับรู้ ความเข้าใจให้แก่ผู้รับสาร เพื่อต้องการรับฟังความคิดเห็นที่มีลักษณะเป็นส่วนร่วม หรือความคิดเห็นที่เป็นรูปแบบในภาคสังคม ชุมชน ในลักษณะที่เป็นความคิดเห็นของชุมชน สังคมนั้นๆ เช่น การทำประชาคม เป็นต้น

ภาพที่ 4.9 ภาพการสื่อสารแบบกลุ่มใหญ่

การดำเนินการ

การสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติ ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 รูปแบบการสื่อสารระหว่างบุคคลนั้น หน่วยพัฒนาคุณภาพชีวิต จะเป็นผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินการสื่อสารและประชาสัมพันธ์ในรูปแบบดังกล่าว โดยจะมีการดำเนินการดังนี้

1. ก่อนดำเนินการ หน่วยพัฒนาคุณภาพชีวิต จะดำเนินการเข้าสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 เพื่อประชาสัมพันธ์ สร้างความรับรู้ ความเข้าใจ ในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติ โดยการจัดทำการประชาสัมพันธ์ และประชาสัมพันธ์ ในพื้นที่ชุมชนที่จะดำเนินการ และพื้นที่บริเวณโดยรอบที่อาจจะได้รับผลกระทบในการดำเนินการดังกล่าว

2. ภายหลังจากดำเนินการ หน่วยพัฒนาคุณภาพชีวิต จะดำเนินการสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติ ในรูปแบบการเข้าสอบถาม สัมภาษณ์ เป็นการเฉพาะราย เฉพาะกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย หรือได้รับผลกระทบในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติ เพื่อรับทราบความคิดเห็น ข้อเสนอแนะของผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการดังกล่าว

ทั้งนี้การสื่อสารในรูปแบบระหว่างบุคคลนั้น เป็นการสื่อสารแบบสองทิศทาง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสื่อสารข่าวสารข้อมูลประชาสัมพันธ์ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 รับรู้ความเข้าใจในข่าวสารที่ได้สื่อสาร และรับฟังข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และความต้องการของผู้รับสาร เพื่อให้การสื่อสารบรรลุเป็นไปตามวัตถุประสงค์

2.2 การศึกษาการสื่อสารผ่านสื่อในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จังหวัดสตูล

ผลการวิจัยการรูปแบบการสื่อสารผ่านสื่อ ในการส่งเสริมความมั่นคงของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักส่วนใหญ่พบว่า การสื่อสารผ่านสื่อของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 เป็นการสื่อสารเพื่อประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินการในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติ ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ให้กับประชาชนทั่วไปได้รับทราบในการดำเนินการของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 สร้างความเข้าใจในบทบาทของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ให้ประชาชนได้เกิดความไว้วาง และเชื่อมั่นในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติ โดยมีรายละเอียดดังนี้

“ด้วยโลกปัจจุบันสื่อต่างๆ ถือเป็นเครื่องในการสื่อสารที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการประชาสัมพันธ์ข้อมูล เพื่อสื่อสารข้อมูลให้แก่ประชาชน เนื่องจากสื่อต่างๆนั้นในปัจจุบันประชาชนโดยทั่วไปสามารถเข้าถึงได้ง่าย”

(ร้อยโท ธนวัฒน์ อนุมาตร, 5 สิงหาคม 2563)

“สื่อต่างๆ เป็นเครื่องมือที่มีความสำคัญเป็นอย่างมากในการประชาสัมพันธ์ข้อมูล เพื่อสร้างความเชื่อมั่น ความเชื่อถือแก่ประชาชนกับหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 เนื่องจากเป็นเครื่องที่จะสามารถประชาสัมพันธ์เข้าถึงประชาชนได้เป็นวงกว้าง ”

(พันโท ฟูรคอน สายวารี, 5 สิงหาคม 2563)

“การที่หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ให้ความสำคัญในการสื่อสารผ่านสื่อช่องทางต่างๆ ถือเป็นเรื่องที่ถูกต้อง เพราะปัจจุบันสื่อต่างๆทุกช่องทางต่างมีความสำคัญที่จะสามารถทำให้หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 สามารถเข้าถึงประชาชนได้เป็นวงกว้างอย่างรวดเร็ว”

(นายสุไพล โปธิดก, 5 สิงหาคม 2563)

การสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติ ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ในรูปแบบการสื่อสารผ่านสื่อ จะเป็นการสื่อสารแบบทิศทางเดียวคือหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จะเป็นผู้ส่งสารเพื่อประชาสัมพันธ์ให้แก่ประชาชนซึ่งเป็นผู้รับสาร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานต่างๆ ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ที่ได้ดำเนินการไปแล้วเพื่อสร้างความรับรู้ให้แก่ประชาชน เพื่อประชาสัมพันธ์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45

ให้ประชาชนเกิดความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ภารกิจของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ที่ได้ดำเนินการส่งเสริมความมั่นคงของชาติ หรือการช่วยเหลือประชาชนในด้านต่างๆ การสื่อสารรูปแบบผ่านสื่อ จึงเป็นการสื่อสารในรูปแบบที่เหมาะสม

เพื่อที่จะประชาสัมพันธ์ให้แก่ประชาชนได้รับรู้อย่างเป็นวงกว้าง การสื่อสารในแต่ละครั้งนั้นจะมีผู้รับสารได้เป็นจำนวนมาก ทำให้ข่าวสารที่ได้ทำการสื่อสารแพร่กระจายได้อย่างรวดเร็ว และประชาชนโดยทั่วไปสามารถสามารถเข้าถึงได้ง่าย โดยหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ได้แบ่งช่องทางการสื่อสารในรูปแบบผ่านสื่อ โดยแบ่งตามวัตถุประสงค์ของการสื่อสาร เป็น 3 รูปแบบ ประกอบด้วย 1) การสื่อสารผ่านสื่อมวลชน 2) การสื่อสารผ่านอินเทอร์เน็ต 3) การสื่อสารผ่านโซเชียลมีเดีย โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. การสื่อสารผ่านสื่อมวลชนของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 มีวัตถุประสงค์ในการสื่อสารเพื่อประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงาน กิจกรรมต่างๆ ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ที่ได้ดำเนินการแล้ว เพื่อสร้างความรับรู้ ความเข้าใจให้แก่ประชาชนทั่วไป ทั้งในสื่อวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และสื่อท้องถิ่นต่างๆ

โดยมุ่งเน้นในการสื่อสารเพื่อสร้างความประทับใจแก่ประชาชนกับหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 และมีมุมมองในภาพลักษณ์และมีทัศนคติที่ดีต่อหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ข่าวสารที่จะเลือกใช้ในช่องทางการสื่อสารมวลชน จะต้องเป็นข่าวสารที่สร้างภาพลักษณ์ในแง่ดีกับหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 มีความเข้าใจได้ง่าย ไม่มีเนื้อหาที่ซับซ้อน

ภาพที่ 4.10 ภาพการสื่อสารผ่านสื่อมวลชน

2. การสื่อสารผ่านสื่ออินเทอร์เน็ต (เว็บไซต์) ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 มีวัตถุประสงค์ในการสื่อสารเพื่อประชาสัมพันธ์ข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 เพื่อประชาสัมพันธ์ให้กับประชาชน โดยประชาชนที่มีความสนใจสามารถที่จะเข้ามาสืบค้นข้อมูลของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 เช่นประวัติ โครงสร้างของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ผู้บังคับบัญชาของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 แผนงาน โครงการต่างๆของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 เป็นต้น

โดยมุ่งเน้นในการสื่อสารเพื่อสร้างความรับรู้ให้แก่ประชาชนในข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ได้โดยง่าย

ข่าวสารที่จะเลือกใช้ในช่องทางการสื่อสารผ่านสื่ออินเทอร์เน็ต จะเป็นข่าวสารที่เป็นข้อมูลพื้นฐานเบื้องต้นของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 เพื่อให้ประชาชนได้มีความเข้าใจในบริบท บทบาทหน้าที่ภารกิจของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45

ภาพที่ 4.11 ภาพการสื่อสารผ่านเว็บไซต์

3. การสื่อสารผ่านสื่อโซเชียลมีเดีย ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 มีวัตถุประสงค์ในการสื่อสารเพื่อประชาสัมพันธ์กิจกรรม ผลการดำเนินการต่างๆ ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 คล้ายกับข้อมูลข่าวสารที่ได้สื่อสารผ่านสื่อมวลชน แต่การสื่อสารผ่านสื่อโซเชียลมีเดีย นั้น จะเป็นการสื่อสารสองทิศทางโดยประชาชน ผู้รับสาร สามารถที่จะเสนอแนะความคิดเห็นต่อกิจกรรมหรือผลการดำเนินการต่างๆ

โดยการสื่อสารผ่านสื่อโซเชียลมีเดีย ทำให้หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 สามารถรับรู้และเข้าใจว่าข้อมูลข่าวสารที่ได้สื่อสารออกไปนั้น ประชาชนมีความเข้าใจไปในทิศทางใด เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการสื่อสารหรือไม่ อีกทั้งสื่อโซเชียลมีเดียในปัจจุบันยังเป็นช่องทางการสื่อสารที่ได้รับความนิยมแพร่หลายเป็นอย่างมาก ทำให้การประชาสัมพันธ์แพร่กระจายข่าวสารได้อย่างรวดเร็วกว่าช่องทางการสื่อสารผ่านสื่อรูปแบบอื่นๆ

ข่าวสารที่จะเลือกใช้ในช่องทางการสื่อสารผ่านสื่อโซเชียลมีเดีย นั้น จะมีลักษณะคล้ายข่าวสารที่ใช้ผ่านสื่อมวลชน โดยจะมีลักษณะที่เข้าใจง่าย เป็นข่าวสารที่จะทำให้ผู้รับสารเกิดภาพลักษณ์ ทัศนคติที่ดี ต่อหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45

ภาพที่ 4.12 ภาพการสื่อสารผ่านโซเชียลมีเดีย

2.3 การศึกษาการสื่อสารแบบกิจกรรมในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จังหวัดสตูล

ผลการวิจัยการรูปแบบการสื่อสารแบบกิจกรรม ในการส่งเสริมความมั่นคงของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักส่วนใหญ่พบว่า การสื่อสารกิจกรรมของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 เป็นการสื่อสารเพื่อเน้นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้ส่งสาร กับประชาชนผู้รับสาร เพื่อให้ประชาชนผู้รับสารเกิดความรู้สึก ทศนคติที่ดีต่อหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 โดยกิจกรรมที่ใช้ในการสื่อสารนั้นจะเป็นกิจกรรมที่ส่งผลดีต่อประชาชนผู้รับสาร โดยมีรายละเอียดดังนี้

“ด้วยความที่หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 เป็นหน่วยงานทหาร จึงทำให้ประชาชนมีมุมมองภาพลักษณ์ต่อหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ที่เป็นด้านความมั่นคง การจัดให้เจ้าหน้าที่ได้ทำกิจกรรมร่วมกับประชาชนจะทำให้เกิดภาพลักษณ์ทศนคติที่ดีต่อหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ที่เปลี่ยนแปลงไป ”

(ร้อยโท ธนวัฒน์ อนุมาตร, 5 สิงหาคม 2563)

“เมื่อได้ร่วมทำกิจกรรมร่วมกับเจ้าหน้าที่ทหารของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ทำให้ชาวบ้านและชุมชนเกิดความไว้วางใจ และเกิดความรู้สึกที่ดีต่อการเข้ามาดำเนินการต่างๆ ในพื้นที่ชุมชน มีความกล้าแสดงความคิดเห็นในการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ทหารมากยิ่งขึ้น”

(นางสิตีฝาม๊ะ โต๊ะเระ, 5 สิงหาคม 2563)

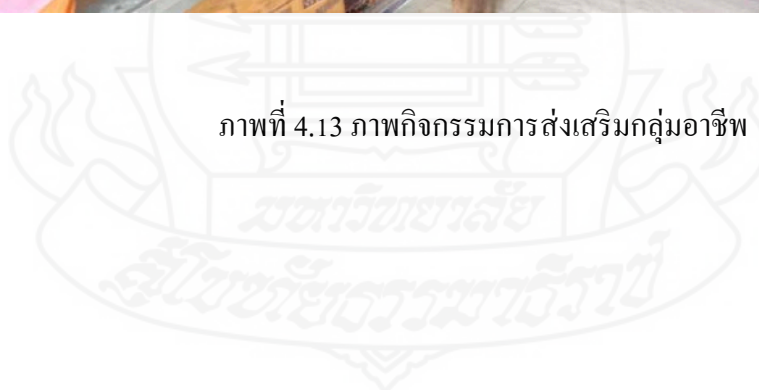
การสื่อสารแบบกิจกรรม ในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติ ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 เป็นการจัดการสื่อสารแบบสองทิศทางโดยให้เจ้าหน้าที่ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ได้ทำกิจกรรมร่วมกับประชาชน ชาวบ้านซึ่งเป็นผู้รับสาร เพื่อเป็นการสื่อสารโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 กับประชาชน โดยกลุ่มประชาชนผู้รับสารที่เป็นกลุ่มเป้าหมายในการสื่อสารแบบกิจกรรม คือกลุ่มผู้รับสารที่หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จะเข้าไปดำเนินการในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติ ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีส่วนได้ส่วนเสียหรือผลกระทบโดยตรงในการดำเนินการดังกล่าว สามารถแบ่งกิจกรรมที่ใช้ในการสื่อสาร เป็น 2 กิจกรรม คือ 1) กิจกรรมในการส่งเสริมอาชีพ 2) กิจกรรมฝึกอบรม โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. การสื่อสารแบบกิจกรรมในการส่งเสริมอาชีพการสื่อสารแบบกิจกรรมในการส่งเสริมอาชีพให้แก่ชาวบ้านในชุมชนนั้น หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จะเข้าไปทำกิจกรรมกับ

กลุ่มอาชีพที่มีอยู่เดิมแล้วในชุมชน แต่จะเข้าไปทำการส่งเสริมและสร้างกิจกรรมร่วมกับกับชาวบ้านในพื้นที่เช่นการสนับสนุนเครื่องมือ เครื่องใช้ในการดำเนินการผลิตของกลุ่มอาชีพ การจัดหาวิทยากรที่มีความรู้ความสามารถที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการของกลุ่มอาชีพ เพื่อเสริมสร้างความรู้และพัฒนา กลุ่มอาชีพ โดยการสื่อสารแบบกิจกรรมในการส่งเสริมอาชีพ จะเป็นการสื่อสารแบบกลุ่มย่อย ทำให้เจ้าหน้าที่ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ที่ได้มีกิจกรรมร่วมกับประชาชนในกลุ่มอาชีพ เกิดความรู้จัก มีความคุ้นเคยกัน และมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันในการสื่อสาร

ภาพที่ 4.13 ภาพกิจกรรมการส่งเสริมกลุ่มอาชีพ

ภาพที่ 4.14 ภาพกิจกรรมการส่งเสริมกลุ่มอาชีพ

2. การสื่อสารแบบกิจกรรมการฝึกอบรมของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติ จะเป็นการจัดฝึกอบรมให้แก่ผู้นำชุมชน ผู้นำท้องถิ่น ชาวชนต่างๆ ในชุมชน โดยจะจัดเป็น โครงการฝึกอบรมทั้งในรูปแบบการเพิ่มพูนความรู้ และการศึกษาดูงาน เป็นต้น โดยมีวัตถุประสงค์ให้เจ้าหน้าที่ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 กับประชาชน ชาวบ้านในพื้นที่ได้ทำความรู้จัก และสร้างความคุ้นเคย ผ่านการทำกิจกรรมร่วมกัน เปลี่ยนแปลงภาพลักษณ์ทัศนคติของประชาชน ที่มองว่าหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 เป็นหน่วยงานทหาร มีภารกิจด้านความมั่นคง ให้มีทัศนคติที่ดีต่อหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 และมองภาพลักษณ์ต่อหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 เป็นหน่วยงานที่เข้ามาช่วยเหลือประชาชน

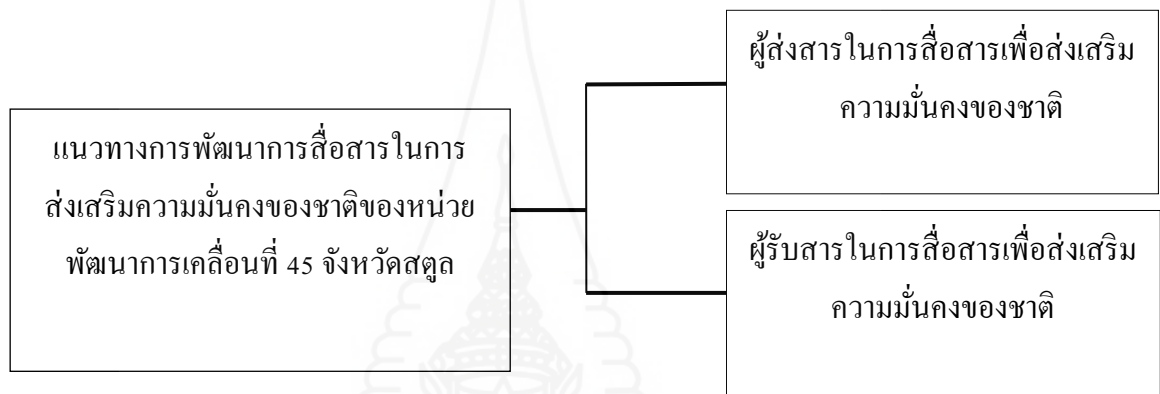
ภาพที่ 4.15 ภาพการจัดการอบรม

ภาพที่ 4.16 ภาพการจัดการอบรม

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาการสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จังหวัดสตูล

ในการศึกษาแนวทางการพัฒนาการสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จังหวัดสตูล มีโครงสร้างการศึกษา ดังนี้ 3.1) ผู้ส่งสารในการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความมั่นคงของชาติ 3.2) ผู้รับสารในการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความมั่นคงของชาติ

ภาพที่ 4.17 แนวทางการพัฒนาการสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45

ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาการสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 โดยผู้ศึกษาวิจัยได้ใช้แนวคิดทฤษฎีแบบจำลองการสื่อสารของอริสโตเติลวิเคราะห์ข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลหลัก พบข้อมูลตรงกันว่า หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 มีการพัฒนาการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความมั่นคงของชาติ โดยการพัฒนาความรู้ความสามารถและทักษะในการสื่อสารให้แก่ผู้ส่งสาร และผู้รับสาร ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดในการสื่อสารตามแบบจำลองการสื่อสารของอริสโตเติลดังนี้ 1) ด้านผู้ส่งสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ผู้ให้ข้อมูลหลักมีความเห็นตรงกันว่า แนวทางการพัฒนาผู้ส่งสารของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ที่ได้รับการบรรจุจากข้าราชการทหารโดยส่วนใหญ่ไม่ได้เป็นผู้ที่มีความรู้หรือสำเร็จการศึกษาทางด้านสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารประชาสัมพันธ์โดยตรง

จึงได้กำหนดแนวทางในการพัฒนาโดยกำหนดเป็นหลักสูตรตามแนวทางการบริหารราชการของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติหน้าที่ในการสื่อสารประชาสัมพันธ์ และหลักสูตรการอบรมเจ้าหน้าที่

เพื่อเป็นการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถและทักษะทางการสื่อสารประชาสัมพันธ์ให้แก่ผู้ที่ต้องปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้สื่อสารในการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 2) ด้านผู้รับสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ผู้ให้ข้อมูลหลักมีความเห็นตรงกันว่า แนวทางการพัฒนาผู้รับสารในการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความมั่นคงของชาติ ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ซึ่งผู้รับสารเป็นประชาชน ชาวบ้านที่มีภูมิปัญญาอาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลเป้าหมายในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 มีระดับความรู้ ระดับการสื่อสาร และมีพื้นที่ฐานครอบครัวที่แตกต่างกัน จึงจำเป็นต้องมีการเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจในการสื่อสารเบื้องต้นให้กับผู้รับสาร โดยหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ได้มีแนวทางในการพัฒนาผู้รับสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติ โดยการจัดทำโครงการในการเสริมสร้างความรู้และทักษะในการสื่อสารให้กับผู้รับสาร ตามแต่ละพื้นที่ที่เป็นตำบลเป้าหมายในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติ ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45

3.1 แนวทางการพัฒนาผู้สื่อสารในการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จังหวัดสตูล

ผลการวิจัยแนวทางการพัฒนาผู้สื่อสารในการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักส่วนใหญ่พบว่า แนวทางการพัฒนาผู้สื่อสารในการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความมั่นคงของชาติ ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 กำหนดแนวทางในการพัฒนาผู้สื่อสารเป็น 2 รูปแบบ คือ 1) แนวทางการพัฒนาผู้สื่อสารโดยการศึกษาตามหลักสูตรแนวทางการรับราชการ และ 2) แนวทางการพัฒนาผู้สื่อสารโดยการศึกษาอบรมเพื่อเพิ่มพูนทักษะและความรู้ความสามารถทางการสื่อสาร โดยมีรายละเอียดดังนี้

“หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 กำหนดแนวทางในการพัฒนาบุคลากรเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้สื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงออกเป็นสองแนวทางที่ชัดเจนคือการศึกษาตามหลักสูตรแนวทางการรับราชการ และการศึกษาอบรมเพิ่มพูนความรู้ ”

(ร้อยโท ธานนพ ไตรสนธิ, 5 สิงหาคม 2563)

“การจัดเจ้าหน้าที่บุคลากรของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ที่จะเข้ารับการศึกษาในแต่ละหลักสูตรแต่ละการอบรมนั้นจะต้องมีการตรวจสอบคุณสมบัติ ลักษณะหน้าที่ความรับผิดชอบ ความเหมาะสมและคุณสมบัติให้ตรงตามหลักสูตรที่จะเข้ารับการศึกษา เพื่อให้ผู้สื่อสารที่ได้รับการอบรมนั้นสามารถนำความรู้จากที่ได้รับการศึกษา อบรมนำมาใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ”

(พันโท พุรคอน สายวาริ, 5 สิงหาคม 2563)

แนวทางการพัฒนาผู้ส่งสารในการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 สามารถแบ่งแยกแนวทางการพัฒนาผู้ส่งสารได้เป็น 2 แนวทาง โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. การศึกษาอบรมตามหลักสูตรแนวทางการรับราชการหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 เป็นหน่วยงานในสังกัดหน่วยบัญชาการทหารพัฒนา กองบัญชาการกองทัพไทย ซึ่งมีการกำหนดการศึกษอบรมตามแนวทางการรับราชการ ซึ่งเป็นการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถให้กับบุคลากรของกองบัญชาการกองทัพไทย โดยเป็นหลักสูตรภาคบังคับให้บุคลากรที่จะเลื่อนรับตำแหน่งที่สูงขึ้นจะต้องเข้ารับการศึกษามาก่อนเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถ สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรแนวทางการรับราชการก่อนจึงจะเป็นผู้มีคุณสมบัติครบถ้วนในการรับตำแหน่งที่สูงขึ้นได้ซึ่งการศึกษอบรมตามหลักสูตรแนวทางการรับราชการจะเป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีการกำหนดหัวระยะเวลาการศึกษาไว้ชัดเจนเป็นประจำทุกปี และมีระยะเวลาการศึกษา 3 – 6 เดือน ซึ่งถือว่าเป็นการศึกษาที่มีระยะเวลาศึกษาระยะกลาง

โดยการศึกษาหลักสูตรตามแนวทางการรับราชการเพื่อพัฒนาทักษะ ความรู้ความสามารถสำหรับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ส่งสารของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 นั้น สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ระดับ ได้แก่

1) ระดับนายทหารชั้นสัญญาบัตรประกอบด้วย 2 หลักสูตร ได้แก่

- หลักสูตรชั้นนายร้อยเหล่าสื่อสาร เป็นหลักสูตรเพิ่มพูนความรู้ความสามารถของข้าราชการทหารที่ได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้มียศตั้งแต่ ร้อยตรี/เรือตรี/เรืออากาศตรี ขึ้นไปเปรียบเสมือนหลักสูตรในการปูพื้นฐานความรู้ของผู้ที่ได้รับการบรรจุใหม่ในระดับชั้นสัญญาบัตรของข้าราชการทหารที่ปฏิบัติหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทางด้านสื่อสาร

ภาพที่ 4.18 ภาพการศึกษาตามแนวทางการรับราชการ

- หลักสูตรชั้นนายพันเหล่าสื่อสาร เป็นหลักสูตรชั้นสูงสุดของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานทางด้านสื่อสาร โดยผู้ที่เข้ารับการศึกษานี้จะต้องเป็นผู้ที่มีชั้นยศตั้งแต่ ร้อยเอก/เรือเอก/เรืออากาศเอกขึ้นไป และสำเร็จการศึกษาในหลักสูตรชั้นนายร้อยเหล่าสื่อสารมาแล้ว และผู้ที่สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรชั้นนายพันเหล่าสื่อสารจึงจะสามารถเป็นผู้มีคุณสมบัติครบถ้วนที่จะเลื่อนยศสูงขึ้น ในระดับ พันตรี/นาวาตรี/นาวาอากาศตรี ได้เท่านั้น

ภาพที่ 4.19 ภาพการศึกษาตามแนวทางการรับราชการ

2) ระดับนายทหารชั้นประทวน โดยการศึกษาหลักสูตรตามแนวทางรับราชการ เพื่อเพิ่มพูนทักษะ ความรู้ความสามารถด้านการสื่อสารของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ได้กำหนดไว้เพียงหลักสูตรเดียว คือ หลักสูตรชั้นนายสิบอาวุโสเหล่าสื่อสาร เป็นหลักสูตรสำหรับนายทหารประทวนที่มีชั้นยศ จ่าสิบเอก/พันจ่าเอก/พันจ่าอากาศเอก ที่ปฏิบัติหน้าที่ทางด้านการสื่อสาร โดยผู้ที่สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรชั้นนายสิบอาวุโสเหล่าสื่อสาร จึงจะเป็นผู้มีคุณสมบัติครบถ้วนในการสมัครสอบเพื่อเลื่อนฐานะเป็นนายทหารสัญญาบัตรได้

ภาพที่ 2.20 ภาพการศึกษาตามแนวทางราชการ

2. การศึกษาอบรมตามหลักสูตรเพิ่มพูนความรู้ความสามารถแนวทางในการพัฒนาผู้สื่อสารในการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 นอกจากนี้จะมีการศึกษาอบรมตามแนวทางรับราชการซึ่งเป็นหลักสูตรที่จัดขึ้นเป็นหลัก เป็นประจำทุกปีแล้ว ยังมีการจัดหลักสูตรอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถในด้านอื่นๆ เป็นการเฉพาะสำหรับผู้ปฏิบัติงานด้านการสื่อสาร ทั้งนี้การศึกษาอบรมในการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถเพิ่มเติมนี้จะแตกต่างจากการศึกษาอบรมหลักสูตรตามแนวทางรับราชการ เนื่องจากการศึกษาอบรม

เพิ่มเติม นั้น จะเป็นหลักสูตรระยะสั้น มีระยะเวลาการศึกษา 1 – 2 สัปดาห์ต่อหลักสูตร ไม่ได้มีการกำหนดการจัดศึกษาอบรมเป็นการประจำ ขึ้นอยู่กับหน่วยงานในสถานการณ์นี้ต้องการที่จะเพิ่มพูนความรู้ความสามารถให้แก่บุคลากรเพื่อเป็นการเสริมทักษะในเรื่องใด และการศึกษาอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถนั้นไม่มีผลต่อความก้าวหน้าในการรับราชการของบุคลากร โดยส่วนใหญ่จะไม่แบ่งระดับชั้นของผู้เข้ารับการศึกษอบรมระหว่างนายทหารสัญญาบัตรและนายทหารประทวน เช่น หลักสูตรการอบรมเชิงปฏิบัติการผู้ปฏิบัติงานด้านกิจการพลเรือน เป็นต้น

ภาพที่ 4.21 ภาพการอบรมเพิ่มพูนความรู้

3.2 แนวทางการพัฒนาผู้รับสารในการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จังหวัดสตูล

ผลการวิจัยแนวทางการพัฒนาผู้รับสารในการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักส่วนใหญ่พบว่า แนวทางการพัฒนาผู้รับสารในการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความมั่นคงของชาติ ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 กำหนดแนวทางในการพัฒนาผู้รับสาร โดยการจัดการโครงการเพื่ออบรมเพิ่มพูนความรู้ทักษะในการสื่อสารที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่เป้าหมายที่หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จะเข้าไปดำเนินการในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติ

“ก่อนที่หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จะเข้าไปดำเนินการในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติในพื้นที่ตำบลเป้าหมายที่จะดำเนินการนั้น จะดำเนินการจัดทำโครงการประชาคมประชาชนชาวบ้านในพื้นที่ นอกจากเพื่อรับฟังความคิดเห็นของประชาชนแล้ว ยังเป็นการประเมินทักษะความรู้ความสามารถของชาวบ้านในพื้นที่ ทั้งนี้เพื่อนำข้อมูลมาจัดทำโครงการอบรมเพื่อพัฒนาความรู้แก่ชาวบ้านด้วย”

(พันโท ฟูรกอน สายวาริ, 5 สิงหาคม 2563)

“การที่หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ได้จัดทำโครงการอบรมเพื่อเพิ่มพูนทักษะความรู้ให้แก่ชาวบ้านในพื้นที่ โดยกำหนดให้ชาวบ้านที่ได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จะต้องเข้ารับการอบรมทุกคนนั้น ถือเป็นเรื่องที่ดี เพราะชาวบ้านจะมีแรงจูงใจในการเข้ารับการศึกษอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ให้แก่ตนเอง”

(นายสุไพล โปธิ์ดก, 5 สิงหาคม 2563)

แนวทางการพัฒนาผู้รับสารในการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 โดยการพัฒนาผู้รับสารของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ได้กำหนดการจัดอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ให้แก่ผู้รับสาร โดยจะดำเนินการจัดอบรมเป็นในรูปแบบโครงการตามแต่ละพื้นที่เป้าหมายที่จะหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จะเข้าไปดำเนินการส่งเสริมความมั่นคงของชาติ โดยการกำหนดเนื้อหาที่จะจัดโครงการอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทักษะให้แก่ผู้ส่งสารนั้น จะนำเอาข้อมูลที่ได้รับจากการทำประชาคมก่อนที่จะดำเนินการส่งเสริมความมั่นคงของชาติในพื้นที่นั้นๆ เพื่อนำข้อมูลของชาวบ้านในพื้นที่นำมาวิเคราะห์เนื้อหาที่เหมาะสมที่จะใช้ในการจัดทำโครงการอบรมให้แก่ผู้รับสาร เช่น ข้อมูลการศึกษา อายุ และลักษณะสังคมของชาวบ้านในพื้นที่ เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อให้การอบรมดังกล่าว สามารถที่จะเพิ่มพูนความรู้ และทักษะที่เหมาะสมให้แก่ชาวบ้าน เพื่อให้ชาวบ้านในพื้นที่เป้าหมายที่หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จะเข้าไปดำเนินการส่งเสริมความมั่นคงของชาตินั้น สามารถที่จะเข้าใจในการสื่อสาร ในกระบวนการสื่อสาร ของผู้ส่งสารในการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ได้เป็นอย่างดี โดยหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการที่จะจูงใจให้กับชาวบ้านในพื้นที่ที่จะเข้ามารับการอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถในโครงการของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 โดยที่ชาวบ้านที่ต้องการได้รับความช่วยเหลือต่างๆ จากหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ไม่ว่าจะเป็นการส่งเสริมอาชีพ การรวมกลุ่มอาชีพต่างๆ รวมถึงการสนับสนุนอุปกรณ์ วัสดุต่างๆ ให้แก่กลุ่มที่ได้รับผลประโยชน์ จะต้องเป็นผู้ที่เข้ารับการอบรมตามโครงการเพิ่มพูนความรู้ของหน่วย

พัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ก่อนทั้งสิ้น ทั้งนี้เพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจให้กับชาวบ้านในการเข้ารับการอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพของตนเอง เช่น โครงการดำรงความสัมพันธ์มวลชน และโครงการปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกให้กับเยาวชน เป็นต้น

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จังหวัดสตูล โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) สภาพปัญหาการสื่อสาร 2) รูปแบบการสื่อสาร และ 3) แนวทางการพัฒนาการสื่อสาร โดยบทที่ 5 ซึ่งเป็นบทที่ว่าด้วยสรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย

1.1 ผลการศึกษาสภาพปัญหาการสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45

จากการศึกษาสภาพปัญหาการสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 สามารถแบ่งสภาพปัญหาการสื่อสารออกเป็น 4 ด้าน คือ 1) ด้านผู้ส่งสารในการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความมั่นคงของชาติ 2) ด้านสารในการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความมั่นคงของชาติ 3) ด้านช่องทางการสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติ 4) ด้านผู้รับสารในการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความมั่นคงของชาติ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.1.1 ด้านผู้ส่งสารในการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45

พบว่า ผู้ส่งสารการสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 แบ่งกลุ่มผู้ส่งสารออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ 1) ผู้มีหน้าที่ส่งสารโดยการประชาสัมพันธ์ในภาพรวม คือ ฝ่ายกิจการพลเรือน และ ชุดพัฒนาการเคลื่อนที่ซึ่งมีหน้าที่ในการเป็นผู้ส่งสารในภาพรวมตามสื่อต่างๆ ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 2) เจ้าหน้าที่ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ซึ่งถือเป็นผู้ส่งสารทางอ้อมของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 โดยทั้งนี้จะเลือกตามตำแหน่งหน้าที่ ทักษะความสามารถทางศาสนา และภูมิลำเนา เป็นต้น

ซึ่งผู้ส่งสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ในส่วนที่บรรจุโดยอัตราตำแหน่งหน้าที่นั้น ซึ่งส่วนใหญ่ไม่ได้มีภูมิลำเนาในพื้นที่ หรือบางรายที่ไม่มีความถนัดในการประชาสัมพันธ์จะไม่สามารถสื่อสารทำความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่ให้

บรรลುವัตถุประสงค์ในการสื่อสาร ได้ยาก แตกต่างจากเจ้าหน้าที่ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ซึ่งไม่ได้มีหน้าที่ในการเป็นผู้ส่งสารหลัก แต่เป็นประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในพื้นที่ จะสามารถสื่อสารทำความเข้าใจแก่ประชาชนในพื้นที่ได้เป็นอย่างดีอีกทั้งยังได้รับความเชื่อมั่นและความไว้วางใจจากประชาชนในพื้นที่อีกด้วย

1.1.2 ด้านสารที่ใช้สื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45

ด้านสารที่หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ใช้จะเป็นสารที่มีลักษณะเป็นทางการ ตามแบบของราชการมีลักษณะที่เป็นวิชาการทำให้ชาวบ้านในพื้นที่เข้าใจในการสื่อสารคลาดเคลื่อน เนื่องจากมีระดับภาษาที่แตกต่างจากระดับการศึกษาของชาวบ้านในพื้นที่ และใช้ภาษาที่ไม่ใช่ภาษาที่ชาวบ้านในพื้นที่ใช้ในการดำรงชีวิตประจำวัน จึงทำให้สารเป็นอุปสรรคในการสื่อสารกับชาวบ้าน ทำให้การสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาตินั้นไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์ ต้องให้ผู้นำชุมชนมาทำความเข้าใจกับชาวบ้านอีกครั้งจึงจะทำให้การสื่อสารบรรลุตามวัตถุประสงค์

1.1.3 ด้านช่องทางที่ใช้สื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45

ช่องทางที่หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 เลือกใช้ในการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 โดยใช้ภาษาไทยกลางในการสื่อสารทั้งในการทำประชาคม ประชาภิวิจารณ์ หรือการสนทนากับชาวบ้านในพื้นที่ ที่เข้าไปดำเนินการต่างๆ ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 เนื่องจากตัวเจ้าหน้าที่ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ส่วนใหญ่เป็นบุคคลที่มีภูมิลำเนาอาศัยอยู่ในหลากหลายพื้นที่ในประเทศไทย และมีจำนวนน้อยที่มีภูมิลำเนาอยู่ในพื้นที่ จึงทำให้เกิดอุปสรรคในการสื่อสารกับชาวบ้านที่ใช้ภาษาท้องถิ่นได้ในการดำรงชีวิตประจำวัน ทำให้ชาวบ้านไม่กล้าที่จะสนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลกับเจ้าหน้าที่ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 เนื่องจากไม่คุ้นชินกับการใช้ภาษากลางในการสื่อสาร

1.1.4 ด้านผู้รับสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45

การสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติ ในรูปแบบการสื่อสารระหว่างบุคคลนั้น เป็นการสื่อสารแบบสองทิศทาง กล่าวคือผู้ส่งสามารถสื่อสารข่าวสารให้แก่ผู้รับสารได้โดยตรง และผู้รับสารก็สามารถแสดงข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ ต่อเนื้อหาความสารที่ได้รับให้แก่ผู้ส่งข่าวสารได้ อีกทั้งยังทำให้ผู้ส่งสารนั้นได้ทราบถึงความเข้าใจของผู้รับสาร ต่อข่าวสารที่ได้สื่อสารนั้น ว่าถูกต้อง ครบถ้วน เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการสื่อสารหรือไม่อย่างไร แต่การสื่อสารในรูปแบบดังกล่าวนี้ มีข้อจำกัดในการสื่อสารแต่ละครั้งนั้นไม่สามารถประชาสัมพันธ์กระจาย

ข่าวสารให้แก่ผู้รับสารเป็นจำนวนมากในคราวเดียวกันได้จะต้องแบ่งกลุ่มของผู้รับสารในการสื่อสาร จึงทำให้การสื่อสารกับแต่ละกลุ่มมีความคลาดเคลื่อน ไม่ตรงกัน

1.2 ผลการศึกษารูปแบบการสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จังหวัดสตูล

จากการศึกษารูปแบบการสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 สามารถแบ่งสภาพปัญหาการสื่อสารออกเป็น 3 ด้าน คือ 1) การสื่อสารระหว่างบุคคลในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 2) ด้านการสื่อสารผ่านสื่อในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 3) การสื่อสารแบบกิจกรรมในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.2.1 ด้านการสื่อสารระหว่างบุคคลในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จังหวัดสตูล

พบว่า การสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติ ในรูปแบบการสื่อสารระหว่างบุคคลนั้น เป็นการสื่อสารแบบสองทิศทาง กล่าวคือผู้ส่งสามารถสื่อสารข่าวสารให้แก่ผู้รับสารได้โดยตรง และผู้รับสารก็สามารถแสดงข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ ต่อเนื้อหาข่าวสารที่ได้รับให้แก่ผู้ส่งข่าวสารได้ อีกทั้งยังทำให้ผู้ส่งสารนั้นได้ทราบถึงความเข้าใจของผู้รับสาร ต่อข่าวสารที่ได้สื่อสารนั้น ว่าถูกต้อง ครบถ้วน

เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการสื่อสารหรือไม่อย่างไร แต่การสื่อสารในรูปแบบดังกล่าวนี้ มีข้อจำกัดในการสื่อสารแต่ละครั้งนั้นไม่สามารถประชาสัมพันธ์กระจายข่าวสารให้แก่ผู้รับสารเป็นจำนวนมากในคราวเดียวกันได้จะต้องแบ่งกลุ่มของผู้รับสารในการสื่อสาร จึงทำให้การสื่อสารกับแต่ละกลุ่มมีความคลาดเคลื่อน ไม่ตรงกัน

1.2.2 ด้านการสื่อสารผ่านสื่อในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จังหวัดสตูล

พบว่า การสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติ ในรูปแบบการสื่อสารผ่านสื่อช่องทางต่างๆ ส่วนใหญ่เป็นการสื่อสารในทิศทางเดียว เว้นผ่านสื่อโซเชียลมีเดียที่ผู้รับอาจเสนอแนะข้อคิดเห็นเกี่ยวกับข่าวสารที่ได้สื่อสารไปนั้น โดยการสื่อสารผ่านสื่อช่องทางต่างๆ ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จะมีวัตถุประสงค์ส่วนใหญ่เพื่อการประชาสัมพันธ์ กิจกรรมผลการดำเนินการ ข้อมูลพื้นฐานเบื้องต้น ที่เกี่ยวข้องกับหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 เพื่อสร้างความรับรู้ ความเข้าใจให้แก่ประชาชน ได้เข้าใจถึงบทบาทหน้าที่ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45

และเพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ให้ประชาชนซึ่งเป็นผู้รับสารเกิดทัศนคติที่ดีต่อหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 เนื่องจากการสื่อสารผ่านสื่อช่องทางต่างๆ นั้น

สามารถเข้าถึงผู้รับสารได้ง่าย และแพร่กระจายข่าวสารได้อย่างเป็นวงกว้าง แต่การสื่อสารผ่านสื่อในช่องทางส่วนใหญ่จะเป็นการสื่อสารในทิศทางเดียว จึงอาจทำให้ประชาชนผู้รับสารเกิดความเข้าใจผิดพลาด คลาดเคลื่อนกับข่าวสารที่ผู้ส่งสารได้สื่อสารออกไป และทำให้การสื่อสารไม่สามารถบรรลุตามวัตถุประสงค์ได้

1.2.3 ด้านการสื่อสารแบบกิจกรรมในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จังหวัดสตูล

พบว่า การสื่อสารรูปแบบกิจกรรมในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 เป็นการสื่อสารที่มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อให้เจ้าหน้าที่ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 สร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับประชาชน ชาวบ้านในพื้นที่ เพื่อเปลี่ยนแปลงทัศนคติภาพลักษณ์ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ของประชาชน ให้มีภาพลักษณ์ในมุมมองที่ดี มีความไว้วางใจ ในการดำเนินการต่างๆ ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ซึ่งจะทำให้การสื่อสารต่างๆ ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จะสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของการสื่อสารได้โดยง่าย เนื่องจากประชาชนผู้รับสารมีทัศนคติที่ดีต่อเจ้าหน้าที่ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45

1.3 ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาการสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จังหวัดสตูล

จากการศึกษาแนวทางการพัฒนาการสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 สามารถแบ่งแนวทางการพัฒนาออกเป็น 2 ด้าน คือ 1) แนวทางการพัฒนาผู้ส่งสาร การสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติ ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 2) แนวทางการพัฒนาผู้รับสาร การสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติ ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.3.1 แนวทางการพัฒนาผู้ส่งสาร การสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45

พบว่า แนวทางการพัฒนาผู้ส่งสาร การสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติ ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ได้แบ่งแนวทางในการพัฒนาผู้ส่งสารออกเป็น 2 รูปแบบ คือ 1) แนวทางการพัฒนาผู้ส่งสารตามหลักสูตรแนวทางการรับราชการ เป็นแนวทางการพัฒนาผู้ส่งสารโดยส่วนราชการส่วนกลางเป็นผู้กำหนดขอบเขตเนื้อหาในการศึกษา โดยจะใช้ความก้าวหน้าในอาชีพรับราชการเป็นสิ่งจูงใจให้ผู้ส่งสารมีความสมัครใจเข้ารับการศึกษาในหลักสูตรการศึกษาตามแนวทางการรับราชการ โดยการศึกษาตามแนวทางการรับราชการนั้นจะคัดเลือกผู้ส่งสารเข้ารับการพัฒนา

ตามตำแหน่งหน้าที่ของผู้ส่งสาร โดยแบ่งเป็นสองระดับคือหลักสูตรตามแนวทางของนายทหารชั้นสัญญาบัตร และหลักสูตรตามแนวทางของนายทหารประทวน

ซึ่งทั้งสองหลักสูตรจะเป็นการศึกษาที่ต้องใช้ระยะเวลาในการศึกษาประมาณ 3 – 5 เดือน 2) แนวทางการพัฒนาผู้ส่งสารตามหลักสูตรเพิ่มพูนความรู้ความสามารถเป็นแนวทางการพัฒนาผู้ส่งสารโดยการกำหนดหลักสูตรเพื่อเป็นการพัฒนาผู้ส่งสาร ให้เกิดความเชี่ยวชาญในแต่ละด้านเป็นการเฉพาะ ซึ่งขอบเขตความรู้ที่จะดำเนินการจัดการศึกษาอบรมนั้น จะไม่ได้จัดเป็นประจำทุกปี แต่จะจัดขึ้นตามความต้องการของหน่วยงานในสังกัดว่าผู้ส่งสารจำเป็นที่จะต้องมียุทธศาสตร์ใดที่จะต้องใช้ในการปฏิบัติงานเพิ่มเติม การจัดการศึกษาอบรมเพิ่มพูนความรู้ นั้น จะใช้เวลาระยะเวลาในการศึกษาอบรมประมาณ 1 – 2 สัปดาห์ ซึ่งจะเน้นเป็นการศึกษาอบรมในเชิงปฏิบัติการ เพื่อที่จะเน้นให้ผู้ส่งสารที่เข้ารับการอบรมสามารถนำเอาความรู้ที่ได้ไปใช้ในการปฏิบัติงานได้จริง

1.3.2 แนวทางการพัฒนาผู้รับสาร การสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45

พบว่า แนวทางการพัฒนาผู้รับสาร ในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ได้ดำเนินการโดยการจัดทำโครงการอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ตามพื้นที่เป้าหมายที่หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ดำเนินการส่งเสริมความมั่นคงของชาติ ซึ่งขอบเขตเนื้อหาที่จะทำการอบรมนั้นจะเก็บรวบรวมข้อมูลจากการลงพื้นที่สอบถามความต้องการของประชาชน และรวบรวมข้อมูลที่เหมาะสมที่จะพัฒนาผู้รับสารให้สามารถเข้าใจถึงสารที่ผู้ส่งสารของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ดำเนินการสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติ ให้สามารถบรรลุตามวัตถุประสงค์ของการสื่อสารได้ จึงทำให้โครงการอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ของผู้รับสารนั้นในแต่ละพื้นที่จะมีความแตกต่างกันทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับความรู้พื้นฐานของผู้รับสารในแต่ละพื้นที่นั้น ซึ่งโครงการอบรมเพิ่มพูนความรู้เพื่อพัฒนาผู้รับสารนั้น จะเป็นการอบรมที่มีระยะสั้น มีระยะเวลาไม่เกิน 1 สัปดาห์

2. อภิปรายผล

ผลการศึกษาวิจัยเรื่อง การสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จังหวัดสตูล มีประเด็นสามารถอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยโดยมีรายละเอียดได้ดังนี้

2.1 ด้านสภาพปัญหาการสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จังหวัดสตูล จากวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย ข้อที่ 1 ที่ว่าเพื่อศึกษาสภาพปัญหาการสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จังหวัดสตูล ผลการศึกษาวิจัย พบว่า สภาพปัญหาการสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 มี 4 องค์ประกอบได้แก่ 1) ด้านผู้ส่งสาร ซึ่งหมายถึง เจ้าหน้าที่ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ที่ทำหน้าที่ในการส่งสาร ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารต่างๆ ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ซึ่งส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่จะเป็นผู้มีภูมิลำเนาจากต่างจังหวัด จึงทำให้การสื่อสารในบางครั้งไม่สามารถสื่อสารให้ผู้รับสารเกิดความเข้าใจ หรือสื่อสารคลาดเคลื่อนกับข้อเท็จจริงได้ 2) ด้านสาร เนื่องจากหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 เป็นหน่วยงานราชการ จึงทำให้การสื่อสารโดยส่วนใหญ่จะใช้ภาษาที่เป็นทางการ เนื้อหาที่มีความเป็นวิชาการทำให้ชาวบ้านผู้รับสารเข้าใจการสื่อสารได้ยาก 3) ช่องทางการสื่อสาร เจ้าหน้าที่ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ซึ่งส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอาศัยอยู่หลายพื้นที่ในประเทศ จึงทำให้เจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่ใช้ภาษากลางในการสื่อสารเพื่อส่งความมั่นคงกับชาวบ้านในพื้นที่ ทำให้การสื่อสารกับชาวบ้านค่อนข้างมีอุปสรรคเนื่องจากชาวบ้านในพื้นที่ใช้ภาษาท้องถิ่นได้ในการสื่อสาร และ 4) ผู้รับสาร ซึ่งหมายถึงกลุ่มมวลชนที่เป็นเป้าหมายในการสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติ แต่ละกลุ่มซึ่งมีส่วนได้ส่วนเสีย หรือมีผลกระทบที่แตกต่างกัน จึงมีความสนใจที่จะเป็นผู้รับการสื่อสารที่แตกต่างๆกัน ซึ่งทำให้การสื่อสารนั้นไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์ ทั้งนี้เนื่องจากทฤษฎีแบบจำลองการสื่อสาร (SMCR) ของเบอร์โล (Berio) ที่ได้ศึกษาองค์ประกอบที่จะส่งผลให้การสื่อสารในแต่ละครั้งจะประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของการสื่อสารไว้ 4 องค์ประกอบได้แก่ ผู้ส่งสาร, สาร, ช่องทางการสื่อสาร, และผู้รับสาร จึงทำให้สภาพปัญหาการสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 เกิดจาก 4 องค์ประกอบหลักดังกล่าว ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของกรวรรณ เวชานุเคราะห์ (2558) โดยได้ทำการศึกษาวิจัย เรื่อง การสื่อสารเพื่อการพัฒนาการมีส่วนร่วมของชุมชน กรณีศึกษาการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์พื้นที่ชุมชนคลองโคน จังหวัดสมุทรสงคราม เพื่อศึกษารูปแบบและวิธีการดำเนินงานการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น กระบวนการสื่อสารที่จะสร้างการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และศึกษาถึง

ปัญหาอุปสรรค ปัจจัยที่สนับสนุนการสื่อสารเพื่อการพัฒนาที่ทำให้เกิดการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของพื้นที่ชุมชนคลองโคกน จังหวัดสมุทรสงคราม พบว่า องค์ประกอบการสื่อสารเพื่อสร้างการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของพื้นที่ชุมชนคลองโคกน จังหวัดสมุทรสงคราม คือ SMCR ซึ่ง (S) คือ ผู้นำทางความคิด Opinion Leader ทำการแพร่กระจายนวัตกรรม (Diffusion of Innovation) ซึ่งก็คือ (M) ผ่านสื่อต่างๆที่ใช้ใน ที่นี้ก็คือ (C) ได้แก่ สื่อบุคคล (Personal Media), สื่อการประชุม, เสี่ยงตามสาย และสื่อกิจกรรม ไปยังผู้รับสาร (R) ในที่นี้คือชาวบ้านในชุมชนคลองโคกน ผลที่เกิดจากองค์ประกอบการสื่อสารในชุมชนจะทำให้เกิดเครือข่ายความร่วมมือและการมีส่วนร่วม (Participation) เมื่อชาวบ้านส่วนใหญ่ยอมรับ นวัตกรรมแล้วนำไปปฏิบัติจนเกิดผลสำเร็จ จึงมีการชักชวนผู้อื่นหรือการบอกกันปากต่อปาก ทำให้ ชาวบ้านที่ยังไม่ยอมรับนวัตกรรมหรือลังเลเกิดความมั่นใจในนวัตกรรมมากขึ้น มีความคล้อยตามผู้ ชักชวนและเปิดรับนวัตกรรมในที่สุด

2.2 ด้านรูปแบบการสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จังหวัดสตูล จากวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัยข้อที่ 2 ที่ว่า เพื่อศึกษารูปแบบการสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จังหวัดสตูลผลการศึกษาวิจัยพบว่ารูปแบบการสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติ ซึ่งแบ่งออกตามวัตถุประสงค์ในการสื่อสาร สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 รูปแบบ คือ 1) รูปแบบการสื่อสารระหว่างบุคคล โดยการสื่อสารรูปแบบนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความเข้าใจ ความรับรู้ ซึ่งกันและกันระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้ส่งสารของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 กับกลุ่มมวลชนผู้รับสาร โดยผู้ส่งสารจะมีหน้าที่ในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารการดำเนินการในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 และผู้รับสารจะสะท้อนข้อมูลความเข้าใจในการสื่อสารของผู้รับสารพร้อมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการสื่อสาร 2) รูปแบบการสื่อสารผ่านสื่อของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ในการส่งเสริมความมั่นคงของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จะมีวัตถุประสงค์ในการประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินการ กิจกรรมต่างๆ ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 เพื่อสร้างความรับรู้ให้แก่ประชาชน เข้ารับทราบถึงกิจกรรมการดำเนินการต่างๆ โดยการสื่อสารผ่านสื่อจะทำให้การประชาสัมพันธ์เป็นไปได้อย่างรวดเร็ว เข้าถึงง่ายและสามารถแพร่กระจายได้เป็นวงกว้าง ซึ่งผู้รับสารจะมีหน้าที่ในการรับสารที่ผู้ส่งสารสื่อสารให้ทราบเท่านั้น 3) รูปแบบการสื่อสารแบบกิจกรรม ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ในการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความมั่นคงของชาติ จะมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่กระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้ส่งสารของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 กับกลุ่มมวลชนผู้รับสาร ทั้งนี้เพื่อเป็นการสร้างความคุ้นเคยระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร พร้อมทั้งเปลี่ยนแปลงสภาพลักษณะทัศนคติของผู้รับสาร ให้มีทัศนคติที่ต่อผู้ส่งสารซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของหน่วย

พัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ทั้งนี้เนื่องจาก แนวคิดของ **เกรียงศักดิ์ เจดีย์แปง (2551:9)** อธิบาย เกี่ยวกับ ประเภทรูปแบบของการสื่อสารขึ้นอยู่กับเกณฑ์ที่นำมาใช้ในการพิจารณาเกี่ยวกับสถานการณ์ การสื่อสาร โดยทั่วไปเกณฑ์ในการพิจารณาแบ่งประเภทของการสื่อสารมี 5 รูปแบบ ดังนี้ 1. การสื่อสารระหว่างบุคคล 2. การสื่อสารภายในตัวบุคคล 3. การสื่อสารกลุ่มใหญ่ 4. การสื่อสารมวลชน 5. การสื่อสารในองค์กร ซึ่งนำมาใช้ในการศึกษารูปแบบการสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติ ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 โดยมีรูปแบบลักษณะที่เป็นไปในแนวทางเดียวกับแนวคิด ดังกล่าว

2.3 ด้านแนวทางการพัฒนาการสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จังหวัดสตูล จากวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัยข้อที่ 3 ที่ว่าเพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จังหวัดสตูล

ตามแนวคิดทฤษฎีแบบจำลองการสื่อสารของอริสโตเติลพบว่า องค์ประกอบที่สำคัญในการสื่อสารและเป็นองค์ประกอบที่สามารถจะพัฒนาได้ดีที่สุดคือผู้ส่งสารและผู้รับสาร แนวทางการพัฒนาการสื่อสารของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จึงให้ความสำคัญในการพัฒนาผู้ส่งสารและผู้รับสาร แนวทางในการพัฒนาจึงเริ่มต้นจากการพัฒนาบุคลากรเจ้าหน้าที่ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ซึ่งมีความเจริญเติบโต ความก้าวหน้าในอาชีพราชการ ใช้เป็นแรงจูงใจในการสมัครใจเข้ารับการศึกษาอบรมเพื่อเพิ่มพูนความสามารถและทักษะในการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความมั่นคงของชาติ และแนวทางในการพัฒนาผู้รับสาร ซึ่งเป็นบุคคลเป้าหมายที่จะได้รับการช่วยเหลือในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติ ดังนั้นหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จึงใช้การให้ความช่วยเหลือในการเข้าไปส่งเสริมความมั่นคงของชาติที่จะส่งผลให้ผู้รับสารอาจจะมีคุณภาพที่ดีขึ้นเป็นแรงจูงใจในการสมัครใจเข้ารับการพัฒนาทางด้านทักษะความสามารถในการเป็นผู้รับสาร

เพื่อให้การสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติ ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 เป็นการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ทั้งในส่วนของผู้ส่งสาร และผู้รับสาร ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการสื่อสารตามแนวคิดทฤษฎีแบบจำลองการสื่อสารของอริสโตเติลให้การสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 บรรลุตามวัตถุประสงค์ของการสื่อสารสอดคล้องกับงานวิจัยของ **ชนพรรณ ภูมละสิริ (2558)** โดยได้ทำการศึกษาวิจัย เรื่อง รูปแบบการสื่อสารเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานเป็นทีมในหน่วยงานผ่าตัด โรงพยาบาลเอกชนแห่งหนึ่งในจังหวัดนครสวรรค์ เพื่อศึกษาการทำงานเป็นทีมในหน่วยงานผ่าตัด ศึกษาแบบการสื่อสารในการทำงานเป็นทีมของบุคลากรที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานผ่าตัด และศึกษาสภาพปัญหา อุปสรรค และแนวทางในการแก้ปัญหาการสื่อสารเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานเป็นทีมของบุคลากรที่

ปฏิบัติงานในหน่วยงานผ่าตัด โรงพยาบาลเอกชนแห่งหนึ่งในจังหวัดนครสวรรค์ พบว่าปัญหาสำคัญในการสื่อสารเกิดจากตัวบุคคลที่ขาดความรู้ในประเด็นที่ต้องการสื่อสาร ขาดทักษะการสื่อสาร ข้อมูลข่าวสารไม่ครบถ้วน การใช้ภาษาไม่ชัดเจน ช่องทางการสื่อสารไม่พร้อมใช้งาน โดยเฉพาะในช่วงโมเมนต์ด่วน บุคลากรไม่เพียงพอต่อปริมาณงานทำให้การสื่อสารไม่มีประสิทธิภาพ การเชื่อมต่อบริบทเครือข่ายอินเทอร์เน็ตยังไม่ครอบคลุมทุกหน่วยงาน ปัญหาเสียงรบกวน แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการสื่อสาร คือควรมีการจัดอบรมพัฒนาบุคลากรในด้านกระบวนการทำงาน ทักษะการสื่อสาร และส่งเสริมทัศนคติที่ดีในการสื่อสาร มีการจัดระบบช่องทางการสื่อสารที่หลากหลายมากขึ้นหน่วยงานควรมีการบริหารจัดการอัตราค่าจ้าง ให้เหมาะสมมีการจัดระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตให้ครอบคลุมทุกหน่วยงาน

3. ข้อเสนอแนะ

ผลการศึกษาวิจัยเรื่อง การสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จังหวัดสตูล ทำให้ทราบถึงสภาพปัญหา และรูปแบบการสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จังหวัดสตูล ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ในการพัฒนาการสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 โดยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

3.1.1 ด้านสภาพปัญหาการสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จังหวัดสตูลควรเปิดรับเจ้าหน้าที่ บุคลากร จากการคัดเลือกบุคคลในพื้นที่ ทดแทนบุคลากรที่ถูกส่งมาจากส่วนกลางซึ่งมีภูมิลำเนาจากต่างจังหวัดซึ่งอาจมีความสามารถ แต่ยังคงขาดความเข้าใจ บริบทในพื้นที่ของชุมชน

3.1.2 ด้านรูปแบบการสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จังหวัดสตูลควรกำหนดมาตรฐาน หรือตัวชี้วัดในการสื่อสารของเจ้าหน้าที่ ให้มีการสื่อสารเป็นรูปแบบแนวทางเดียวกัน เนื่องจากเจ้าหน้าที่ผู้ส่งสารที่แตกต่างกันอาจมีมาตรฐานในการสื่อสารไม่เหมือนกันสร้างความคลาดเคลื่อนในการสื่อสารกับผู้รับสารในแต่ละกลุ่มได้ พร้อมทั้งการสร้างแรงจูงใจในการสื่อสารของกลุ่มผู้มวลชนผู้รับสาร ให้เหมาะสมในแต่ละกลุ่มเพื่อให้ผู้รับสารมีความสนใจในการสื่อสาร จัดมีกิจกรรมในการสื่อสารที่หลากหลาย ตามความต้องการของผู้รับสาร เพื่อสร้างแรงจูงใจในการสื่อสารให้การสื่อสารสามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ บรรลุตามวัตถุประสงค์ของการสื่อสาร

3.1.3 ด้านแนวทางการพัฒนาการสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จังหวัดสตูล

1) แนวทางการพัฒนาผู้ส่งสารตามหลักสูตรการศึกษาตามแนวทางรับราชการ ซึ่งเป็นแนวทางการพัฒนาผู้ส่งสาร ที่เป็นหลักสูตรการศึกษาหลักขององค์กร จึงเป็นหลักสูตรที่เป็นทางการมากขึ้นไป ควรจะมีการเพิ่มเติมให้หลักสูตรมีความอ่อนตัว สามารถที่จะปรับเปลี่ยนได้ตามสถานการณ์ในการสื่อสารปัจจุบัน

2) แนวทางการพัฒนาผู้ส่งสารตามหลักสูตรเพิ่มพูนความรู้ความสามารถ ควรจะมีการกระจายให้มีการจัดการศึกษาอบรมตามภูมิภาค นอกจากการจัดการศึกษาอบรมในส่วนกลาง เนื่องจากบริบทในการสื่อสารของแต่ละภูมิภาคมีความแตกต่างกัน

3) แนวทางการพัฒนาผู้รับสาร ควรจะจัดให้มีโครงการในการอบรมเพิ่มพูนความรู้ให้แก่ผู้ส่งสารอย่างต่อเนื่อง ทั้งภายหลังจากการดำเนินการในการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความมั่นคงของชาติแล้วเสร็จ เพื่อที่จะสามารถนำกลุ่มดังกล่าวมาเป็นแกนนำการสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติต่อไป

3.2 ข้อเสนอแนะในการปฏิบัติ

3.2.1 ด้านสภาพปัญหาการสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จังหวัดสตูลการใช้สารในการสื่อสารควรมีลักษณะเนื้อหาที่เหมาะสมกับระดับความรู้ การศึกษาของประชาชนในพื้นที่ ที่เข้าไปดำเนินการสื่อสาร และช่องทางการสื่อสาร อาจใช้ภาษาที่ไม่เป็นทางการ หรือใช้ภาษาท้องถิ่น ที่เหมาะสมกับชาวบ้านในพื้นที่ ที่จะเข้าไปดำเนินการส่งเสริมความมั่นคง เพื่อให้ชาวบ้านสามารถเข้าใจได้ง่าย

3.2.2 ด้านรูปแบบการสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จังหวัดสตูล ควรจัดให้มีการติดตามสอบถามความเห็น ความเข้าใจของผู้รับสารต่อข่าวสารที่ได้สื่อสารประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางการสื่อสารมวลชนเพื่อรับทราบความคิดเห็นของผู้รับสารว่าเป็นไปคามวัตถุประสงค์เป้าหมายในการสื่อสารหรือไม่

3.2.3 ด้านแนวทางการพัฒนาการสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จังหวัดสตูลควรจัดหลักสูตรการพัฒนาผู้ส่งสารและผู้รับสารให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์การสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45

3.3 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.3.1 ควรศึกษาปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อสภาพปัญหาการสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติ ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จังหวัดสตูล

3.3.2 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อรูปแบบการสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จังหวัดสตูล

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัย

สกลนครราชภัฏ

บรรณานุกรม

- กนกวรรณ พรหมสอน และคณะ. (2538). เหตุการณ์ในโลกปัจจุบัน. กรุงเทพฯ: เจ้าพระยาพระรามการพิมพ์.
- กวรรณ เวชชานูเคราะห์. (2558). การสื่อสารเพื่อการพัฒนาการมีส่วนร่วมของชุมชน กรณีศึกษา การจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์พื้นที่ชุมชนคลองโคกน จังหวัดสมุทรสงคราม (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- เกรียงศักดิ์ เจดีย์เปง. (2551). การพัฒนาประสิทธิภาพการสื่อสารภายในองค์กร เชียงใหม่: สำนักประชาสัมพันธ์ เขต 3 กรมประชาสัมพันธ์.
- คู่มือหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่. (2554). กรุงเทพฯ: กองยุทธการ หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา
- ชาญเวช ศรีธาทพุท. (2552). ทักษะในการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: โรงพยาบาลเลิศสินกรมการแพทย์.
- ชนพรรณ กุลละศิริ. (2558). รูปแบบการสื่อสารเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานเป็นทีมในหน่วยงานผ่าตัด โรงพยาบาลเอกชนแห่งหนึ่งในจังหวัดนครสวรรค์ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยศิลปกร, กรุงเทพฯ.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2535). จิตวิทยาการบริหารงานบุคคล. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมกรุงเทพ.
- ปาริชาติ สถาปิตานนท์. (2551). การสื่อสารประเด็นสาธารณะและการเปลี่ยนแปลงในสังคมไทย. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พนม คลีณา. (2549). เอกสารประกอบการบรรยายวิชา 2803675 การประยุกต์สื่อเพื่อการพัฒนา. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- พิภพ วังเงิน. (2547). พฤติกรรมองค์การ. กรุงเทพฯ: อักษรพิทยา.
- มัลลิกา ต้นสอน. (2544). พฤติกรรมองค์การ. กรุงเทพฯ: เอ็กซ์เบอร์เน็ท.
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย. (2560). กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา.
- ระเบียบปฏิบัติประจำศูนย์บัญชาการทหารทหาร (2560). กรุงเทพฯ: กรมยุทธการทหาร.
- วรารักษ์ สุรัสือเรื่องชัย. (2558). การติดต่อสื่อสารในโรงเรียนศึกษานารีวิทยา (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปกร.
- สมยศ นาวิการ. (2546). การบริหารและพฤติกรรมองค์การ. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: บรรณกิจ 1991.
- เสถียร เขยประทับ. (2540). การสื่อสารและการพัฒนา. กรุงเทพฯ: คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุรสิทธิ์ วิทยารัฐ. (2549). การสื่อสารเพื่อการพัฒนา. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อและสิ่งพิมพ์
แก้วเจ้าจอม.

Servaes, Jan. (2003). Approaches to Development ; Studies on Communication for Development.
Paris: UNESCO.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

สืบราชสันตติวงศ์

ภาคผนวก ก

ข้อมูลทั่วไปจังหวัดสตูล

ข้อมูลทั่วไปจังหวัดสตูล

1. **สภาพทั่วไป** จังหวัดสตูล เป็นจังหวัดใต้สุดของประเทศไทยด้านฝั่งอันดามัน โดยมีเนื้อที่ประมาณ 2,807.552 ตารางกิโลเมตร หรือ 1,745,701 ไร่ มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดตรัง สงขลา รัฐเปอร์ลิส และรัฐเคดาห์ ประเทศมาเลเซีย

มีประชากรทั้งสิ้น 305,879 คน แยกเป็นชาย 152,420 คน หญิง 153,459 คน ส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลามร้อยละ 71.1 ศาสนาพุทธร้อยละ 25.81 ศาสนาคริสต์และอื่นๆ ร้อยละ 0.09 มัสยิด 224 แห่ง วัด 37 แห่ง โบสถ์คริสต์ 3 แห่ง ศาลเจ้า 3 แห่ง และศูนย์อบรมศาสนาอิสลามและจริยธรรมประจำมัสยิด 195 ศูนย์

2. **การเมืองการปกครอง** แบ่งการปกครองออกเป็น 7 อำเภอ 36 ตำบล 279 หมู่บ้าน มีหน่วยงานส่วนภูมิภาค 32 หน่วยงาน ส่วนกลาง 50 หน่วยงาน และรัฐวิสาหกิจ 11 หน่วยงาน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น มีองค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 แห่ง เทศบาล 7 แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล 34 แห่ง

3. **เศรษฐกิจ** ประชากรมีอาชีพหลักการเกษตร อาชีพรอง สาขาการผลิตอุตสาหกรรม และสาขาการขายส่ง ขายปลีก เป็นต้น สำหรับภาพรวมเศรษฐกิจของจังหวัดสตูล ประกอบด้วย

การเกษตรกรรม พื้นที่ถือครองเพื่อการเกษตร 602,780 ไร่ หรือร้อยละ 35 ของพื้นที่ทั้งหมด ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่สวนยางพารา 422,285 ไร่ รองลงมาเป็นพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมัน 80,072 ไร่ พื้นที่ปลูกข้าว นาปี 32,908 ไร่ และไม้ผล 15,666 ไร่ ผลไม้ที่มีชื่อเสียงและทำรายได้ให้แก่จังหวัดมากได้แก่ทุเรียน, ลองกอง, เงาะ โรงเรียน, จำปาดะ เป็นต้น

การอุตสาหกรรม มีโรงงานทั้งสิ้น 301 โรง มีเงินลงทุน 2,365 ล้านบาท มีการจ้างงาน 4,385 คน ส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมขนาดเล็กเพื่อรองรับผลผลิตทางการเกษตรในท้องถิ่น

การพาณิชย์ ส่วนใหญ่เป็นการค้าส่งและค้าปลีกในสาขาเกษตรกรรมที่เกี่ยวกับผลผลิตทางการเกษตร และเนื่องจากจังหวัดสตูล มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศมาเลเซีย จึงมีการค้าชายแดนระหว่างไทย – มาเลเซีย โดยมีช่องทางผ่านเข้า – ออก 2 ช่องทาง คือด่านศุลกากรสตูล และด่านศุลกากรวังประจัน

สินค้าส่งออกที่สำคัญ ได้แก่ วัสดุก่อสร้าง (อิฐดินเผา, กระเบื้องมุงหลังคา, กระเบื้องเซรามิกกั้นฝา, กระเบื้องปูพื้นและทางเดิน) เครื่องยนต์ฮอนด้า หอมแดง เป็นต้น สินค้านำเข้าที่สำคัญ ได้แก่ เรือบาสก์เก่าใช้แล้ว ส่วนประกอบเครื่องบีบน้ำมันปาล์ม กะปิ กุ้งฝอยหมักเกลือ เป็นต้น

การท่องเที่ยว จังหวัดสตูล มีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศที่เข้ามาท่องเที่ยว มีโรงแรมและที่พัก 67 แห่ง มีบริษัทนำเที่ยวกว่า 58 บริษัท มีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ ได้แก่ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติจังหวัดสตูล (ถุหาสน์กูเด็น) มัสยิดกลางประจำจังหวัด อุทยาน

แห่งชาติตะรุเตา อุทยานแห่งชาติทะเลบัน เกาะอาดัง เกาะหลีเป๊ะ น้ำตกวังสายทอง น้ำตกธารา สวรรค์ ถ้ำเจ็ดคด ถ้ำภูผาเพชร เป็นต้น

4. การคมนาคมติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านสามารถเดินทางเข้า – ออก ได้ทางด่านตรวจคนเข้าเมืองสตูล (ตำมะลัง) และด่านตรวจคนเข้าเมืองควนโดน (วังประจัน) ไปยังประเทศมาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย เป็นต้น

จังหวัดสตูลมีรายได้ประชากรโดยทั่วไปของจังหวัดสตูลขึ้นอยู่กับผลผลิตทางการเกษตรและการค้า อาชีพหลัก คือ การทำสวนยางพารา ปาล์ม น้ำมัน การทำนา และการทำสวนไม้ผล ฯลฯ มีตัวเลขผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ประชากรมีรายได้เฉลี่ยต่อคน/ปี เท่ากับ 112,051 บาท และจังหวัดสตูลมีรายได้เฉลี่ยต่อคน/ปี เป็นลำดับที่ 7 ของภาคใต้ และลำดับที่ 28 ของประเทศ

โครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดสตูล ขึ้นอยู่กับสาขาเกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้เป็นหลัก โดยมีสัดส่วนร้อยละ 26.5 สาขาการผลิตที่มีความสำคัญรองลงมาได้แก่ สาขาประมง มีสัดส่วนร้อยละ 16 สาขาการขนส่ง ขยายปลีกมีสัดส่วน ร้อยละ 11.5 สาขาขนส่งมีสัดส่วน ร้อยละ 12.5 และสาขาอื่น ๆ ร้อยละ 33.5 ตามลำดับ ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดสตูล (GPP AT CURRENT MARKET PRICES) ปี 2558 มีมูลค่าเท่ากับ 31,355 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 0.2 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งประเทศ(GDP) คิดเป็นร้อยละ 2.6 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคใต้ (GRP) เป็นลำดับที่ 12 ของภาคใต้ และมีขนาดเศรษฐกิจเล็กที่สุดในกลุ่มจังหวัดชายแดนใต้ (<https://th.wikipedia.org/wiki/จังหวัดสตูล>, 2562)

ภาคผนวก ข

ข้อมูลทั่วไปหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45

ข้อมูลทั่วไปหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45

หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา กองบัญชาการกองทัพไทย ตั้งกัศกระทรวงกลาโหม มีที่ตั้งหน่วยที่ อ.ควนโดน จ.สตูล มีหน้าที่รับผิดชอบในพื้นที่ 5 จังหวัดใน ส่วนภาคใต้ฝั่งอันดามัน ได้แก่ จ.สตูล, จ.ตรัง, จ.กระบี่, จ.พังงา และ จ.ภูเก็ต ซึ่งมีการจัด โครงสร้าง ภายใตของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45ดังนี้

แผนผังการจัด โครงสร้างของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45

หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ได้แบ่งหน่วยขึ้นตรงออกเป็น 4 ส่วน คือ

1. กองบังคับการมีหน้าที่เป็นฝ่ายเสนาธิการของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ในการอำนวยความสะดวกดำเนินงานด้านต่างๆ ประกอบไปด้วย 1.1) ฝ่ายกำลังพล มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับงานธุรการ และงานที่เกี่ยวข้องสิทธิ สวัสดิการ ของกำลังพลหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 1.2) ฝ่ายยุทธการและการข่าว มีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดทำโครงการแผนงาน การดำเนินการต่างๆ ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 1.3) ฝ่ายส่งกำลังบำรุง มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดส่งกำลังสนับสนุนหน่วยงานต่างๆ ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 1.4) ฝ่ายกิจการพลเรือน มีหน้าที่ในการประชาสัมพันธ์ และดำเนินงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกัฝ่ายพลเรือน 1.5) ฝ่ายการเงิน มีหน้าที่ดูแลจัดทำบัญชีงบประมาณ และการเงินต่างๆ ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 1.6) ฝ่ายงบประมาณ มีหน้าที่ในการจัดทำงบประมาณประจำปีของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45

2. หน่วยช่างพัฒนา มีหน้าที่เป็นหน่วยปฏิบัติ ในการดำเนินงานตามแผนงาน โครงการของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ซึ่งประกอบไปด้วย 2.1) ชุดปฏิบัติงานก่อสร้าง 2.2) ชุดพัฒนาแหล่งน้ำ และ 2.3) ชุดสนับสนุนงานช่าง

3. หน่วยพัฒนาคุณภาพชีวิต มีหน้าที่เป็นหน่วยปฏิบัติ ในการดำเนินงานตามแผนงานโครงการของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ส่วนที่เป็นการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ และการประชาสัมพันธ์เชิงปฏิบัติการจิตวิทยาซึ่งประกอบไปด้วย 3.1) ชุดพัฒนาการเคลื่อนที่ 3.2) ชุดส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์ 3.3) ชุดผสมเทียม และ 3.4) ชุดปฏิบัติการจิตวิทยาและประชาสัมพันธ์

4. หน่วยบริการสนับสนุน มีหน้าที่เป็นหน่วยสนับสนุนส่วนอื่นๆ ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ให้สามารถปฏิบัติการกิจกรรมตามวัตถุประสงค์ได้ ซึ่งประกอบไปด้วย 4.1) ตอนส่งกำลัง 4.2) ตอนยานยนต์และซ่อมบำรุง 4.3) ตอนการสื่อสารและสารสนเทศ 4.4) ตอนเสนาธิการ

บทบาทภารกิจของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45

หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 มีภารกิจเกี่ยวกับการพัฒนาประเทศเพื่อส่งเสริมความมั่นคงของชาติ รวมทั้งการช่วยเหลือประชาชนในพื้นที่ที่ได้รับมอบหมาย ด้วยการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมจิตวิทยา ดำเนินงานประชาสัมพันธ์การเสนอข่าวสารและความรู้ความบันเทิงต่อประชาชน การรักษาไว้ซึ่งขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่นส่งเสริมและสนับสนุนการประกอบอาชีพแก่ราษฎรและหน่วยทหาร โดยสนับสนุนการประกอบอาชีพแก่ราษฎรและหน่วยทหารสนับสนุนกิจกรรมของหน่วยทหาร เพื่อส่งเสริมความมั่นคงของชาติตาม 8 แผนงานภารกิจหลัก (กองยุทธการ, 2554) ได้แก่

1. แผนงานสร้างเส้นทางคมนาคม ถนนหนทางนับเป็นปัจจัยสำคัญในการนำความเจริญเข้าไปสู่ท้องถิ่น พร้อมทั้งการนำผลผลิต ของผู้คนออกมาสู่ตลาด อีกทั้งยังเป็นปัจจัยในการดำรงความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนอย่างยั่งยืนอีกด้วย

2. แผนงานส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์ เป็นปัจจัยในการดำรงชีพของพี่น้องประชาชนในชนบทว่า นอกจากปัจจัย 4 แล้ว อีกประการหนึ่งก็คือ การมีอาชีพเลี้ยงตัวและครอบครัวนั้น อาชีพของประชากรส่วนใหญ่ ของไทยก็คือ อาชีพทางการเกษตร ที่สืบทอดกันมาจากบรรพบุรุษ ดังนั้น อีกแผนงานหนึ่งของ หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา ก็คือ การเกื้อกูลแก่การประกอบอาชีพทางการเกษตร ให้ได้ผลมากขึ้น มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น รวมทั้งการผลิตเมล็ดพันธุ์หญ้าเพื่อเป็นอาหารสัตว์ การเพาะพันธุ์กล้าไม้ยืนต้น และการถ่ายทอดความรู้ ทางวิชาการเกษตรสู่พี่น้องเกษตรกร เพื่อความมั่นคงทางอาชีพและรายได้ที่พอเพียงแก่การดำรงชีพ

3. **แผนงานพัฒนาแหล่งน้ำ** ด้วยลักษณะการประกอบอาชีพของคนไทยที่อาศัยธรรมชาติเป็นสำคัญ เป็นเหตุให้ น้ำ ถือเป็นปัจจัยหลักที่จะขาดเสียมิได้ ทั้งเพื่อการประกอบอาชีพ และเพื่อการอุปโภคบริโภคในชีวิตประจำวัน ซึ่งแม้ในปัจจุบัน ก็ยังคงมีอีกหลายพื้นที่บนผืนแผ่นดินไทยที่เรียกได้ว่า ขาดน้ำ แผนงานนี้จึงถูกกำหนด ขึ้นมารองรับปัญหาดังกล่าว ด้วยการแก้ไขภาวะขาดน้ำดังกล่าว ทั้งโดยการขุดสระเก็บน้ำ ขุดคลองส่งน้ำ หรือสร้างฝายกั้นน้ำ สุดแต่ความเหมาะสมของพื้นที่ เพื่อเป็นแหล่งน้ำกินน้ำใช้ของชุมชน เอื้อต่อการประกอบอาชีพ และยังเป็นที่รองรับพันธุ์ปลาต่างๆ ที่หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ นำไปปล่อยไว้เพื่อขยายพันธุ์เป็นอาหาร สำหรับชุมชนต่อไปด้วย

4. **แผนงานพัฒนาชุมชนและสาธารณูปการ** แผนงานนี้เป็นไปเพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยพร้อมด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นของชุมชน ที่ หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา คำนึงถึงเป็นประการสำคัญ ได้แก่ การสร้างถนนภายในหมู่บ้าน การขุดเจาะบ่อน้ำบาดาล การสร้างระบบประปาหมู่บ้าน ระบบประปาภูเขา การสร้างถังเก็บน้ำฝน สร้างศาลาประชาคม ศาลาที่พักริมทาง และ สนามเด็กเล่น ซึ่งล้วนเป็นไปเพื่อการใช้ชีวิตอย่างร่มเย็น เป็นสุขของราษฎร

5. **แผนงานการสาธารณสุข** เป็นอีกแผนงานหนึ่งที่มุ่งกระทำเพื่อความอยู่เย็นเป็นสุขของราษฎร ซึ่ง ได้แก่ การมีสุขภาพแข็งแรง ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ เริ่มตั้งแต่ การให้ความรู้เกี่ยวกับการดำเนินชีวิตที่ถูกหลักสุขอนามัย การป้องกันโรค การวางแผนครอบครัว การสร้างสถานีอนามัย ให้แก่หมู่บ้านและประสานขอรับการสนับสนุนเจ้าหน้าที่ ประจำสถานีอนามัย นอกจากนั้นทุกหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ ยังได้ให้บริการตรวจรักษาโรคแก่ประชาชน ณ ที่ตั้งหน่วยโดยไม่คิดมูลค่า และจัดชุดแพทย์เคลื่อนที่ออกไปให้บริการถึงหมู่บ้าน เพื่อบรรเทาปัญหา การขาดแคลนแพทย์ในชนบท รวมทั้งเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในด้านสุขภาพอนามัยอีกด้วย

6. **แผนงานการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม** เป็นแผนงานเพื่อเพิ่มคุณภาพทางการศึกษาให้แก่เยาวชน อันเป็นทรัพยากรล้ำค่าของชาติ โดยการส่งเสริมการศึกษาในโรงเรียน เช่น สร้างอาคารเรียน จัดหาอุปกรณ์การเรียน การกีฬา ทุนการศึกษา และส่งเสริมการศึกษานอกโรงเรียน เช่น การจัดตั้งศูนย์เยาวชน การฝึกอาชีพให้แก่เยาวชน รวมทั้งการขยายโอกาส ทางการศึกษาและฝึกอาชีพแก่ทหารกองประจำการ เพื่อใช้ประกอบอาชีพ และก้าวไปสู่การเป็นผู้นำในการ พัฒนาท้องถิ่นในอนาคต โดยไม่ละเลยที่จะเน้น ให้เยาวชนและประชาชนรำลึกถึงวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น ตลอดจนศาสนาอันเป็นเครื่องนำทางไปสู่ความดีงามไปพร้อมๆ กันด้วย

7. **แผนงานการประชาสัมพันธ์และจิตวิทยา** ในโลกแห่งความเสมอภาคในการรับรู้ข่าวสารนี้ การประชาสัมพันธ์นับเป็นสิ่งจำเป็นที่จะช่วยให้ ประชาชนได้มี โอกาสรับรู้ข่าวสารที่ถูกต้อง เป็นจริง ไม่บิดเบือน แผนงานนี้จึงถูกกำหนดขึ้นเพื่อตอบสนอง ความต้องการบริโภคข่าวสารของประชาชนในพื้นที่ห่างไกล รวมทั้งเพื่อเป็นการขจัดข่าวลือ และการ โฆษณาชวนเชื่อ

ต่างๆ ตลอดจนปลูกฝังอุดมการณ์รักและเทิดทูนในสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์แก่ประชาชน ด้วยสื่อทุกชนิดที่หน่วยมีอยู่ ไม่ว่าจะเป็น หอกระจายข่าว สถานี

วิทยุกระจายเสียงของหน่วย ตลอดจนการใช้สื่อบุคคล ด้วยการจัดชุดพัฒนาการเคลื่อนที่ออกไปเยี่ยมเยียน เพื่อช่วยเหลือประชาชน และรับรู้ปัญหาอุปสรรคต่างๆ ในแต่ละชุมชนอย่างสม่ำเสมอ

8. แผนงานสังคมสงเคราะห์และอื่นๆ ความเดือดร้อนสำหรับผู้ยากไร้นั้น เกิดขึ้นได้ตลอดเวลา และจะหนักหนาสาหัสยิ่งขึ้น ในยามที่ต้อง ประสบภัยพิบัติ ดังนั้น แผนงานนี้จึงเป็นไปเพื่อให้ความช่วยเหลือแก่ประชาชนที่เดือดร้อน ได้รับความสูญเสีย ในยามที่เกิดภัยดังกล่าวขึ้น ไม่ว่าจะเป็น อุทกภัย วาตภัย อัคคีภัย ภัยแล้ง ภัยหนาว ภัยจากการสู้รบบริเวณชายแดน หรือภัยอันเกิดจากอุบัติเหตุที่ส่งผลถึงผู้คนจำนวนมาก ซึ่งการช่วยเหลือ ตามแผนงานนี้ จะกระทำในนาม ศูนย์บรรเทาสาธารณภัย หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา (ศบภ.นทพ.) ซึ่งเป็นหน่วยปฏิบัติหลัก ในงานบรรเทาสาธารณภัย ของกองบัญชาการทหารสูงสุด และแม้กระทั่งในยามปกติ พี่น้องประชาชนที่ยากจนหรือเด็กนักเรียนที่ขาดแคลน ก็ถือเป็นหน้าที่ที่หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา จะต้องดูแล ให้ความช่วยเหลือ เพื่อให้พ้นจากความทุกข์นั้นเช่นกัน

ภาคผนวก ค

ภาพประกอบการลงพื้นที่เก็บข้อมูลการวิจัย

ภาพประกอบการลงพื้นที่เก็บข้อมูลการวิจัย

ภาคผนวก จ
แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

เรื่อง การสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จังหวัดสตูล
 ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์.....ประเภทกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก.....
 วันที่ให้สัมภาษณ์...../...../.....เริ่มสัมภาษณ์เวลา.....สัมภาษณ์เสร็จเวลา.....

1. สภาพปัญหาการสื่อสาร

1.1 ด้านผู้ส่งสาร

1.1.1 การกำหนดผู้มีหน้าที่ส่งสาร ในการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความมั่นคงของชาติของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จังหวัดสตูล มีความเหมาะสมหรือไม่ ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร

1.1.2 เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ส่งสาร ของผู้ส่งสารในการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความมั่นคงของชาติ ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จังหวัดสตูล สามารถสื่อสารได้บรรลุวัตถุประสงค์ของการสื่อสารหรือไม่ ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร

1.1.3 เกี่ยวกับการมีส่วนร่วม กับประชาชนในพื้นที่ ของผู้ส่งสารในการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความมั่นคงของชาติ ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 จังหวัดสตูล สามารถเข้าถึงประชาชนได้หรือไม่ ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร

1.2 ด้านข่าวสาร

1.2.1 ข่าวสารที่หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ใช้ในการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความมั่นคงของชาติ มีลักษณะ เนื้อหาที่เหมาะสมหรือไม่ ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร

1.2.2 ท่านมีความเข้าใจในเนื้อหาข่าวสาร วัตถุประสงค์ ในการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความมั่นคงของชาติ ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 มีความคิดเห็นอย่างไร

1.2.3 ข่าวสารในการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความมั่นคงของชาติ ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ในความคิดเห็นของท่าน ควรมีลักษณะ เนื้อหา อย่างไร

1.3 ด้านช่องทางการสื่อสาร

1.3.1 การสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติ ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ใช้ช่องทางการสื่อสารใด เพื่อสื่อสารกับประชาชนในพื้นที่ ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของการสื่อสาร

1.3.2 ท่านมีความเห็นอย่างไรกับช่องทางการสื่อสาร ในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติ ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ที่ใช้ในเป็นช่องทางการสื่อสารในปัจจุบัน

1.4 ด้านผู้รับสาร

1.4.1 ท่านทราบข้อมูลในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติ ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 หรือไม่ ท่านได้รับทราบข้อมูลอย่างไร

1.4.2 ท่านมีความสนใจในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติ ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 หรือไม่ ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร

1.4.3 ท่านมีส่วนร่วมในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติ ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 หรือไม่ หากมีท่านมีส่วนร่วมอย่างไร

2. รูปแบบการสื่อสาร

2.1 การสื่อสารระหว่างบุคคล

2.1.1 รูปแบบการสื่อสารระหว่างบุคคล ในการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความมั่นคงของชาติ ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 มีองค์ประกอบ หรือลักษณะเป็นอย่างไร

2.1.2 ท่านคิดว่ารูปแบบการสื่อสารระหว่างบุคคลในการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความมั่นคงของชาติ ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 มีวัตถุประสงค์ในการสื่อสารอย่างไร

2.1.3 การสื่อสารรูปแบบการสื่อสารระหว่างบุคคล สร้างการรับรู้ รับทราบ และความเข้าใจ ในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติ ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ได้หรือไม่ ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร

2.2 การสื่อสารผ่านสื่อ

2.2.1 รูปแบบการสื่อสารผ่านสื่อ ในการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความมั่นคงของชาติ ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 มีองค์ประกอบ หรือลักษณะเป็นอย่างไร

2.2.2 ท่านคิดว่ารูปแบบการสื่อสารผ่านสื่อในการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความมั่นคงของชาติ ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 มีวัตถุประสงค์ในการสื่อสารอย่างไร

2.2.3 การสื่อสารรูปแบบการสื่อสารผ่านสื่อ สร้างการรับรู้ รับทราบ และความเข้าใจ ในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติ ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ได้หรือไม่ ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร

2.3 การสื่อสารแบบกิจกรรม

2.3.1 รูปแบบการสื่อสารแบบกิจกรรมในการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความมั่นคงของชาติ ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 มีองค์ประกอบ หรือลักษณะเป็นอย่างไร

2.3.2 ท่านคิดว่ารูปแบบการสื่อสารแบบกิจกรรมในการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความมั่นคงของชาติ ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 มีวัตถุประสงค์ในการสื่อสารอย่างไร

2.3.3 การสื่อสารรูปแบบการสื่อสารแบบกิจกรรมสร้างการรับรู้ รับทราบ และความเข้าใจ ในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติ ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ได้หรือไม่ ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร

3. แนวทางการพัฒนาการสื่อสาร

3.1 แนวทางการพัฒนาผู้ส่งสาร

ผู้ส่งสารในการสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติ ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ควรมีการพัฒนาผู้ส่งสารอย่างไร

3.2 แนวทางการพัฒนาผู้รับสาร

ผู้รับสารในการสื่อสารในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติ ของหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 ควรมีการพัฒนาผู้รับสารอย่างไร

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล	ร้อยโทสอและ นางา
วัน เดือน ปีเกิด	15 กุมภาพันธ์ 2519
สถานที่เกิด	ตำบลบ้านควน อำเภอเมือง จังหวัดสตูล
ประวัติการศึกษาปริญญาตรี	ศิลปศาสตรบัณฑิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ปี 2553 (การพัฒนาชุมชน)
ประวัติการทำงาน	จบจากโรงเรียนนายทหารชั้นประทวน โรงเรียนจำอากาศ บรรจุรับราชการครั้งแรก ปี 2543 ที่หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา กองบัญชาการกองทัพไทย กรุงเทพฯ ปี 2547 ย้ายไปช่วยราชการ อำเภอเวียง จังหวัดนราธิวาส ปี 2549 ย้ายไปรับราชการที่ หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 อำเภอควนโดน จังหวัดสตูล ปี 2560 ย้ายไปรับราชการที่อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส ปี 2562 ย้ายกลับมารับราชการที่หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 อำเภอควนโดน จังหวัดสตูล จนถึงปัจจุบัน
สถานที่ทำงาน	หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 169 หมู่ที่ 2 บ้านสะพานเคียน ตำบลควนโดน อำเภอควนโดน จังหวัดสตูล
ตำแหน่ง	นายทหารสื่อสารและสารสนเทศ หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 45 สำนักงานพัฒนาภาค 4 หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา กองบัญชาการกองทัพไทย